

DIARI DE SESSIONS DEL
PLE
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2012

Núm. 68/fascicle 3

Presidència
de la Molt Honorable Sra. Margalida Durán i Cladera

Sessió celebrada dia 19 de desembre del 2012, a les 10,00 hores

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. Elecció de president o presidenta del Parlament de les Illes Balears.

fascicle 1

II. Debat i votació del dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts, del Projecte de llei RGE núm. 8412/12, de pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 2013.

fascicle 1

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores diputades, senyors diputats, continuam avui la sessió d'ahir.

Continuam pel debat núm. 9, de totalitat, agrupació de la secció 14, Vicepresidència Econòmica, de Promoció Empresarial i d'Ocupació, a les seccions i entitats afins.

Esmenes a la totalitat. Grup Parlamentari Socialista, secció 14, Vicepresidència Econòmica, de Promoció Empresarial i d'Ocupació, 9736, 9927; secció 50, Agència Tributària de les Illes Balears, 9975; secció 77, Institut d'Estadística de les Illes Balears, 9933; Institut d'Innovació Empresarial de les Illes Balears, 9737, 9947; Fundació Balear d'Innovació i Tecnologia, 9973.

Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, secció 14, Vicepresidència Econòmica, de Promoció Empresarial i d'Ocupació, 10072; secció 4, Consell Consultiu de les Illes Balears, 10161; secció 5, Oficina de Transparència, 10167; secció 7, Consell Audiovisual de les Illes Balears, 10159; secció 31, serveis comuns, despeses diverses, 10173; secció 32, ens territorials, 10182; Institució d'Innovació Empresarial de les Illes Balears, 10075.

Defensa conjunta de les esmenes, Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Marc Pons, per un temps de deu minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, llegia en un d'aquests cartells improvisats a mà sobre un tros de cartó mal romput i portat per un ciutadà anònim en una de les tantíssimes manifestacions convocades en contra de les retallades que el que ens toca viure -i així ho deia el cartell- no és una crisi, sinó més bé una estafa.

Amb aquesta percepció viu la ciutadania la realitat del dia a dia i és que, després de cinc anys de patiments quan ja no queden dubtes de la profunditat de la crisi i de les seves conseqüències, veure com un dia sí i l'altre també s'anuncien noves retallades i no es veu en cap moment, per molt enfora que es miri, ni un albirament de millora social i econòmica hem d'entendre que la percepció de la gent no pugui ser altra, i més si cada una de les retallades va acompanyada d'una campanya de desprestigi d'allò públic, mentre s'amaguen rere la cortina els motius inconfessables que vertaderament han provocat aquesta crisi.

Ens volen fer creure dins l'imaginari col·lectiu que l'origen d'aquesta crisi es troba al deute públic de les administracions, i no és cert. Ens volen fer creure que l'única fórmula possible d'èxit passa per retallar i aprimar l'Administració fins a la seva asfíxia, i no és cert. Ens volen fer creure que és imprescindible suprimir drets laborals per sortir d'aquesta crisi, i no és cert.

Açò no és una crisi, això és una estafa, amb aquesta sensació es queden molts de ciutadans cada vegada que escolten les justificacions de qui governa, i ho és perquè ningú no s'atreveix a dir en veu alta i clara que res de tot això és cert, perquè és rotundament fals que al deute públic es trobi l'origen d'aquesta

crisi econòmica, i la gent ho ha de saber; perquè és rotundament fals que l'única fórmula possible per sortir d'aquesta crisi sigui a cop de tisorada, i la gent ho ha de saber; perquè és rotundament fals que per afavorir l'economia sigui imprescindible la devaluació brutal dels drets laborals, i la gent ho ha de saber.

Els grans poders econòmics, els mercats, la dreta ortodoxa ens ha repetit mil vegades aquestes mentides fins agafar forma de certesa i evitar així assumir qualsevol tipus de responsabilitat. No. L'origen d'aquesta crisi no està en la despesa pública ni en les condicions laborals dels treballadors ni en la feina dels funcionaris, açò és el que ens han volgut fer creure, però hem de ser honests, no és cert. L'origen d'aquesta crisi la trobarem en la desregulació més absoluta dels mercats, en la consumació del principi, tantes vegades repetit, que els mercats es regulen tot sols i que no necessiten la intervenció de ningú. L'origen d'aquesta crisi la trobarem en l'especulació sense fre del sistema financer fins arribar a convertir-se en una bombolla financera i en una bomba de rellotgeria que explotà sense control, i això la gent ho sap, i si no, ho hauria de saber.

Però el capitalisme salvatge, l'ortodòxia econòmica a la qual amb què tanta vehemència s'aferra el vicepresident econòmic per justificar qualsevol decisió no entén d'escrúpols ni de responsabilitats i molt manco de demanar disculpes. Tot just el contrari, l'ortodòxia econòmica necessita continuar devorant per mantenir-se en peu i aquesta crisi econòmica, provocada per ells, l'han convertida en el pretext perfecte per fer allò que fins ara no s'havien atrevit a fer, per devorar allò que fins ara mai no s'havien atrevit.

El temor, les incerteses a vegades neutralitzen la capacitat d'anàlisi i de reacció de la gent, i a açò ho aprofiten. Ho aprofiten en forma d'oportunitat d'or per als qui no tenen prou mai, s'hi han llançat de cap i el més dur és que ho aconsegueixin. No només ens han fet creure que la culpa de tot és de la cosa pública sinó que a més s'han erigit en els salvadors morals d'una economia que ells mateixos destrossen.

Aquesta és la gran paradoxa, la dreta ortodoxa aplica per sortir de la crisi les mateixes receptes que l'han provocada i s'han llançat a devaluar la mà d'obra, a desmantellar el sector públic conscients de l'oportunitat econòmica que representa per a les gran multinacionals, per als grans mercats, disposar d'un país on els seus ciutadans es malvenguin per fer una feina sense dret a demanar res i a reivindicar res, en un país on el sector públic no representi cost algú sobre uns sistemes de producció encara que això impliqui que els seus ciutadans no tinguin una garantia a una resposta mèdica, educativa ni social de qualitat.

La dreta ortodoxa ha vist l'oportunitat de carregar-se l'estat de benestar que durant els últims seixanta anys Europa havia construït. Li han posat la proa i van a per ell. Això sí, abans, però que les institucions, amb els esforços de tots, es facin càrrec de les pèrdues multimilionàries dels especuladors financers, i religiosament ens fregeixen una vegada sí i l'altra també amb majors impostos que paguen les classes mitjanes.

Açò no és un conflicte entre rics i pobres, ha negat en més d'una ocasió el vicepresident econòmic en aquesta mateixa cambra, mentre en el carrer els que són molt rics ho són cada vegada més alhora que creixen les borses de pobresa. I tant que sí és un conflicte entre els que tenen molt i els que no tenen tant, per suposat que sí.

Aquest és un conflicte de poder de les grans oligarquies envers la classe mitjana on vostès es preocupen només que els que són molt rics o siguin cada vegada més i que ho facin, a més, a costa d'una classe mitja, treballadora i empresarial que veu devaluat cada dia que passa el seu poder adquisitiu i els seus drets socials i laborals.

I aquests pressuposts, els pressuposts del Partit Popular, els pressuposts de l'ortodòxia del vicepresident econòmic afavoreixen continuar aprofundint en aquesta escaleta que cada dia es fa més gran, no només perquè puguen de forma injusta els impostos provocant un càstig sobre el consum que acabarà per refredar encara més l'economia malferida; no només perquè retallen de forma clamorosa els serveis més bàsics dels ciutadans condemnant-los a una educació cada vegada més deficient i a una sanitat cada vegada amb pitjors respostes a les peticions dels ciutadans; no només perquè continuen amb el desmantellament de l'administració pública mentre renuncien a exigir a l'Estat que ens porti el que ens pertoca; no només perquè prioritzen el pagament del sistema bancari per sobre de qualsevol altra necessitat de govern sinó també perquè aquests pressuposts no estableixen les mesures econòmiques adients per afavorir la reactivació econòmica.

La principal eina d'un govern, els pressuposts, el document on queden fixades les principals receptes per canviar la realitat, per millorar-la, i el Govern ho deixa tot en mans d'uns mercats dels quals fia que ho resolguin tot mentre passa a passa desmantellen la cobertura més bàsica als ciutadans; realment, ni voluntat d'aprofitar les sinèrgies amb l'administració central governada per vostès.

Europa i Espanya ens empenyen a l'exportació, ens exigeixen que sacrifiquem el mercat interior, que devaluem al mínim el cost de producció per guanyar competitivitat a l'exterior. No ho compartim, en absolut. Això ens empobreix a tots i representa un retrocés de diverses dècades sobre el model econòmic del país, és cert, però vostès han decidit nedar en aquestes aigües. Bé, idò, siguin conseqüents. Si realment aposten per devaluar el mercat interior per reforçar les exportacions els exigim que almenys ajudin aquelles empreses, l'empresariat i els treballadors, que estan disposades a arriscar el seu capital per obrir nous mercats a l'estranger.

Nosaltres els proposam que estaloin de veritat als que volen exportar, que estaloin de veritat als que decideixen innovar els seus productes per ser més competitius a l'exterior. Nosaltres els proposam que estaloin els emprenedors amb brillants idees i pocs recursos econòmics, però facin-ho bé, no només de paraula, de cara a la galeria, amb plans d'internacionalització o lleis d'emprenedoria sense recursos econòmics ni planificació temporal, ajudin realment des del Govern a exportar, a internacionalitzar les nostres empreses i ho facin amb recursos públics que vagin encaminats directament a ajudar-les.

Els proposam prioritzar recursos econòmics i dissenyar estratègies d'ajuda directa a la internacionalització. Els proposam prioritzar les estratègies que estaloin la innovació amb la finalitat que les Balears no només hagin de competir en els mercats globals per preu sinó que també ho facin per qualitat. Els proposam estaloin decididament el nostre sector comercial com a sector amb capacitat d'exportació mitjançant la venda directa al client, som una destinació turística i aquesta és una oportunitat que sector comercial d'altres indrets d'Espanya no tenen. Aprofitem-ho, idò.

Establim una aliança conjunta entre l'àmbit públic i privat que permeti avançar en la millora de la competitivitat del nostre sector comercial aportant-li qualitat i sobretot, en aquests moments, reforcem les polítiques actives d'ocupació. La ferida més dura d'aquesta crisi la trobam en la gent que sense feina i sense esperança ha d'afrontar el futur. L'atur, com a principal conseqüència d'aquesta crisi, i el Govern continua escatimant esforços per fer-hi front. I açò no es possible.

Per açò, els proposam impulsar la redacció i la concertació d'un pla d'ocupació que volem ple de mesures concretes. Els proposam reforçar els programes d'ocupació i d'inserció laboral pensant, per suposat, en les persones amb més dificultats, els lligats al treball autònom i a l'economia social i també a la salut laboral. El Govern no es pot desentendre de la dramàtica situació en què es troben les persones sense feina amb l'argument que aquesta és una responsabilitat de l'empresariat. Al Govern li pertoca actuar i fer-ho també amb contundència.

I acab ja, acab amb una darrera reflexió, enmig de la crisi més dura que hem patit, immersos en una fractura social que no atura de créixer, sabedors de la distància que existeix entre ciutadania i política, conscients de les dificultats i les diferències ideològiques...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pons, per favor, acabi.

EL SR. PONS I PONS:

... que ens separen, a pesar d'això i de totes les dificultats afegides que puguin sorgir, li demanam que no renunciï al valor més preuat d'un estat democràtic, el valor del diàleg i de l'acord. Sense aquest la sortida no serà possible. Recuperin el Consell Econòmic i Social, creïn espais reals d'anàlisi i de concertació social, dialoguin i busquin complicitats, la gent de les nostres illes n'està veritablement necessitada.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula el Sr. Gabriel Barceló, per un temps de deu minuts.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc, donar-li l'enhorabona, no havia tengut oportunitat de pujar a l'estrada per donar-li, pel seu nomenament.

Estam davant el pressupost d'economia, el pressupost que en teoria ha de marcar el full de ruta per a la sortida de la crisi de les Illes Balears. Quina ha estat, però, la recepta que vostès varen posar damunt la taula i què ha estat, en realitat, el que han fet? Quina era la seva proposta de política econòmica? La seva proposta de política econòmica, Sr. Aguiló, era que es crearia riquesa, que se sortiria de la crisi econòmica, que es crearia ocupació i que no hi hauria atur. Aquesta era la seva promesa electoral, aquesta era la seva proposta econòmica.

Què deia que farien? Deien que baixarien els impostos, que s'havien de baixar els impostos per reactivar l'economia, que es facilitarien els tràmits als empresaris perquè els empresaris poguessin dur a terme la seva política econòmica, que es tiràs endavant el carro des del punt de vista del sector privat.

La seguretat jurídica, se'ns varen omplir la boca moltes vegades, fa falta en aquesta terra seguretat jurídica i no a l'endeutament, no a l'endeutament. Moltes vegades ja els he dit que aquesta era una mescla, un còctel difícil d'entendre i amb poques possibilitats d'èxit. I, en realitat, vostès no l'han aplicat, ni tan sols, a aquest còctel, a aquestes propostes.

Què és el que han fet? No només no han no han baixat impostos sinó que els han pujats, tant aquí com a Madrid. A més de pujar l'IBI, l'IVA, l'IRPF, aquí puguen també tots els impostos a tota la classe mitjana, a tots els ciutadans i ciutadanes. Ahir es va aprovar el cànon de sanejament, tenen a la cartera impostos sobre la petita i mitjana empresa, per exemple, l'impost sobre les grans superfícies comercials que en realitat només té aquest nom, de gran superfícies comercials, perquè en realitat afecta tot el sector empresarial i comercial, mitjanes empreses també n'estan afectades. Per tant, com a mínim, no plantegin un impost sobre grans superfícies comercials que en realitat és de mitjanes superfícies comercials. O l'impost sobre envasos que tornen a dir que va sobre les empreses, però que en realitat acabaran pagant els consumidors. O la pujada de taxes, noves taxes com, per exemple, per als dependents, per als discapacitats, ja estan cobrant la targeta sanitària, o noves taxes, per exemple, per a les reclamacions econòmicoadministratives per desincentivar que l'administrat presenti recursos davant l'administració i plantegen, per tant, taxes per a les reclamacions econòmic-administratives. I a la fi, això sí, l'impost sobre patrimoni, que ahir va tenir el nostre suport i que vàrem perdre un any i mig perquè abans l'haurien d'haver posat.

Davant tots aquests impostos que vostès han plantejat nosaltres li vàrem fer dues alternatives, li hem fet al llarg d'aquesta legislatura, li hem plantejat dos debats i avui els tornam a reiterar, per una banda, un impost veritablement mediambiental que no només en tenguí el nom, que vagi sobre les grans empreses contaminants, el tenen damunt la taula, no han volgut saber res. Un altre, sobre la taxa d'estades turístiques que repercutiria també en favor del sector turístic. I un darrer sobre un dipòsit sobre els bancs. Són les tres figures impositives que li hem proposat al llarg d'aquesta legislatura en diversos debats, en diverses lleis, a través de proposicions no de llei i que vostès no hi han volgut entrar. Al final vendran a les nostres, com han vingut a les nostres amb l'impost sobre el patrimoni. Veuran que realment són alternatives viables i absolutament necessàries. Això pel que fa als impostos.

Pel que fa a la seguretat jurídica, per a vostès el tema de la seguretat jurídica vol dir campí qui pugui, en realitat seguretat jurídica és una desregulació total, una cosa que s'ha anomenat anarcocapitalisme, això és el que vostès practiquen. Perquè, com fan aquesta seguretat jurídica? Modificant totes les lleis possibles; aprovant un decret llei mensual, un decret llei per mes, aquest és el seu ritme d'aprovació de decrets lleis. De fet, em pot contestar, Sr. Aguiló, quantes vegades ha modificat la Llei del joc? Sap quantes vegades ha modificat el sector del joc? No ho sap segurament, bé, idò jo li diré, pràcticament tantes com decrets lleis duim, pràcticament tantes vegades com decrets lleis duim. Aquesta és la seva seguretat jurídica.

L'altra qüestió que plantejaven, l'endeutament. No ens podíem endeutar, no podíem gastar per sobre de les nostres possibilitats, havíem gastat més del que tocava. Quina és la realitat del pressupost de 2012 i de 2013? S'endeuten pel màxim cada any, pel màxim que els permet la llei, el 2012 per 355 milions i el 2013 per 188 milions. No s'endeuten per més perquè no estan autoritzats a més, però s'endeuten pel màxim. Per tant, no ens venguin a donar lliçons de si hi va haver endeutament en el passat perquè vostès també utilitzen aquesta figura, la de l'endeutament, i al màxim.

I de les facilitats als empresaris? Bé, el 98% del nostre teixit empresarial és de petita i mitjana empresa. Quina és la realitat? Vostès no fan res per a aquests sectors, res. La Llei d'emprenedors, la gran llei que havia de donar sortida a aquests sectors empresarials, que, per cert, els vull recordar que va comptar amb el nostre suport perquè li vàrem voler donar una oportunitat. Què diuen els autònoms de la Llei d'emprenedors? Què diuen els joves empresaris de l'aplicació de la Llei d'emprenedors? Que no ha servit per a res, això és el que diuen, que no ha servit per a res.

I les seves decisions sobre un altre sector importantíssim per a les Illes Balears com és el sector comercial? Bé, vostès s'han limitat a fer de corretja de transmissió de les normes que el Sr. Rajoy aplica dictades pels grans operadors, per les grans superfícies. Les grans superfícies dicten les lleis al Sr. Rajoy, les lleis que els afavoreixen, i vostès se limiten a fer de corretja de transmissió. Resultat, faran tancar nombroses activitats comercials, afavorint només als grans, i així ho diuen les patronals, així ho diuen les patronals.

Quant al sector industrial, Sr. Aguiló, del sector industrial res de res, desapareix totalment, desapareix totalment. Basta veure una dada, l'índex de producció industrial interanual, de juliol de 2011 a juliol de 2012, va baixar un 5,7%, un 5,7% l'activitat industrial va baixar a les Illes Balears en un any.

I del sector turístic, que no li afecta directament a vostè, però que tot va en conjunt, bé, basta dir el que diu la Federació Hotelera, s'escurça la temporada, es redueixen els preus, perden competitivitat, perden connectivitat, i, per què perden competitivitat? Per la seva política fiscal, diuen, directament, que la seva política fiscal, la del Partit Popular, la seva i la del Sr. Rajoy, els fa perdre competitivitat. L'única recepta que tenen, i ja en parlarem en les pròximes setmanes i mesos, és l'especulació sobre el territori. Aquesta és l'única recepta econòmica que tenen, especulació del territori, tornar a temps passats. En definitiva, no tenen content a ningú, a cap sector i han destruït tots els espais de diàleg, el Consell Econòmic i Social que demà l'acabarem tancant definitivament, han destruït tots els espais de diàleg amb els sectors socials i empresarials.

Quina és la realitat dels pressuposts que vostès ens presenten? Que destinen un de cada quatre euros als bancs, 300 milions en interessos i 500 milions en amortitzacions. La pregunta és, amb aquests números, què queda per a polítiques socials?, què queda per a les persones reals?, què queda per a les persones que pateixen? Quan ho retallen tot, tot.

I sobretot, una pregunta, podrà fer front amb aquests pressuposts al que queda de serveis públics? Hi podrà fer front? Perquè jo tenc dubtes seriosos que es compliran els ingressos prevists, Sr. Aguiló. No han aprovat les lleis que donen cobertura als nous impostos, vostè, de fet, dóna per descomptat que les lleis s'aprovaran talment en el Parlament de les Illes Balears, vol dir, confia bastant, confia bastant.

I també confia a rebre els 92 milions de carreteres que estan en el pressupost de les Balears, però que no estan en els pressuposts generals de l'Estat, hi ha una esmena del Partit Popular, que s'ha aprovat en el Senat, que sembla ser que diu que s'haurà de parlar, però no diu 92 milions.

Bé, i la relació amb l'Estat ha estat desastrosa. Vostès no han sabut negociar amb l'Estat, vostès no han sabut reclamar a l'Estat tot el que els deu, no han sabut plantejar o no han volgut o simplement s'han adormit, Sr. Aguiló, perquè és una vergonya que les inversions estatutàries ni de 2012 ni de 2013 estiguin contemplades, inversions que ens servirien per reactivar la nostra economia, inversions en innovació, en medi ambient, en turisme i en infraestructures per acabar infraestructures que tenim en aquesta terra començades i que no les podem acabar perquè no arriben els doblers compromesos.

Compliment de sentències, compliment de convenis, el REB, el règim fiscal per a les Illes Balears que també s'incompleix per part de l'Estat. Basta veure els pressuposts d'ingressos -ja acab, Sra. Presidenta, abans que m'avisin- els pressuposts d'ingressos del seu pressupost de 2013, transferències des de l'administració de l'Estat, transferències corrents, menys 249 milions i mig. És a dir, encara que rebem de liquidació d'exercicis anteriors 558 milions, gràcies a un model de finançament que millora molt l'anterior, però que continua estant molt lluny del que necessitam i ens continua

deixant a la cola, a pesar d'aquests 558 milions el que pagam en el fons de suficiència i el que pagam al fons de garantia fa que en aquests moments estiguem amb un ingrés negatiu de menys 250 milions d'euros. És a dir, la relació entre l'Estat i les Illes Balears és absolutament negativa.

En una situació com la que tenim aquí que fins i tot vostès s'han plantejat tancar hospitals, que lleven professors a l'educació, que no tenen prou doblers per a la Universitat, que es plantegen retallades brutals ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Barceló, vagi acabant.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Ja vaig acabant.

..., l'Estat ens envia una relació negativa de menys 250 milions.

La nostra proposta és la que ja li he fet altres vegades, la sobirania fiscal, fins que no plantegem seriosament la sobirania fiscal a través d'un concert econòmic solidari continuarem sense tenir recursos ni per sortir de la crisi econòmica ni perquè els nostres sectors empresarials siguin competitius ni per fer front a la baixada d'ingressos que tenen moltes famílies que en aquests moments ho passen molt malament.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Temps ara per si el Govern vol obrir qüestió incidental. Intervenció del Govern, té la paraula el Sr. Conseller José Ignacio Aguiló.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Bon dia, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Som aquí per parlar i per tractar el pressupost de la Vicepresidència Econòmica, un pressupost que es redueix en unes quanties importants, al voltant del 19%, com a conseqüència que a Vicepresidència Econòmica, com no podia ser d'una altra manera, seguim les línies de política econòmica marcades pel Govern i les seguim d'una forma clara i contundent intentant que aquestes línies es puguin visualitzar de forma clara per part de tothom, crec que està aconseguit en bona part aquest objectiu, i al mateix temps rebutjam monedes falses, rebutjam receptes ja assajades en el passat i que només han demostrat que arribem a una situació de desastre econòmic.

Aquestes receptes -les repetirem una vegada més- consisteixen a tenir una administració pública que funcioni emprant molt bé els seus recursos, sabent quines són les seves necessitats, podent anar als problemes de forma directa i deixant de banda tot allò que és superflu, tot allò que no fa falta, tot allò que només suposa una càrrega sobre els ciutadans.

I, per una altra banda, la reactivació econòmica ha de venir de la mà de les reformes de tot tipus, perquè sembla mentida, però pareix que hi ha gent que encara no s'ha assabentat que estam en una crisi de transformació, de canvi, tenim una moneda única, tenim noves tecnologies, tenim una economia més internacionalitzada, tenim relacions de produccions que ja no es tracta tant d'exportar com de produir internacionalment, tenim uns canvis i uns paràmetres molt diferents als que han enlluminat l'economia al llarg de les darreres dècades i això requereix un procés de transformació, un procés de canvi, un procés d'adaptació, procés d'adaptació que requereix rompre estatus quo i canviar progressivament normatives i canviar formes de fer les coses. Una part important d'aquest procés de canvi prové del món empresarial, són les mateixes empreses que han de poder adaptar-se i són les mateixes empreses de Balears les que s'han adaptat durant els darrers anys i que generen una fortlesa econòmica de dimensions molt considerables, però per una altra banda, no queda més remei que encetar també un procés de canvi en normatives, un procés de canvi que si s'hagués encetat en el seu moment, que si s'hagués diagnosticat de forma correcta la crisi, primer diagnosticada i després diagnosticada de forma correcta, a hores d'ara no estaríem en la situació que encara estam.

Estam en un moment delicat, ho reconeixem, un moment delicat perquè les transformacions, les reformes encetades moltes d'elles encara, com que són de caire estructural, encara no han donat els seus fruits, però li asseguro que en donaran. Això li poden dir neocapitalisme o neoliberalisme o neo no sé què, jo diria que les reformes, que les idees que vostès plasmen tenen un nom, un nom que es diria paleopopulisme, perquè és el populisme, és el populisme...

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

... és un populisme encetat en el passat, un populisme que ens ha duit a aquesta situació.

Miri, és cert que vivim un moment d'incertesa, però pensin per un moment quin és el motiu d'aquesta incertesa, pensin per un moment que quan els ciutadans varen apostar per construir, perquè varen ser els ciutadans que varen apostar per construir un estat del benestar, el que volien era tenir unes certes seguretats garantides per part de la col·lectivitat i per part d'allò que és comú a tots, però el que va passar és que en els darrers anys mentre governava l'esquerra, i ho vull reiterar, mentre governava l'esquerra aquell xec que varen girar els ciutadans va resultar que no tenia fons, que no tenia fons perquè l'havien malbaratat i perquè l'havien fet malbé.

La situació econòmica requereix fer una diagnosi adequada del que ens passa, una diagnosi adequada que realment va en sentit contrari al que hem escoltat en aquesta tribuna fa uns moments. Se'ns ha dit que no és una crisi de deute, i si no és una crisi de deute, de què és?, de falta de deute? Ens podem endeutar més?, hem d'anar al doble?, al triple? Ja ho han

aconseguit amb els recursos. La veritat és que les propostes escoltades aquí, les propostes escoltades a aquesta proposta fan pensar que l'esquerra, des que va perdre aquelles referències del segle XIX del marxisme i del leninisme, s'ha trobat òrfena, òrfena d'ideologia i òrfena de full de ruta.

Totes les esmenes posades damunt la taula, totes, signifiquen gastar més, gastar més en comerços, gastar més en indústria, gastar més en tots i cada un dels diferents sectors que componen l'economia balear sense tenir en compte que en aquest moment el que ens fa falta és estalviar, en aquest moment el que ens fa falta és pagar tot allò que ens varen gastar en èpoques gastades. Per què? Perquè el que és molt important és que dins la circulació econòmica pugui fluir la seva sang, la seva sang són els doblers, són les finances, és important que puguin circular i per això el crèdit ha d'estar a l'abast de tot aquell que vulgui encetar un projecte de futur, tot aquell que vulgui encetar una nova idea, que tengui una nova visió de les circumstàncies o que vulgui reforçar aquelles que ja vénen de temps enrere.

És a dir, fa falta crèdit, fa falta crèdit a preus raonables i perquè hi hagi crèdit a preus raonables les administracions públiques han de funcionar amb les regles del joc de l'eficiència i de l'eficàcia utilitzant com menys millor aquests recurs a l'endeutament, i a partir d'aquí els tipus d'interès podran baixar. Si totes les administracions que en aquest moment estan emprant una quantitat molt important de recursos del sistema financer, els posen o els deixen d'emprar quedaran a l'abast del sector privat i d'aquesta manera tot aquell que tengui un nou projecte, una nova idea la podrà tirar cap endavant i podrà fer el seu projecte, el seu somni el podrà conduir a la realitat.

Definitivament, la nostra proposta econòmica és una proposta dedicada a les persones on les persones cada dia tenen més importància, on no són els polítics que dirigeixen l'economia, on no són els polítics ni una elit il·luminada, en molts de casos, incapaç d'encertar en les seves propostes qui ens marca el camí cap a un sentit o cap a un altre, han de ser les persones, les persones amb els seus projectes individuals que trobin el seu camí i la seva forma de continuar.

Se'ns ha dit tota una sèrie de falsedats perquè realment l'únic que s'albira dins el discurs de l'esquerra en aquest moment és un intent de desprestigiar l'únic full de ruta clar i definit que es veu en el panorama. Es parla de capitalisme salvatge, es parla de campanya contra la cosa pública, això ja és tremend, campanya contra la cosa pública. No senyors, no senyors, el sector públic és un sector essencial i és un sector essencial perquè les persones puguin operar dins un món cada vegada més interrelacionat és evident que han de tenir una sèrie de béns al seu abast per poder estar en condicions d'igualtat amb la resta, condicions que passen per tenir una salut pública sana, una salut pública que pugui aguantar, condicions que passen per tenir una educació pública de qualitat, una educació pública que ens posi al nivell dels millors països del món i passa per tenir uns serveis socials de caire també a l'alçada del que tots volem aspirar. Són condicions absolutament necessàries, i això ho han de posar en marxa i ho han de dur cap endavant en col·laboració amb els funcionaris, professionals de molt alt nivell, que realment són imprescindibles en qualsevol col·lectivitat.

No ens diguin, per tant, que hem de prescindir de funcionaris o que volem fer una campanya contra la cosa pública perquè això no se sosté ni per un costat ni per un altre.

Ens parlen de conflictes de poder entre rics i pobres, senyors, l'economia és molt més complexa que tot això, és un entramat molt més dens, molt més interrelacionat i necessita que cada un aportí el que pugui aportar...

LA SRA. PRESIDENTA:

Per favor, senyors diputats, silenci.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

... necessita que cada un pugui trobar el seu lloc dins l'entramat econòmic. Efectivament, això passarà a mesura que totes les reformes encetades, que tot aquest canvi, aquest procés de canvi, sempre amb l'objectiu del bé comú, pugui guanyar passes i guanyar terreny.

La reactivació econòmica vendrà justament d'això, no vendrà d'allò que triïn els polítics, vendrà molt més prest d'allò que facin els ciutadans i que els polítics han de posar les bases perquè els ciutadans puguin realment trobar quines són les distintes alternatives.

Ens demanen que demanem disculpes, això ja és el darrer, demanar disculpes quan la situació actual ve d'on ve. Ahir es parlava d'atur, jo aquí avui he volgut dur les xifres d'atur, mirin, estam en 96.000 aturats, 96.000 aturats. Quan vostès varen agafar el Govern hi havia 48.000 aturats, de 96.000 a 48.000, però saben què és el bo? Que el darrer any hem baixat en pràcticament 1.000 aturats. És evident, és una xifra petita, però molt diferent dels 49.000 aturats que vostès es poden apuntar en el seu haver.

En definitiva, el procés de canvi significa prendre decisions complicades, prendre decisions valentes, prendre decisions on els dirigents públics puguin marcar i definir unes línies que puguin ser seguides per tothom, aquestes línies passen per una reducció important, decidida, contundent, del dèficit públic que una vegada aconseguit, no abans perquè això és impossible, Sr. Barceló, no abans, que una vegada aconseguit podrà encetar la reducció de deute, primer s'ha de reduir el dèficit públic i després l'endeutament. El que sí és cert és que durant aquest any, aquest any i el que plantejam per a l'any que ve, l'endeutament es redueix de forma progressiva, s'incrementa de forma molt més baixa per poder aconseguir aquest objectiu d'arribar a l'equilibri per després començar a pagar el deute que tenim damunt la taula.

Això significa apel·lar a una reforma fiscal, a una reforma de finançament de la comunitat autònoma, també és un dels elements absolutament imprescindibles per a la reactivació econòmica. És un element imprescindible per a la reactivació econòmica perquè bona part dels ingressos fiscals d'aquesta comunitat estaven lligats al sector immobiliari, sector immobiliari que va experimentar a conseqüència de la crisi de crèdit els efectes d'una forma més contundents que altres i a conseqüència d'això els ingressos a través dels impostos que giren al voltant de les transmissions patrimonials varen reduir-se de forma significativa.

Per tant, era absolutament imprescindible plantejar una reforma fiscal, una reforma fiscal que passa de posar, perquè sap que genera incentius, passa de posar l'èmfasi en elements que podem dir necessitats d'incentivar, si posam impostos sobre treball o si posam impostos sobre estalvi, és evident que estam desincentivant el treball i desincentivant l'estalvi. Per tant, hem de defugir d'aquell tipus d'imposts per passar a uns altres que siguin més fàcilment acceptables per part de la societat, i aquests giren al voltant de comportaments que es considerin millors des del punt de vista mediambiental o des de qualsevol altre. És evident que tenen un doble dividend, una part important és a conseqüència d'intentar finançar i, per tant, recaptar el suficient per finançar els serveis públics, però per una altra banda també tenen un efecte clar sobre el comportament de la població.

Això, lluny d'atemptar contra la seguretat jurídica, genera tots aquells elements que fan que la seguretat jurídica es pugui entendre, perquè seguretat jurídica no significa no transformar lleis, significa que la transformació de lleis sigui coneguda perquè el full de ruta del Govern sigui conegut i sigui clar, sigui percebut per tots els ciutadans. De fet, les darreres dades en matèria de creació d'empreses ens demostren que no anam mal encaminats, no volem cantar victòria, sabem que queda molt camí a fer, sabem que estam en un moment delicat -i ho he dit abans- del procés de reformes i que aquestes reformes hauran de guanyar pes i entitat a mesura que vagi passant el temps, però el cert és que les dades en determinats elements no són negatives.

Per últim, per acabar, en matèria de finançament autonòmic. Estam en el primer any del finançament autonòmic que va negociar el Govern al qual vostès donaven suport, per tant, si té defectes, i en té, creguin-me que en té, el sistema de finançament, si té defectes, i en té, aquestes defectes no són atribuïbles a aquest govern sinó a l'anterior.

A partir d'ara hem d'establir les línies per valorar la situació del sistema de finançament que tenia qualche perversió, entre elles les inversions estatutàries, perquè vull recordar que les inversions estatutàries tenien una missió, una missió agafada amb pinces, més en el paper que en la realitat, i era poder posar Balears a l'alçada de la resta del país en matèria d'infraestructures i en matèria de capital públic, però es feia amb comptes separats. De manera que el primer any que havíem d'arribar, vostès hi van renunciar; el segon any els varen dedicar a un ferrocarril que segurament no complia les condicions necessàries per al retorn; i a partir d'aquí, el varen disgregar amb tot un seguit d'inversions que ara hem de posar en ordre, perquè aquell seguit d'inversions era fàcil que en un moment de

dificultats de tresoreria, fossin desviats tal com va passar a altres despeses més essencials.

En definitiva, creim que estam en el bon camí, estam convençuts que el nostre full de ruta està molt clar i és coneguda per cada vegada més població i, per tant, podem assolir la recuperació econòmica molt abans que després.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. En torn de rèplica per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Marc Pons, per un temps de cinc minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Vicepresident, tenim uns pressuposts que són tan confusos i tan poc creïbles, com el seu propi discurs i li explicaré sis motius de per què dic açò, alguns ja s'han repetit abans.

Primer de tot, perquè aquests pressuposts evidencien una manca de capacitat absoluta de garantir allò que a nosaltres ens pertoca, les inversions, el fons de competitivitat, l'increment del fons de solidaritat que ens obliga als nostres pagaments. La primera seria, aconseguir allò que a nosaltres ens pertoca.

El que també reflecteixen aquests pressuposts és una clara evidència de castigar el consum, quan el que hauríem de fer en aquests moments és tot el contrari. O resulta que l'impost dels envasos de begudes perjudica el consum?, o l'impost als *rent a car*?, o el cànon de sanejament?, o a les grans superfícies? Tot açò va al consum. I vostès posen impostos damunt allò que en aquest moment està paralitzant la capacitat de reactivació econòmica i que hauria de ser el consum. La segona qüestió hauria de ser aquesta. Açò sí, mentrestant per justificar-ho surt el president del Govern i diu que aquests 135 milions d'euros d'imposts els ciutadans no els notaran. I tant que els notaran, i tant! Sembla mentida que sigui capaç de poder explicar açò públicament a la gent, 135 milions d'euros en impostos i resulta que els ciutadans ni tan sols se'n temeran.

Tercera qüestió. Evidència un càstig molt dur no només damunt el consum, sinó sobre els ciutadans en el moment que retallen prestacions socials, retallen qualitat sanitària i també educativa.

La quarta característica és que evidencien a més a més una manca total de rigor en l'establiment de les previsions macroeconòmiques. No hi ha ningú que cregui que en aquests moments que acabarem el 2013 amb un creixement econòmic positiu. El BBVA, el dia que vostès presentaven els seus pressuposts, deien que acabaríem amb un -1,4% i vostès parlen de créixer un 0,3%.

La cinquena és l'evidència de la contradicció del mateix govern. Aquest discurs difús que ens fa, per una part té un component ultraconservador, ultraliberal, econòmicament parlant, però mentrestant, va posant impostos allà on pot i després, en funció de les pressions, se mouen i s'acaben de col·locar. Açò despista a qualsevol i demostra fins a quin punt hi ha una manca de lideratge clar per part del Govern.

I la sisena és que no hi ha cap mesura de reactivació econòmica. En matèria industrial?, en troben cap en matèria tecnològica?, en matèria del sector públic?, en matèria comercial?, en matèria turística? És més, en qualsevol d'aquests sectors són incapaços de poder tancar un acord amb ells. I ens volen dir que mentrestant vostès ho estan fent tot tan bé que resulta que les coses es comencen a recuperar, com ens ha semblat sentir aquí? No, Sr. Aguiló, no.

Aquest és un debat que tenim nosaltres, vostès faran el que trobaran, aquests pressuposts s'acabaran aprovant i vostès pensaran que estan beníssim. I després vendrà la realitat del dia a dia i la realitat serà que el vicepresident agafarà els pressuposts davall el braç i anirà a tocar a cada entitat financera. Tenc uns pressuposts que són creïbles, estan molt ben fets i com que generen confiança perquè estan ben fets, m'hauríeu de deixar aquell préstec que l'Estat em permet poder-me endeutar, i anar a tocar banc per banc. Els bancs agafaran els pressuposts i començaran a analitzar i diran aquesta gent té unes previsions d'increment d'ingressos de 135 milions d'euros per nous impostos. Açò deu ser creïble? Home, si quan els anirà molt bé serà a mitjan any quan els posaran en marxa, i resulta que a la ciutadania els diuen que alguns d'ells ja els han llevat, perquè els impostos a les grans superfícies no van bé. Els bancs començaran a dir açò no quadra massa.

S'ho tornaran mirar una altra vegada i analitzaran les previsions. Aquesta gent diu que acabarem aquest any i les Balears creixeran un +0,3%, quan no hi ha cap entitat que ens digui açò. I si resulta que l'economia se'n va per avall, hi haurà menys ingressos, per tant, més dificultats de poder quadrar els números. I s'ho continuaran mirant i diran, hi ha el suport clar de l'Estat aquí darrera? Home, no hem aconseguit res. Som la pitjor comunitat autònoma quant inversions. Per tant, açò no ens genera massa confiança.

I acabarà com ha acabat ara, que com que tenen coses que la gent no es creu, acabaran tocant la porta de l'Estat per demanar un segon rescat. I aquests pressuposts són la via directa per tornar demanar un nou rescat, precisament perquè no quadren els nombres i perquè a qui necessita convèncer que quadren aquests nombres, no ho fa i açò suposarà el que hem tingut fins ara. Açò sí, donaran les culpes als altres, no ens deixen doblers, culpa seva, perquè fa dos anys... No, escolti si vostè fes uns nombres que fossin creïbles, tindria la capacitat. El que passa és que no ho són i li he explicat per què i li he explicat per què i no hem sentit en cap moment al llarg d'aquest mes i busques que tenim de debat de pressuposts, en els mitjans de comunicació, ni un sol argument que justifiqui perquè aquests comptes quadren en aquests espais allà on no és nota.

Però en tenim més, perquè després resulta..., i açò crec que no ho hauríem de fer, d'alliçonar alguns diputats perquè puguin aquí, vostè certament ho ha fet, i fer aquestes trampes...

(*El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat*)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Pons, per favor.

EL SR. PONS I PONS:

Un segonet, ... allò de comparar com estàvem el 2007 i com estàvem el 2011, com si el 2007 no hi hagués bombolla immobiliària i l'economia anés a tota pastilla i el 2011 la situació fos la mateixa, quan no ho era. Però la vergonya més grossa o allò que costa entendre és que en el 2007, en plena bonança econòmica i l'economia a tota pastilla, el Govern que hi havia aquí s'endeutés de mala manera. Açò és el que no és explicable i vostès en treuen pit d'açò. A l'Estat espanyol hi havia superàvit i crec que valdria la pensa que tinguéssim en compte açò.

I la darrera cosa i ja acab. Mirin, de deute públic i deute privat. El deute públic no ha estat el problema d'aquesta crisi econòmica. On hi ha hagut el problema del deute ha estat en el deute privat, fruit de l'especulació financera que ha acabat provocant un problema tan gros que en aquest moment vostès han decidit que qui ho pagarà seran els ciutadans. Hi ha 40.000 milions d'euros per part de l'Estat ja assumits que açò ho pagarem entre nosaltres? Açò no pot ser, Sr. Aguiló!

EL SR. PRESIDENT:

Ha d'acabar, Sr. Pons, per favor.

EL SR. PONS I PONS:

I que de tot açò vulgui culpar l'administració pública, d'un deute privat, em sembla impresentable i que a més ho faci per devaluar la qualitat dels serveis, encara molt pitjor. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Per part del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula el Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

El Sr. Aguiló diu que rebutja les receptes que ens duen al desastre econòmic, però resulta que altres països ens estan marcant quin és el camí. Com està sortint Estats Units d'aquesta situació? Ho està fent amb una administració pública forta. Què ens està dient Islàndia? El ministre d'Assumptes Exteriors d'Islàndia fa poc era aquí i deia, hem aplicat mesures d'austeritat, però les mesures d'austeritat totes soles, per si mateixes, no basten i hem fet dues coses més, deia el ministre d'Islàndia, que vostès no estan fent, una, mesures de reactivació

econòmica; i la segona, assegurar l'estat del benestar. Ni una sola passa enrere en l'estat del benestar. Prenguin nota! Prenguin nota!

Quan vostès diuen reformes que s'han de fer, volen dir sofriment, volen dir retallades que pateixen els que manco tenen, els més febles. Aquesta és la realitat de la seva política econòmica.

Vostè ens ha dit que nosaltres som paleopopulistes, si no ho he entès malament. Però amb aquest paleopopulisme vostè ha acabant venint a les nostres. Feia poc que el tema dels impostos era tabú, era un desastre, i al final vostès l'han acabant aplicant, primer el Sr. Rajoy, després vostès. A part, que la seva política neoliberal, neocapitalista, com li vulgui dir, és un poc *sui generis* perquè quan hi ha beneficis, els privats s'ho queden, però quan hi ha pèrdues les hem de socialitzar. Quina política s'ha fet amb els bancs? El Govern del Sr. Rodríguez Zapatero també, no els disculp, però entre uns i els altres s'han destinat més de 115.000 milions d'euros als bancs de doblers públics, més de 115.000 milions d'euros! Quants en recuperarem d'aquests? Ja li puc dir que molts pocs, molt pocs.

De fet, vostè diu "necessitam que hi hagi crèdit". Idò facin un banc públic. Si els privats no donen crèdit, que hi hagi un banc públic que assegurí que hi podrà haver crèdit per a les petites i mitjanes empreses. Vostè demana crèdits a preu raonables, idò que el seu govern a Espanya faci alguna cosa perquè no passi el que està passant ara, que és que el Banc Central Europeu deixa el crèdit als bancs a l'1% d'interessos, perquè després aquests mateixos bancs els deixin als estats o a nosaltres, a les comunitats autònomes, al 6 o al 7% d'interessos. Aquesta és la realitat, per aquí enmig els bancs estan guanyant molts de doblers. Doblers que acabam pagant qui?, les administracions; i al final qui?, els ciutadans i les ciutadanes. De l'1 al 6% de diferència. Idò facin alguna cosa davant això, això sí que és una estafa!

Vostè ha discutit si tenim una crisi de deute o no. Efectivament hi ha una crisi de deute, però sobretot qui està endeutat és el sector privat, molt més que el públic. I del sector públic qui és que està endeutat? El 80% de l'endeutament és de l'Estat, només el 20% de les comunitats autònomes i ajuntaments. Però només es vol carregar damunt les comunitats autònomes, l'Estat no, l'Estat no renuncia a res! L'Estat no renuncia als 6.000 milions d'AVE i ens plany aquí 200 milions de ferrocarril! L'Estat no i té el 80% de l'endeutament, nosaltres el 20% i som nosaltres que ens hem d'estrènyer i nosaltres tenim les competències socials, educatives i sanitàries. Estrènyer les comunitats autònomes, vol dir estrènyer aquí on no toca, on pot fer mal als ciutadans. Aquest és el gran drama i el gran problema.

Ja li han contestat el tema de l'atur. Vostès des que varen entrar, l'interanual cada mes ha estat superior, superior des del primer dia des del mes de juny, mes a mes superior a l'interanual, juliol, agost, setembre, octubre, novembre, desembre, gener, febrer, fins al darrer mes en què sí s'ha equilibrat un poc. Fins el darrer mes, però, perquè abans totes les seves xifres eren superiors, superiors!, d'increment d'atur i això que just entrar això es redreçaria tot sol!

Ara ens diu que fa falta una reforma fiscal, no ho havien dit això, que fes falta una reforma fiscal, amb elements per reactivar l'economia. Bé, replantegem la reforma fiscal, però una reforma fiscal progressiva, que paguin els que més tenen, veritablement mediambiental, no basta posar el títol a la llei com a mediambiental perquè ho sigui. Plantegem realment una reforma fiscal de bon de ver, la plantegem globalment, no apedaçada. Jo vull veure com acabarà la seva reforma fiscal d'aquí, encara no ho sabem. Entre ahir i avui aprovarem els pressuposts amb uns ingressos que ballen, que estan a l'aire. No han entrat ni les lleis aquí que creen els seus nous impostos.

Creació d'empreses pel bon camí. Vostès només compten les empreses que es creen, no compten les que es destrueixen. Jo quan em vénen a dir, quants de nous autònoms, quanta nova autoocupació que s'ha fet, però diguin per què s'està fent autoocupació, perquè la gent es queda sense feina i intenta un projecte propi, tant de bo els vagi bé, però molts per desgràcia no aniran bé. I és una sortida a la gent que s'ha quedat a l'atur.

I per acabar, tema del finançament autonòmic. Vostè ha dit que té defectes no atribuïbles al Govern. Però és que vostès, el Partit Popular, preferia l'anterior sistema i amb l'anterior sistema encara estàvem pitjor, molt pitjor, pagaríem molt menys. Jo ja li ho he dit, des del primer dia li vaig dir que aquest no era el sistema que necessitàvem, no seria bo i ens continuaria deixant per davall de la mitjana i a la cua. De fet, m'agradaria veure quina és la balança fiscal que des del 2008 cap govern espanyol no s'ha atrevit a publicar.

Però vaja, jo vull veure realment com i quan plantejaran aquest canvi del sistema de finançament, no n'hem sentit parlar. I em mescla el finançament amb les inversions estatutàries. No, separem, finançament autonòmic i inversions estatutàries, no tenen res a veure. Sr. Aguiló, no m'ho mescli per favor, són distints. Allò que ens ve per inversions de l'Estat, allò que ens ve per finançament i allò que ens ve per fons europeus, són tres fons diferents, les inversions estatutàries i allò que ens ve via pressuposts generals de l'Estat, que tant amb una com amb l'altra, com amb l'altra, amb totes i cadascuna som a la cua, amb totes i cadascuna hi perdem. Per cert, les inversions estatutàries es varen destinar a allò que marca l'Estatut d'Autonomia: infraestructures, medi ambient, innovació i turisme. Aquests són els quatre pilars que marca l'Estatut d'Autonomia...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Barceló, per favor.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Acab. A què destinam el 2012 i el 2013 les inversions estatutàries? M'ho pot dir? Em pot dir a què destinam les inversions estatutàries de 2012 i 2013, no m'ho pot dir, no és ver? Perquè no n'hi ha, perquè el Govern del Sr. Rajoy incompleix l'Estatut d'Autonomia, una llei orgànica, i vostès què fan? No ho reclamen, reclamin-les judicialment, com es va reclamar judicialment en el seu dia el conveni de carreteres, com s'han de reclamar els convenis que en aquests moments no paguen. Reclamin-les.

I la segona passa, la sobirania fiscal. Hi tornaré a insistir, si no, no en sortirem, si no, sempre estarem pendants de si ens paguen o no ens paguen. I al final tenim uns pressuposts com els que té vostè, que no serveixen ni per a la reactivació econòmica, ni per a les classes socials més febles.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Barceló. Per part del Govern i per tancar la qüestió té la paraula el vicepresident Sr. Ignasi Aguiló.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident. Moltes gràcies, senyors diputats. Jo crec que les línies o els eixos principals de debat estan marcats i la realitat ens assenyalen, ens marca, jo diria, no dos camins diferents, sinó un camí i una zona confusa. El camí és el que marca el Partit Popular en aquest moment, la zona confusa, la zona d'idees mesclades i poc definides, és el que marca l'oposició.

Tenc aquí tot un seguit de notes respecte allò que vostès diuen. I jo crec que es reafirmen una vegada més amb el mateix, a continuar pel camí que ens va du a aquesta situació. Una vegada més assenyalen com si no hagués passat res, com si no haguéssim après res dels darrers anys, que el que s'ha de fer és gastar més, etc. La política que varen seguir i que ens ha duit a una situació gens desitjable.

Parlem de coses concretes. Ens diuen que castigam el consum. Aquesta és la sortida fàcil..., d'aquí la paraula que els he dit dels paleopopulistes, com si l'única sortida de la crisi fos gastar més. No senyors, si en aquest moment hi ha menys consum és perquè no hi ha estalvi, és perquè la gent està endeutada i ha de pagar els seus deutes. És cert que tenim un deute públic molt elevat, això ho compartesc, i també privada, les dues. Però hi ha una diferència, les famílies, les empreses varen començar a fer els seus deutes tot just va esclatar la crisi, l'any 2007. Mentre que el sector públic, amb una política absolutament errònia, va intentar solucionar el problema gastant més, apel·lant aquella idea que era una crisi de consum i que, per tant, s'havia de consumir més.

No senyors, estam en un moment on per consumir més hi ha d'haver una premissa prèvia i és estalviar més. D'aquí que les reformes i els tributs que s'estan posant damunt la taula són tributs que intentin inferir el mínim en matèria d'estalvi i per tant en matèria de recuperació econòmica. I en aquest sentit, sí senyor, afecten poc a les persones perquè els afectaran en definitiva en benestar i en millor situació de cara al futur. És, per tant, una crisi de deute. És, per tant, una crisi que s'ha de combatre pagant allò que se va gastar en el passat i intentar fer les coses d'una forma més eficient i més clara cap al futur, d'una forma que sigui millor per a tots.

Mirin, aquesta crisi evidentment té solució, evidentment. I aquesta solució passa per fer uns esforços de reestructurar tots els nostres aparells productius, de reestructurar les formes de fer les coses que hem tengut fins ara, de fer-les d'una més clara i més inserides en les realitats econòmiques, ja no del present, sinó del futur. Hem de posar les bases no només perquè hi hagi una sortida d'un mes o de dos, sinó perquè hi hagi una sortida per a una generació completa. La responsabilitat que tenim en aquest moment és una responsabilitat especialment important, i no la podem defugir, no la podem defugir des del Govern i no l'haurien de defugir tampoc des de l'oposició. El procés de canvi està en marxa, i l'única manera d'afrontar-lo és reconeixent la realitat, construint unes línies d'acció clares que puguin ser assumides per part de tots o per part d'una gran part, i a partir d'aquí continuant caminant, continuant caminant i sobreposant-nos dels malestars que s'han infringit a la nostra societat durant el passat.

No vull parlar de sistema de finançament, crec que hauríem de fer-ne un debat a posta, perquè realment la situació que tenim és una situació clarament millorable, i clarament millorable en gran part pel que els he dit, perquè es va fer mal ús de determinades partides i es va fer un mal ús de les inversions estatutàries, clarament se'n va fer un mal ús. Ahir encara arribaven als mitjans de comunicació fotografies de ferrocarrils que arribaven, fotografies de ferrocarrils sense les infraestructures necessàries. Això, senyors, ho haurem de pagar entre tots i no contribueix el més mínim a solucionar els problemes econòmics.

Per tant estam proposant des del Govern del Partit Popular una forma diferent de fer les coses, una forma en què l'esperança i la claredat d'idees cap al futur siguin molt més clares.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Per torn en contra, Grup Parlamentari Popular, Sr. Francisco Mercadal, per un temps de deu minuts.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, defensaré en nom del Grup Parlamentari Popular el torn en contra de les esmenes presentades per l'oposició.

Parlam aquests dies d'un pressupost emmarcat en un context de profunda crisi econòmica, un pressupost continuista en relació amb l'equilibri pressupostari, un equilibri pressupostari que és una de les mesures més importants per a la reactivació econòmica, una cosa tan senzilla que dicta el sentit comú. És molt senzill: un equilibri que consisteix a no gastar més del que s'ingressa, una fórmula que mai no havíem d'haver abandonat i que no hem de tornar a abandonar, no hem de passar mai més per aquestes misèries per part de la seva irresponsabilitat.

Des del Govern es fa una aposta claríssima perquè la recuperació econòmica vengui de la mà de la iniciativa privada, dels emprenedors, de les empreses. Aquesta aposta és compartida pel nostre grup parlamentari, el Govern crea un marc estable, un marc adequat perquè les Illes Balears siguin un lloc segur en què els inversors pensin per posar en marxa els seus projectes, i així ja s'ha demostrat durant aquest any.

Durant massa temps s'han comès errors absolutament repetitius, probablement tots hem comès errors, evidentment uns més que els altres i de major calat, pensant que l'administració havia d'arribar pertot, i que pràcticament tot ho havien de suportar els doblers públics. Resulta evident que aquests plantejaments eren absolutament erronis, perquè allò que l'administració ha de fer, allò que l'administració ha d'atendre és l'absolutament imprescindible, aquells serveis que són absolutament irrenunciables, però no tot allò que és prescindible. És el moment de llevar greix.

Estarem d'acord, i si no hi estan d'acord això ja em preocuparia bastant, que el sector públic estava absolutament sobredimensionat. Ens sentim orgullosos des del nostre grup parlamentari de donar suport a un govern que pel bé de tota la ciutadania té el valor, té el coratge, té les coses molt clares i pren decisions que aquesta comunitat ha de menester, decisions que en la majoria de les ocasions no són fàcils, decisions que suposen un desgast per al govern que les pren, però amb un govern responsable, que no fa les coses de cara a la galeria, no fa les coses per quedar bé, no fa les coses per una foto, sinó amb responsabilitat, amb seriositat, amb un full de ruta molt ben definit que ens durà sens dubte al camí de la recuperació econòmica, i els donaré unes xifres que són dades objectives per il·lustrar el que dic: quan el nou govern va començar a fer feina es va trobar amb un dèficit consolidat del 4%; les darreres xifres diuen que ara hi ha un dèficit del 0,33%.

Això, senyores i senyors diputats, tan sols s'aconsegueix amb molta feina, amb feina ben feta, amb moltes decisions valentes i amb el coratge que té aquest govern, perquè hem poder pagar les factures, hem de poder pagar la maquinària d'aquesta comunitat autònoma, una maquinària pesada i cara, hem de quadrar els comptes públics, no podem jugar a dir "tu contracta, ja veurem si pagam, i el darrer que vengui que tanqui la porta". Això no és seriós.

Perquè no fer res o prendre decisions molt errades, que encara pagam i pagarem, vostès ja saben on els ha conduït; els ha relegat a la seva actual situació, el pitjor resultat electoral de la seva història, aquí a les Illes Balears i per tot on es presenten, no parlem ja de les eleccions generals. Aquestes polítiques que avui sostenen ja les hem provades, i el medicament per pal·liar aquesta malaltia crònica de gastar sense control només es cura amb un medicament que resulta molt dur i amb gust molt amarg.

Però és que les seves polítiques senzillament no són polítiques serioses de cara a les persones, a les persones que paguen els seus impostos, de cara als ciutadans que compleixen amb la seva responsabilitat. No és de justícia que després que els ciutadans compleixin amb les seves responsabilitats tributàries per suportar els serveis públics i les institucions, venguin després uns polítics a malbaratar els doblers que tots hem pagat.

Sense cap tipus de dubte aquesta ortodòxia, aquesta ortodòxia d'aquest govern, és la que es mereixen tots els ciutadans de les Illes Balears, els contribuents, tots aquells que pagant els seus impostos faciliten que tota la maquinària es pugui mantenir i ser rendible de cara a la mateixa societat. Hem de ser molt respectuosos amb els ciutadans, i per això nosaltres estam absolutament d'acord amb aquesta ortodòxia amb què s'estan tractant els doblers que tots pagam. Record perfectament les rialles aquí al plenari de l'oposició quan el president del Govern al debat de l'estat de l'autonomia va comentar l'estalvi de 3.000 euros pel canvi del sistema de comunicació de les emergències, que va passar de missatges sms a correu electrònic. Aquest va ser el millor exemple del seu respecte cap als doblers dels ciutadans que paguen els seus impostos, del seu respecte per les persones, sí, per les persones d'aquesta comunitat autònoma.

Aquest és un govern transparent, que ha dit als ciutadans quina és la realitat, com estan les coses. Els ciutadans saben perfectament quina és la situació que vostès varen deixar, i per això mateix els varen fer fora de la responsabilitat de govern.

Estam passant una etapa duríssima per poder pagar l'enorme deute que tenim. Moltes d'aquestes esmenes que es varen debatre ahir i que es debateran avui també s'haguessin pogut prendre en consideració si aquest govern no hagués de pagar més 92.000 euros cada hora en préstecs i interessos. Aquest és el regal enverinat que vostès varen deixar al nou govern, en què bastant més de la meitat d'aquesta quantitat, un 70%, fa referència només als quatre darrers anys de la nostra democràcia.

Han estat vostès uns autèntics irresponsables en l'administració dels doblers públics, i han duit aquesta comunitat a una situació absolutament límit. Si aquest govern no hagués de pagar 298 milions d'euros d'interessos i 504 milions d'euros d'amortitzacions, de pagar tot aquest pastís, sí, pastís que vostès ens varen endossar, la qüestió seria ben diferent, perquè quan els escolt pens que es varen oblidar que si s'endeuten després ho han de tornar, i ho han de tornar amb interessos. Estam parlant, senyories, del fet que cada dia, cada dia que passa, pagam 2,2 milions d'euros a les entitats financeres o als que ens han deixat els doblers. I és que ja és coneguda entre els membres del Govern la frase que governar està molt bé, però governar amb doblers deu ser impressionant.

Vostès, a l'anterior govern del pacte, varen plantejar un model en què la prioritat era...

(Remor de veus)

...la despesa pública i l'endeutament. El mateix conseller Manera es felicitava de pressupostar any rere any amb desequilibri, generant cada cop més dèficit i més deute, es felicitava el conseller Manera. Però el que em sorprèn és que una vegada provades les nefastes conseqüències tant polítiques com econòmiques d'aquestes polítiques, vostès vulguin encara continuar pel mateix camí.

Em ve a la memòria un anunci que hi havia a la televisió fa una sèrie d'anys, quan érem més joves tots, que deia el nom de la marca i després deia *eficàcia probada*. Jo el transportaria i diria: govern del pacte, *ineficàcia probada*. És claríssim. No insisteixin...

(Més remor de veus i alguns aplaudiments)

...per aquest camí, no insisteixin per aquest camí. No es tracta, així com vostès volen fer veure, d'estat de benestar sí o estat de benestar no, del que es tracta és de fer sostenible i possible aquest estat de benestar, preservant els serveis més fonamentals que la nostra societat mereix sens dubte. El model que vostès proposen suposaria tornar a dur aquesta comunitat a una situació límit, amb impagaments als proveïdors, i a un incompliment reiterat de l'objectiu del dèficit.

Ens trobam davant uns pressuposts realistes i austers, uns pressuposts que formen la base per a la recuperació econòmica de la nostra comunitat, i sobretot uns pressuposts que marquen un canvi de model en l'administració autonòmica, un model on els termes eficàcia, eficiència i austeritat són els pilars fonamentals de les polítiques que du a terme aquest govern. Aquests pressuposts són els necessaris, són els pressuposts imprescindibles. Jo fins i tot diria que són els únics pressuposts possibles per a l'any 2013.

Hem escoltat moltes vegades també que aquests són uns pressuposts que no reactiven l'economia. Jo els donaré una sèrie de dades. En el que va d'any la creació d'empreses ha arribat a 2.119, un 11% més que l'any passat, percentatge un 4% superior a la mitjana nacional. Entre gener i octubre s'han invertit 58 milions a les Illes Balears per crear noves empreses, el que representa un 54% més que el mateix període del 2011. Senyors de l'oposició, això és reactivar l'economia. Jo no sé si crear un 11% més d'empreses que l'any passat és reactivar l'economia, segurament també vostès diran que no, que aquesta dada objectiva no és vera, i tiren així la seva credibilitat, la seva pròpia credibilitat al fons.

A diferència del que pensen altres partits nosaltres pensam que les subvencions distorsionen el mercat, les subvencions no reactiven l'economia, no per més donar ajudes es reactivarà l'economia, l'impuls econòmic ha de sortir de la iniciativa privada, no pot estar la iniciativa privada mirant cap a l'administració per rebre la paga com un fill malcriat. Les empreses s'han d'espavilar totes soles.

Ja acab, Sra. Presidenta. Estam davant un pressupost auster. La Vicepresidència...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, vagi acabant, per favor.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

...és exemple d'austeritat i exemple de com reactivar l'economia, sense fer despeses innecessàries. Aquesta és l'habilitat d'uns governants que amb els mínims recursos saben aprofitar el màxim perquè això tenguí un resultat, tenguí una translació a l'economia privada.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Per torn de rèplica té la paraula el Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Marc Pons, per un temps de cinc minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Algunes referències he de fer obligatòriament, Sr. Aguiló. La primera és la més sorprenent, que és aquesta manera diferent de plantejar les coses, fins ara desconeguda, que consisteix a sortir d'aquesta crisi sense estimular el consum; és independent, açò, i aquesta recepta evidentment és innovadora i crec que durà molta cua, molta cua aquesta reflexió que fa vostè aquí, perquè evidentment per aquesta via d'anar penalitzant consum, d'anar refrenant l'economia, no serà la manera que ens servirà per sortir d'aquesta crisi. És més, fins que no arribin vertaders plans d'estímul, fins que no hi hagi un govern que estigui disposat de ver, de ver, a establir plans d'estímul com pertoca aquí no hi haurà recuperació econòmica, i en parlarem després.

Sr. Camps, la segona qüestió és que el Sr. Aguiló no ens ha contestat absolutament res. Jo li ho he explicat i em pensava que efectivament ens donaria alguna resposta. Li deia que vostè quan toqui als bancs, els bancs li diran: "Escolti, els 135 milions d'euros no són creïbles", "escolti, és que vostè ha dit que creixeria un 0,3% i no és cert, i per tant, diners, no n'hi haurà", i jo li demanat d'una manera molt clara: hi haurà o no hi haurà segon rescat? És més, li he afirmat que açò suposa, aquests pressuposts suposen el camí per anar novament a l'Estat i demanar al Sr. Montoro: "Escolti, volem tornar ser al FLA", i vostè passa de rosetes. El vicepresident econòmic puja aquí dalt, durant dos dies debatem, i faig una afirmació tan contundent com aquesta, i vol dir que ni tan sols no ens dirà quin plantejament hi ha?, o si ens pot afirmar que no hi haurà rescat

perquè ho han fet tan bé com per açò? Jo crec que hi ha qüestions que obligatòriament hauria de respondre.

Bé, com també aquesta afirmació, i el Sr. Mercadal també hi ha entrat, que nosaltres només volem gastar i només volem gastar. Miri, hi ha 500 esmenes d'uns pressuposts amb una xifra límit tancada, amb una xifra límit tancada, i la proposta que nosaltres els feim és prioritzar i per tant poder fer uns altres pressuposts, i ens diu: "No!, només són aquests, aquests són els únics possibles", aquest discurs derrotista, on no hi ha imaginació i on només pot ser açò i res més que açò.

Ara, jo li he dit, ho he tornat demanar al Sr. Vicepresident econòmic i no m'ha respost, li he dit que en el pla d'internacionalització d'empreses no hi ha ni un sol recurs; és cert, ISBA fa de banc, però hi ha ajudes o no? Ni una. I dins el mateix pressupost de Vicepresidència Econòmica proposam destinar-hi recursos per ajudar a qui vol exportar. Estan disposats a fer-ho o no? I no ens digui que no és possible perquè són més doblers; dels mateixos doblers prioritzem i establim un altre ordre de prioritats. Estan disposats o no estan disposats a acceptar açò? I quan dic açò ho dic amb la Llei d'emprenedors, hi posam recursos de ver o no?

Miri, ara és una llàstima que el president no hi sigui; el president fa pocs dies va anar a un acte on s'entregava, un acte de l'ONCE, on s'entregava als emprenedors un premi per la iniciativa. Saben què deia la presidenta públicament davant dels ciutadans?, va demanar al president "i la Llei d'emprenedors quan, Sr. President?, la Llei d'emprenedors quan?". Aquesta és la confiança que vostès generen en aquests moments. Que sí, que fan normatives i que ens venen que fan reformes estructurals, i els ciutadans les miren i diuen "açò a nosaltres no ens serveix, el que de ver volem és capacitat d'acord i caminar de manera conjunta", i vostès, quan els diuen açò, diuen que no. Davant els únics que han cedit és davant el lobby de les grans superfícies, que no sabem com ho resoldran, encara, però la resta, discurs molt polit aquí però quan després arriba la realitat açò no va aumon, i aquest camí en absolut no pot ser.

I quan parlava d'internacionalització, parlava d'ajudar els joves empresaris, evidentment també parlava del mateix Parc BIT, per què no? Hi ha recursos, hem fet una proposta; per què no l'accepten? Ens havien repetit tantes vegades que..., tenen fins a final d'aquest any, eh?, hauran de contestar. Madrid ha entregat els diners, els poden treure, hi són, si volen. Per què no és important per a vostès?, per què no és important per a vostès?

Aquest és el pressupost alternatiu, una altra possibilitat diferent de prioritzar activitats que generin dinamisme econòmic, i tant com sí. Açò era el que nosaltres perseguíem i cercàvem.

Després hi ha el tema del deute, aquesta famosa frase del Sr. Mercadal, no ens hem de gastar allò que no tenim. Sap quina previsió d'endeutament ha fet el Sr. Aguiló en aquest any i mig?, l'altra cosa és que l'hagi aconseguit o no, previsió d'endeutament de 1.700 milions d'euros, 1.700 milions d'euros, i vostè ens ve aquí i ens diu que el que no podem fer és gastar-nos allò que...? Sr. Mercadal, està creixent l'endeutament, amb vostès està creixent l'endeutament, amb vostès. Per tant no ens faci aquest discurs buit de contingut cada vegada que s'oposa... No, està passant; no els deixen els doblers?, no els els deixen.

Les previsions són aquestes?, sí. Per tant no repeteixi de manera buida frases que no arriben aumon.

I ja acab, i acab amb una darrera frase, em permetrà el Sr. Aguiló que acabi amb una darrera frase. Possiblement quan hem cercat alguna referència a aquesta crisi anam a la del 29, i veim què va passar en aquell moment; sé que vostè és un expert en tot el que va succeir, és un expert en història econòmica, i em permetrà una frase de Roosevelt, el president que va establir a partir de plans d'estímul econòmic un camí per afavorir la recuperació econòmica, i deia que un govern incapaç de tenir cura dels ancians en aquell moment, repetesc, un govern incapaç de tenir cura dels ancians, de proveir treball als forts i als voluntariosos, que permet que l'ombra negra de la inseguretat planegi sobre cada llar, no és un govern que hauria de perdurar.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula el Sr. Gabriel Barceló, per un temps de cinc minuts.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Començaré per una qüestió que ha comentat el Sr. Aguiló, que ara ja no hi és, i que diu que tenim un mal finançament perquè es va fer un mal ús de les inversions estatutàries. Què té a veure una cosa amb l'altra? El finançament ve reglat per una banda i les inversions estatutàries per una altra. A part, que jo neg que es fes un mal ús de les inversions estatutàries.

Una altra cosa és que primer el Govern del Sr. Rodríguez Zapatero i després el Govern del Sr. Rajoy no han complert amb les Balears i aquí hi ha hagut un govern que no ha estat capaç de reclamar allò que pertocava, però que tinguem un mal finançament perquè es va fer un mal ús de les inversions estatutàries?, què és que hi ha una clàusula en el finançament que diu si et portes malament no et pagaré? Per l'amor de Déu, no diguem dois, això són dois! Això no té cap credibilitat, ni base, ni res de res! Això són beneïtures!

Passem al Sr. Mercadal. Segons ell, nosaltres dèiem que tot ho havien d'aguantar els doblers públics. I ell ha denunciat que hi havia un sector públic sobredimensionat. Bé, jo em remetre al discurs del Partit Popular, no de fa de anys, el de la passada legislatura i aquí mateix. Quan nosaltres plantejàvem debats en educació i en salut, què deia el seu grup, Sr. Mercadal? Vostè no hi era, però jo sí que hi era, què deia el seu grup? Que no bastaven els doblers, que hi havia d'haver més doblers per a serveis socials, més doblers per a sanitat, més doblers per a educació. Li ho vàrem dir ahir, li ho hem repetit mil vegades. Si els haguéssim fet cas a vostès, sí que estaríem endeutats, vaja si hi estaríem! I les esmenes del Partit Popular en els pressuposts any rere any eren més doblers, més doblers, més doblers. Quan hi havia el debat com el d'avui, de Comerç, Indústria i Energia, què deia el Partit Popular? A la Sra. Francisca Vives, que era la consellera, li han deixat una misèria de pressupost, necessita 20 milions més! I així en totes les àrees. No ens vengui a dir que tot

ho havien d'aguantar els doblers públics, quan el seu discurs era aquest, era exactament aquest.

I sobre el sector públic sobredimensionat. Aquesta ja és de traca! Qui és que va crear el sector públic sobredimensionat en aquesta terra? Qui és? El Govern del Partit Popular, qui és que va crear la major part d'empreses que tenim en aquesta terra? Els governs del Partit Popular i especialment el Sr. Matas, que va trobar una manera de col·locar moltíssima gent a través de les empreses públiques. Aquesta és la realitat. Perquè la passada legislatura es varen començar a llevar fundacions, consorcis, com per exemple el famós consorci del Cola-cao, se'n recorden d'aquest consorci? Es va llevar la passada legislatura i qui l'havia creat? El Govern del Partit Popular. Aquesta és la realitat, aquesta és la realitat.

Igual que el tema del dèficit. Xifres oficials donades pel seu govern. És veritat que del 2007 al 2010 se va incrementar l'endeutament de les Illes Balears, del 2007 al 2010 vàrem passar a un increment del 63% d'endeutament, és cert. En un moment de baixada espectacular dels ingressos, de crisi econòmica important i on es varen fer impulsos econòmics per poder aguantar l'economia i sobretot, sobretot, la despesa social. Però analitzem què va passar quan governava el Partit Popular. Del 2003 al 2006 es va incrementar l'endeutament en un 53%, en un 53%, quan hi havia bonança econòmica, quan l'economia anava a tota màquina! Varen augmentar l'endeutament, el varen duplicar, el varen augmentar! Aquesta és la realitat.

I vostès insisteixen en les xifres de dèficit i es posen les medalles. Però volen mirar què hi ha al carrer i deixar de posar-se medalles? En el carrer tenen tots els sectors econòmics i socials aixecats, tots, tots! Els econòmics, els turístics, els comercials, els autònoms, els petits empresaris, tots estan aixecats, i els sectors socials, el tercer social, la gent que pateix, tothom! Perquè les seves polítiques a quin cost s'estan produint? Quant de sofriment i quant de patiment estan produint? Quant? Vostè ens retreu que rèiem de l'estalvi de 3.000 euros, no rèiem que el Govern estalviï 3.000 euros, és la seva obligació fer aquests estalvis, rèiem perquè tot un discurs de l'estat de la comunitat autònoma ens diu que enlloc d'sms, ara enviarem *mails*. Per l'amor de Déu, això no és propi d'un discurs del president, quan el problema són les 4.000 famílies que han estat desnonades de casa seva en un any a Balears, aquest és el problema. Ni una paraula en va dir el Sr. Bauzá, d'aquest tema, ni una paraula de les 4.000 famílies desnonades i ens diu que han canviat el sistema de *mail* a sms i no vol que ens en riguem?

Perquè si vol que parlem de coses que no fan rialles, són les seves despeses com els viatges a Suïssa, que encara no sabem què punyetes han anat a fer a Suïssa, com els fòrums a 150.000 euros o l'exemple que estan donant, perquè vostè ha tengut la barrar de dir-nos que no tenim respecte per les persones i el seu govern sí que en té, de respecte, per les persones? Un conseller de Turisme amb dos testicles damunt el cap a qualsevol país seriós del món hauria dimitit per la imatge que està donant o gent que se'n va a fer festes a Cabrera? Aquest és el Govern que respecta les persones? No, vostès se'n riuen de les persones, vostès se'n riuen de les persones!

I ja per acabar. Ens diu que l'endeutament fa que paguem 2,2 milions d'euros cada dia als bancs, 2,2 milions d'euros al diu als bancs, ha dit vostè. Sr. Mercadal, sap què pagam per mor d'allò que se'n va a Madrid i no torna i que vostès, ni cap altre govern, tampoc el PSOE, han estat capaços d'arreglar? 5,4 milions d'euros cada dia, això és l'espoli fiscal! 5,4 milions d'euros cada dia...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Barceló, vagi acabant.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Vaig acabant. La darrera balança fiscal deia que aportàvem el 14% del producte interior brut, 3.400 milions. En aquest moment aquests 3.400 milions és la diferència entre allò que pagam i allò que rebem. Dades de 2008, evidentment ara no estam en aquestes dades, perquè la xifra ha baixat per mor de la crisi econòmica. En aquest moment la diferència són 2.000 milions d'euros, 5,4 milions d'euros cada dia! 5,4, Sr. Aguiló, cada dia, se'n van i no tornen. Això és el que ha d'arreglar.

LA SRA. PRESIDENTA:

En torn de contrarèplica per part del Grup Parlamentari Popular, el Sr. Francisco Mercadal, per un temps de cinc minuts.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Jo començaré per donar una sèrie de dades objectives, no és que siguin discutibles, aquestes són dades objectives per veure si podem centrar una miqueta el que estam parlant. Hem de pagar cada hora més de 92.000 euros d'interessos i préstecs. Això no és discutible, això és una dada objectiva, 298 milions d'euros d'interessos, 504 milions d'euros en amortitzacions. Aquesta és la realitat objectiva. No veim a discutir de models, aquesta és la realitat objectiva que vostès ens han deixat.

Vostès feien uns pressuposts tenint en compte quines eren les quotes dels partits que governaven el pacte. I segons el pes del partit que formava el pacte, es repartien el pastís dels doblers i això ha estat reconegut per membres de l'oposició en els passadissos d'aquesta cambra. Això és així. Aquesta era la seva seriositat amb els doblers públics, es repartien els doblers depenent de si el PSOE tenia un poc més de pes, més doblers per al PSOE, si el PSM tenia menys pes, menys doblers per al PSM. I així es feien els comptes. Això no és allò que la ciutadania es mereix, no és un bon exemple perquè vostès no

ens poden donar cap lliçó. Vostès no estan legitimats per donar cap lliçó al Govern.

Vostès diuen també que l'ortodòxia genera pobresa i regressió. Jo els dic que el seu model ja l'hem provat i així estam. Vostès fan mofa de l'ortodòxia i es troben molt a gust dins el caos. Estan perfectament dins el caos. Però jo, Sr. Pons, li diria una cosa. Vostè té un discurs molt ben elaborat, molt de predicador, perfecte, però jo a vostè ni a cap dels membres del seu grup, no l'he escoltat ni una sola vegada demanar disculpes, disculpes per unes polítiques que s'ha comprovat i contrastat que eren absolutament errònies. Demanar disculpes, Sr. Pons, seria un bon punt de partida, però a vostès no els va bé. No demanaran mai disculpes, perquè no tenen aquesta humilitat per fer-ho i aquest seria un bon punt de partida per al seu partit. On es presenten, cada vegada treuen el seu pitjor resultat de la història.

Vostès viuen a uns altres paràmetres, que ja són obsolets. Ho va dir el seu conseller Manera, ja li he dit abans, "és molt positiu gastar i és molt positiu generar dèficit i més deute". El que vull dir és que s'està reconduint la situació. Aquests són uns pressuposts molt exigents, molt durs, precisament per sortir i reconduir amb la màxima celeritat possible la situació de desgavell que hi havia els darrers quatre anys. La gent de les nostres illes està més necessitada que mai de polítiques ortodoxes reals i transparents.

L'he escoltat també dir, Sr. Pons, que si era una vergonya que diguéssim les nostres afirmacions perquè quan nosaltres governàvem una magnífica situació econòmica. Jo el que li he de dir a vostè és que la vergonya més absoluta, la vergonya més absoluta, és que vostès no varen aplicar les polítiques correctes quan tocava. Aquesta és la vergonya més absoluta, i vostès ho saben perfectament, però no ho reconeixen. I així estam i així està per exemple la comunitat de Galícia, hi ha una diferència abismal entre com estan ells i com estam nosaltres, per les seves polítiques.

Sr. Barceló, l'he vist avui, em preocupa perquè avui l'he vist molt crispat. No és el seu to habitual, però avui l'he vist molt crispat. Jo allò que li he de dir en relació a allò que ha comentat dels impostos és que si no ens haguéssim trobat aquesta situació, no és la nostra política pujar els impostos. Jo li donaré unes breus xifres, perquè vegi quina és la situació i perquè hem hagut de corregir pel bé de la comunitat autònoma aquest tema dels impostos.

Dèficit trobat a la Conselleria d'Educació, 26 milions d'euros. Deute a proveïdors al conveni ferroviari, 82 milions d'euros. Expropiacions a carreteres, 32 milions d'euros. Deute a les navilieres, 5,6 milions d'euros. Despesa a una línia de tren que no funciona, 143 milions d'euros. Despeses en pintures d'un familiar, 21 milions d'euros. Partides de la Unió Europea per a l'atur emprades per altres despeses, 8,6 milions d'euros. Fons de cooperació local emprades per altres finalitats, 16 milions d'euros. I així podríem continuar indefinidament. No és seriós que vostès ens diguin això, quan vostès saben perfectament quina és la situació que ens han deixat.

Però si nosaltres no ens haguéssim trobat aquesta situació, no seríem tan durs amb els comptes públics, però hem hagut de reconduir tota una situació que no era la desitjada, que no era la que nosaltres volíem, era la que vostès coneixien i ara es queixen. Si nosaltres ens haguéssim trobat 1.700 milions d'euros de deute, com es varen trobar vostès quan varen arribar, no hauríem d'haver aplicat aquestes polítiques.

Dos apunts més, Sra. Presidenta, i acab. Em preocupa seriosament, Sr. Barceló, que vostè em digui que el sector públic no estava sobredimensionat, o que està sobredimensionat però que nosaltres el varem crear. I vostès què varen fer? Anuncis buits de contingut, no varen fer cap acció per reduir el sector públic instrumental...

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, per favor.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Vostès només varen fer anuncis, però en realitat res de res.

En definitiva, aquests són els pressuposts que ens han de treure de la crisi. Aquestes són les polítiques que ens duren al camí del creixement.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Continuam amb el debat número 10 de globalitat, agrupació de la secció 14, Vicepresidència Econòmica, de Promoció Empresarial i d'Ocupació, amb les seccions i entitats afins.

Esmenes parcials, Grup Parlamentari Socialista, secció 14, Vicepresidència Econòmica, de Promoció Empresarial i d'Ocupació: al programa 009A, nous programes i no classificats, 9976, 9977 i 9978. Al programa 315B, salut i prevenció de riscos laborals, 9727 i 9728. Al programa 315C, foment de la responsabilitat social, 9732. Al programa 322A, ocupació i inserció laboral específics, 9731 i 9730. Al programa 322B, gestió de les relacions laborals, 9979 i 9729. Al programa 542A, innovació tecnològica, 9750, 9872 i 9752. Al programa 722A, regulació i normativa industrial, 9751. Al programa 763A, ordenació, reforma i modernització de les estructures comercials, 9744, 9747 i 9745. Institut d'Innovació Empresarial de les Illes Balears, 9738, 9739 i 9740. Fundació Balear d'Innovació i Tecnologia, 9755.

Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Secció 14, Vicepresidència Econòmica de Promoció Empresarial i d'Ocupació. Al programa 542A, innovació tecnològica, 10087. Al programa 612H, gestió dels fons procedents de la Unió Europea, 10076. Al programa 723, promoció industrial i tecnològica, 10077 i 10079. Al programa 731C, foment de l'ús d'energies renovables i estalvi d'energia, 10086. Al programa 763A, ordenació, reforma i modernització de les estructures comercials 10082 i 10078. Secció 32, ens territorials, al programa 912A, transferències a corporacions locals, 10147.

De la diputada no adscrita Margalida Font i Aguiló, Secció 14, Vicepresidència Econòmica de Promoció Empresarial i d'Ocupació, al programa 542A, innovació tecnològica, 10217.

Del diputat no adscrit Antoni Pastor i Cabrer, Secció 14, Vicepresidència Econòmica de Promoció Empresarial i d'Ocupació, al programa 612, planificació i ordenació de la política econòmica, 10238.

En defensa conjunta de les esmenes i en nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula...

LA SRA. SANSÓ I FUSTER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Per participar més en aquest debat, volíem demanar si avui seria possible cedir una part del meu temps a la Sra. Barceló.

LA SRA. PRESIDENTA:

Miri, a causa del que va passar ahir, jo vaig tornar llegir el Reglament intensament, i el Reglament és clar, el Reglament és clar i diu que els grups parlamentaris no podran fer divisió del temps, sí que podran cedir el seu torn. En canvi, sí que ho contempla per al Grup Mixt. Per al Grup Mixt sí que parla clarament de la divisió. En aquest tema, també em varen parlar de la Junta de Portaveus.

Vaig demanar ahir al lletrat que em fes arribar tota la transcripció de la Junta de Portaveus allà on s'havia preparat el debat de pressuposts i en aquesta Junta de Portaveus, a la preparació del debat de pressuposts, sí que és ver que la portaveu del Grup Parlamentari Socialista, Sra. Armengol, demanava exclusivament que quan es fes el debat de la Vicepresidència Econòmica, ja que hi havia diferents seccions i per no haver de demanar debats separats, demanava fins i tot més temps en el debat, demanava que hi hagués una intervenció de 15 minuts i que es pogués dividir en 7. Es va decidir que no hi hagués una intervenció més llarga, però sí que es donava a entendre que es podria dividir el debat únicament i exclusivament en el cas de Vicepresidència Econòmica.

Atès que jo no era a la Junta de Portaveus i que ara ja tenc constància de la transcripció d'allò que va succeir, vostè té l'opció de poder dividir el temps. Sí que és ver que vull que quedi clar que el Reglament posa allò que posa. Jo a partir d'aquí no vull que serveixi de precedent, a partir d'aquí em mantendré ferma en el Reglament i si hi ha altres acords, en el cas que hi hagi altres acords a la Junta de Portaveus, també.

Té la paraula i pot dividir el temps.

LA SRA. SANSÓ I FUSTER:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Som conscients que la situació econòmica en la que ens trobam és la que és, no sols per l'herència de l'herència rebuda, sinó també per una crisi econòmica global i agreujada en aquestes illes per la bombolla immobiliària que va existir.

Però amb l'excusa de la crisi econòmica no tot val, vostès no fan retallades econòmiques sinó retallades ideològiques, no prioritzen les partides pressupostàries de més interès per a la ciutadania perquè prenen les decisions unilateralment, sense consultar amb les parts que afecten.

Per aquest motiu les esmenes que presentam no van en la idea de gastar més sinó de distribuir millor les partides pressupostàries i ajudar a aquells sectors que fins fa poc han mantingut un creixement sostenible i han creat ocupació, però que malauradament actualment passen per molts mals moments i fins el punt d'haver de tancar moltes d'aquestes empreses.

Vostès, a part de l'herència rebuda també parlen de la seguretat jurídica quan aproven més d'un decret llei cada mes. També parlen que són les empreses i els emprenedors els vertaders promotors i creadors d'ocupació i que van pel bon camí per sortir d'aquesta crisi. Realment creuen que van per bon camí? Deu ser pels seus interessos perquè des del nostre grup hem mantingut reunions amb diversos representants empresarials, la majoria d'aquests o alguns d'aquests tan o més liberals que vostès, i tots es queixen del mateix, que el Govern pren les decisions que els afecten més directament d'esquena a la gent, sense escoltar, i a sobre ens han dit que no tenen cap interlocutor vàlid en el Govern, que a vegades es reuneixen amb responsables d'un departament, a vegades amb responsables d'un altre, però que uns diuen una cosa, uns diuen una altra i al final ningú no fa res.

És hora que s'adonin que per molta seguretat jurídica que pregonin els empresaris i els emprenedors d'aquesta comunitat no podran ser els vertaders promotors i creadors d'ocupació com pretenen perquè no tenen disposició de liquidesa.

El conseller ha dit en aquesta tribuna que el crèdit ha de circular, però la realitat és que no circula, que aquestes empreses van a les entitats financeres a demanar líquid i no se'ls dóna, i aquestes entitats financeres són les que reben doblers del govern actual.

Per tant, en la línia d'activar l'economia hem passat partides d'un programa a un altre pensant que donen un impuls a les nostres illes. Aquestes esmenes es poden agrupar en quatre blocs, innovació, comerç, emprenedoria i internacionalització. En innovació hem presentat les esmenes 9738, 9755 i la 9750 amb la finalitat de promoure la innovació tecnològica en la nostra comunitat, afavorir la implantació de professionals qualificats i potenciar la creació d'empreses d'alt valor afegit. En la mateixa línia presentam l'esmena 9738, per reforçar i promoure la investigació, el desenvolupament i la formació vinculada a l'activitat universitària i a les empreses del sector tecnològic.

En el bloc de comerç presentam les esmenes 9745, 9747 i 9744. Des del Grup Socialista entenem que les polítiques públiques en general s'ha d'adreçar a les persones i, per tant, també als comerciants. Per això hem presentat aquestes esmenes amb la visió que promoguim el sector comercial tant a l'exterior com a l'interior. Amb l'objectiu de proporcionar el naixement i la consolidació del micro empresari autònom, el que entenem com a emprenedor, hem presentat l'esmena 9740. Per tal d'ajudar a la internacionalització de les nostres empreses i facilitar l'exportació hem presentat l'esmena 9739 perquè les empreses industrials de la nostra terra tenen oportunitat de cara a l'exterior, però necessiten un impuls per part de l'administració.

Per tant, demanaríem a tots els grups el seu suport perquè d'aquesta manera pensam que ajudaríem a donar un impuls i a reforçar la musculatura econòmica de les empreses de les Illes Balears. Ara més que mai és necessari arribar a un diàleg amb els sectors afectats abans que sigui massa tard. Per això, demanaríem aquest suport.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Si vol intervenir, Sra. Barceló, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Vull assenyalar i defensar aquí les esmenes lligades a l'àmbit d'ocupació que hi ha dins la Vicepresidència Econòmica. Aquí sembla que l'ocupació és un tema important, surt en el títol de la Vicepresidència, però alhora, una vegada més, ens trobam que són les polítiques laborals les que suposen una major retallada de tot el conjunt de polítiques que estan englobades a la Vicepresidència Econòmica. Si a la Vicepresidència Econòmica els pressuposts baixen un 18,7% les polítiques laborals baixen molt més, àmbit laboral o salut laboral un 19,7% menys; en ocupació i inserció laboral un 23% menys; en autònoms, economia social un 56% menys.

Per tant, una vegada més, repetim, les polítiques laborals són les que paguen d'una manera més dura, curiosament, els retalls dins Vicepresidència i també en el conjunt del Govern.

Podem dir que fan més amb menys, doncs, no. En aquest cas, no. I només li assenyalaré dues dades noves, evidentment, per no repetir les d'ahir vespre. Cooperatives i economia social, en un any, en un any no, de gener a octubre, 2012 en relació a 2011, què tenim? 35,7% menys de cooperatives i en qüestió de socis lligats a les cooperatives la baixada és, fins i tot, del 77%. Autònoms, el balanç no ha estat positiu des del mes d'agost passat, des del mes d'agost de l'any 2011, el darrer, 807 autònoms menys.

Destrucció o creació d'empreses, curiós que ara no hi siguin el que ens han de precedir, molt bé, diuen que les empreses s'han incrementat un 12%, però amb la mateixa constitució d'un increment d'un 12% de les empreses el seu capital social ha baixat un 28%. No hi ha cap indicador, en definitiva, que millori, ni un.

En aquest sentit, ja ho diu el vicepresident Econòmic, els polítics incapaços d'encertar. Evidentment començant per ell mateix. Recordem que l'any passat en aquest debat d'un 1,1% de previsió de creixement econòmic hem acabat amb un menys 0,1% de realitat del creixement econòmic. I l'indicador clau, la creació d'ocupació que veim que baixa.

Davant això, esmenes que suposen increment de despesa, la majoria. Per què? Perquè estam convençuts que no han de ser les polítiques lligades a ocupació les que tenen les rebaixes més grans. Què això difícilment es justificable, que rebaixes al voltant d'un 56% de determinats àmbits pressupostaris front una rebaixa d'un 18% del general evidentment no té el més mínim sentit i de difícil justificació en la realitat econòmica que veim que no millora. No millora.

Què la situació és complicada? Ho és, però també hem de dir la veritat de les xifres i no estam, en aquest sentit, millorant ni creant un sol lloc de feina més ni creant un autònom més i, evidentment, en tot el que suposa de creació d'empreses, li repetesc, amb una baixada considerable de la constitució o del capital disponible en la creació d'aquestes empreses.

Per tant, una situació veritablement complicada i, repetim, una baixada. Així i tot, fins i tot així hi ha alguna esmena que no suposa despesa, l'ha acceptaran? Acceptaran crear un pla d'ocupació? Hi ha 1.000 euros, per posar una xifra, poden ser dos euros, un euro, zero euros, que la gent treballi per a la redacció d'un pla d'ocupació concertat. Seran capaços? Aquesta és una esmena que no suposa incrementar despesa. Esperem que, com a mínim, aquesta siguin capaços d'aprovar-la perquè si no evidentment les crítiques que es fan a l'oposició són d'una generalitat i a vegades sembla que ni tan sols s'han estudiat o s'han mirat.

Per tant, repetim, som conscients del moment difícil, creim que les polítiques laborals no han de patir més que qualsevol àmbit de política social d'aquest govern i, per tant, que les baixades pressupostàries s'han de compensar, no podem arribar a aquests nivells, repetim, de rebaixada de programes de suport als autònoms, de suport a les empreses i, per tant, l'aportació del CES, a més, que creim que forma part de la solució més que del problema i sobretot un canvi d'actitud, que això no val res i que suposaria optar, com a mínim, per esmenes de la concertació social i econòmica que en aquest moment prou falta creim que ens fa a tots.

Gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló. Per part del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula el Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, gràcies, Sr. President. Estam davant una conselleria que en teoria és d'Economia, de Promoció Empresarial i d'Ocupació, a més de Conselleria d'Hisenda, però la conclusió, una vegada analitzats els pressuposts, és que en realitat no és una conselleria d'Economia, no és una conselleria de Promoció Empresarial i no és una conselleria d'Ocupació, és una conselleria exclusivament d'Hisenda, perquè no promou l'economia, perquè no promou l'empresariat i perquè no promou l'ocupació.

Una dada, ja que parlàvem de dades a l'anterior debat, l'atur de maig de 2011 a maig de 2012, primer any de Govern del Sr. Bauzá, de maig de 2011 a maig de 2012, s'incrementà en 14.600 persones. En un any del seu govern, 14.600 persones més. I, quin és l'objectiu que s'ha marcat aquesta conselleria d'Hisenda? Reduir el dèficit a costa de serveis essencials i dels drets socials. Reduir el dèficit a costa dels drets socials. És una conselleria, per tant, que s'ha dedicat bàsicament a retallar, i a escurar les butxaques dels ciutadans. Però justament dels ciutadans que manco tenen. És una conselleria que s'ha dedicat a pujar el personal a Intervenció i a Tresoreria perquè resulta que eliminam el CES, ha de ser un estalvi, però com que eliminam el CES el que hem de fer és passar els treballadors del CES a Intervenció i a Tresoreria. Resultat, hem pujat el personal d'Intervenció i Tresoreria.

Quines són les polítiques econòmiques que ha fet? Bé, basta veure algunes dades, apuntam algunes dades, per exemple, en foment de la responsabilitat social corporativa, el pressupost passa de 2,5 milions, de 2,5 milions, a 1.089.000, baixam 1.447.000 el pressupost, una baixada del 57% del pressupost destinat a foment de la responsabilitat social corporativa.

Promoció industrial, promoció industrial i tecnològica. Concretament dins promoció industrial i tecnològica hi ha l'Institut d'Innovació Empresarial de les Illes Balears, que és el que ha de fer l'assessorament d'empreses, acompanyament d'empreses, internacionalització, el que hauria d'executar el pla d'indústria si el tenguéssim, que no el tenim. Bé, el seu pressupost passa de 3.200.000 a 1.600.000. Abans, en la intervenció anterior, es deia que no és cert que aquest govern del Partit Popular vagi contra els treballadors, que li demanin als treballadors de l'IDI que han acomiadat, alguns d'ells feien molts d'anys que hi eren allà dins, i els han acomiadat sense indemnització. Per cert, aquestes acomiadaments sense indemnització d'aquí un temps els acabarem pagant, en salaris de tramitació i veurà com els haurem de pagar, i no només els de l'IDI, el de l'IBANAT, els d'Espais de Natura Balear, ja ho veuran com els perdran aquests. Veuran com els perdran i llavors ens costaran uns doblers, no els vint dies d'indemnització que ens hagués costat si haguéssim complit la

legislació, no, bastant més, bastant més perquè haurem de pagar tots aquests mesos de tramitacions.

Quin és el total del programa de promoció industrial i tecnològica? Passa d'un pressupost de 10.600.000 a 5.200.000. En realitat el 2011 ens vàrem gastar, liquidat, 12.200.000 en promoció industrial. El 2012 el pressupost, no tenim la liquidació encara, 10.600.000. I el 2013 passa a 5.200.000. Sobre el pressupostat una baixada del 51%, sobre el liquidat una (...) del 57% per promoció industrial, per promoció industrial. Mentrestant, la nostra indústria cau en picat.

Per últim, per posar un altre exemple, en ordenació, reforma i modernització d'estructures comercials hem passat del que es va gastar el 2011 liquidat, 5.900.000; al pressupost de 2012, 3.370.000; al pressupost de 2013, 1.550.000. Una baixada del 51% respecte del pressupost de 2012 al 2013, una baixada del 72% respecte del liquidat el 2011.

Bé, amb tots aquests números, he posat només alguns exemples, ens podem imaginar, i ja hem parlat en el debat anterior, com estan els sectors empresarials d'aquesta àrea de la qual vostè, Sr. Aguiló, també n'és responsable, encara que no ho sembli, de comerç, d'indústria, d'energia, de noves tecnologies.

Per altra banda, també hi ha dins aquesta àrea el tema d'ens territorials, i no és que no s'actualitzin els costos a les transferències, és que hi destinen manco que el 2012. Els costos de les transferències en els consells, Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, no és que no s'actualitzin, és que es destinen manco que el 2012. Certament el pressupost passa de 185 milions el 2012 a 184 el 2013, en aquesta àrea en concret, per via capítol 4 i capítol 7, un poquet més baix, però si afegim que totes les conselleries, excepte Salut, baixen també les partides que es destinen a consells insulars ens trobam que el 2013 tendran unes retallades del 17,8%, del 17,8%, entre d'altres coses perquè els consells apliquin polítiques socials, amb una retallada del 17,8%.

Davant de tot això hem presentat les esmenes que hem presentat, que pretenen, d'alguna manera, pal·liar aquesta situació que ens trobam. Proposam, per exemple, incrementar les partides destinades a recerca, a desenvolupament i a innovació, que vostès tenen totalment abandonades; potenciar la política firal; facilitar el crèdit a petites i mitjanes empreses, que és el gran problema que té en aquest moment la petita i mitjana empresa, l'accés al crèdit; fer d'una vegada per totes el pla d'indústria, vostès ens parlen sempre d'un pla d'internalització que aconsegueix grans èxits, que no veim enlloc, que els sectors empresarials no veuen enlloc, i un pla d'indústria que si no els agradava el que hi havia fet, en facin un altre, reuneixin els agents socials i econòmics i parlin amb ells. El que passa és que vostès són molt reticents a això, són molt reticents a parlar i a consultar amb els sectors empresarials, pareix que els fa por, parlin amb ells, els donaran idees i podran arribar a coses en positiu.

Foment de les energies renovables, absolutament necessari. El Pla d'energies renovables 2011-2020, que s'ha presentat a través del reial decret llei que va aprovar Espanya, suspenia els procediments de retribució renovable i suprimia els incentius econòmics per a noves instal·lacions de producció d'energia elèctrica a partir de fons d'energia renovable. És cert que aquesta decisió que va prendre el Govern del Sr. Rajoy venia d'una anterior que havia pres el Govern del Sr. Zapatero, a través del Reial Decret Llei 14/2010, on carregava sobretot damunt les energies renovables i sobretot dins les energies renovables damunt de la fotovoltaica la reducció del dèficit de tarifa mentre que es potenciava les nuclears i les hidroelèctriques.

Per tant, la política del Govern espanyol amb relació a les renovables, primer amb el Govern del Sr. Zapatero i ara també amb el Sr. Rajoy, van en un sentit contrari a potenciar precisament les renovables. I aquí estam molt endarrerits.

Tema també a nivell municipal, de renovació a nivell municipal també dels mercats, absolutament necessari. Plans de dinamització comercial, concretament proposam un a la ciutat d'Eivissa. I també garantir el finançament dels consells insulars.

A més, anunci que donarem suport a les esmenes que s'han presentat per la resta de grups parlamentaris, el Grup Socialista, i també les dels dos diputats no adscrits.

Ja per acabar, i ja que tenc temps, aquestes propostes haurien d'anar acompanyades de tres propostes fiscals que com que en el pressupost no es poden crear tributs no els proposarem aquí, que són propostes que ja hem fet anteriorment, i que ja he dit també anteriorment, taxa a les estades turístiques, impost mediambiental a les grans empreses i un impost sobre els dipòsits bancaris. A més de tornar a insistir en la necessitat de reformular totalment el sistema de finançament autonòmic.

I ja per acabar, com que tenc temps, contestar, perquè crec que no pot quedar sense contestar al Sr. Mercadal, que ara justament no hi és, que ha dit que només vàrem fer anuncis per acabar amb la sobredimensió del sector públic. Bé, li donaré només un parell de dades. Des de la Conselleria de Turisme es va eliminar un institut; la Conselleria de Comerç i Indústria va eliminar dos consorcis i va unificar fires i l'IDI; la Conselleria de Serveis Socials va eliminar dues fundacions, una d'elles, per cert, la Fundació de Violència de Gènere que se superposava amb l'Institut de la Dona i la portaveu del Partit Popular va posar el crit en el cel perquè llevàvem aquesta fundació, es varen llevar dues fundacions i dos consorcis a serveis socials i el Partit Popular va posar el crit en el cel perquè es llevava una d'aquestes fundacions, perquè se superposava amb l'Institut de la Dona, o la reducció a la meitat, al 50% dels càrrecs de la Conselleria de Medi Ambient.

En definitiva, no eren anuncis, hi havia feina feta la qual bona part vostès ja l'han trobada feta i, evidentment, s'ha de continuar fent, però de moment vostès l'únic que han fet és llevar consorcis que simplement tenien el nom: consorcis d'aigua, consorcis del Pla Mirall, la part fàcil, aquí no hi havia estructura; aquí on hi ha estructura és allà on hi han de fer feina, perquè, de moment, han acomiadat els treballadors d'IBANAT i d'Espais de Natura Balear, però les estructures continuen i els

càrrecs de directius també continuen. Ja veurem quan acabi si realment hauran fet la feina que han de fer.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Barceló. També intervindrà, a continuació, la diputada no adscrita, Sra. Font i Aguiló, per un temps de deu minuts.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Sr. Vicepresident, faré la intervenció, la defensa d'aquesta esmena des de l'escó, perquè ja és una única esmena i a més és molt concreta.

L'esmena presentada, número 10217, a la secció 14 i al programa 542A, fa referència a la implantació de la segona fase del sistema wifi a l'illa de Formentera. Wifi Formentera és un projecte pioner quant a noves tecnologies a l'illa i consta de dos eixos principals: per una banda, suposa la creació d'una xarxa d'interconnexió d'edificis públics municipals, per tal de millorar la comunicació interna entre les diferents conselleries. I per altra banda, la creació d'una xarxa wifi a tots els nuclis urbans amb la intenció que a una segona fase es pogués fer extensible a altres zones, prioritàriament zones rurals.

Aquesta esmena, presentada amb l'ànim de donar continuïtat a un projecte que ja ha de servir per contribuir àmpliament a apropar els serveis i avantatges que les noves tecnologies posen al nostre abast, per normalitzar la relació entre la ciutadania i l'administració, i principalment, per finalitzar, per acabar un projecte que va començar l'any 2010 i que requereix reforçar punts on la cobertura d'internet era mínima o inexistent.

La finalitat és que la ciutadania de Formentera utilitzi cada vegada més la xarxa i que els turistes també sàpiguen que disposen de canals de comunicacions eficients a l'illa, així com poder aconseguir que es converteixen en agents actius de promoció de Formentera, i els seus serveis amb la immediatesa i globalitat que avui ens permeten internet i les xarxes socials.

Aquest era un projecte de dues fases: la primera, ja està en funcionament; la segona, esperar si aquesta esmena és considerada i acceptada per poder posar-la en funcionament.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Font. I per part del Sr. Pastor i Cabrer, també s'hi manté una esmena, té deu minuts per defensar-la.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sr. President. Jo sí que he decidit sortir aquí a la tribuna perquè, malgrat que és ver que és una sola esmena, pens que som a un moment important i que m'agradaria com a mínim que es reflexionàs a veure si es podria acceptar; és a dir, la quantia jo crec que seria el menys, però com a mínim que hi hagués la intenció en aquest cas del Govern de fer-ne cas.

En termes generals, anirem fent referència a les Balears, cal afirmar que avui coneixem la realitat econòmica millor que fa tan sols una dècada. Els avanços en aquesta matèria s'han difós amb molta més intensitat aquests darrers deu anys. No sé si és agosarat, doncs, afirmar que això també ha ajudat a millorar el benestar de la societat.

Amb paraules de Sánchez Asiaín, la investigació econòmica es considera avui entre nosaltres una activitat de major rellevància social, primer perquè ens veim a un país desenvolupat, i segon, perquè les activitats investigadores dels economistes es perceben molt més estretament lligades a les situacions de la nostra vida quotidiana. I és que en el món actual es precisa més que mai suportar-se en les millors idees per continuar progressant, dient-li a aquest progrés capacitat de competir o de benestar social.

En la meua opinió, aquest avanç en la investigació i en la formació econòmica ha estat possible gràcies, entre d'altres, a l'impuls, lideratge que ha exercit el CRE; concebut des dels seus inicis l'any 2001 com a un projecte innovador, atès que no existia a l'arxipèlag cap institució similar ni per la seva naturalesa ni pels seus objectius. Al llarg de l'última dècada del CRE ha desenvolupat un paper clau informant sobre l'evolució econòmica de les Balears i efectuant un seguiment dels aspectes que centren el debat polític i social. Aquesta contribució de bé o servei públic ha estat finançant des del seu naixement per Sa Nostra, tot això ha permès posar a la disposició coneixements i instruments directament aplicables a la presa de decisions com a indicadors anticipats d'activitat, impacte sectorial, anàlisi de tendències, etc.

El fet que Sa Nostra no pugui continuar finançant el CRE corre el risc de deixar en suspens l'esforç que s'ha fet al llarg d'aquesta darrera dècada per instrumentalitzar i generar bases de dades específiques per a les Balears. Gran part d'aquesta tasca es plasma en la publicació quadrimestral de conjuntura i en l'informe econòmic i social de les Illes Balears, amb periodicitat anual. Publicacions que deixaran d'editar-se.

Però, més enllà de les publicacions, el que està en joc és la desarticulació d'un equip humà que, segurament, és el que millor el pols de l'economia balear i el que millor entén el procés de creixement i generació de riquesa que venen a complementar les estadístiques oficials.

Tenir garantits aquests recursos professionals i disposar cada vegada amb major extensió d'una cultura econòmica compartida entre la majoria de la societat, són actius socials amb un valor econòmic que no pot ser ignorat ni infravalorat, especialment a un moment com l'actual, que les Illes Balears necessiten encarar una profunda transformació si volem frenar el procés de deteriorament constitutiu en aquest cas, i de creixement del benestar.

En aquest sentit, no cal obviar tampoc l'aportació del CRE amb l'estudi dels principals i determinants de la demanda turística, així com la caracterització de l'oferta i els aspectes més directament relacionats amb l'eficiència i la competitivitat sectorial que nodreixen el Llibre Blanc del Turisme de les Illes Balears.

En resum, pens que la diversitat d'institucions que realitzen o patrocinen la recerca econòmica a nivell estatal, Fedea, Cemfi, Liviem, etc., deixa palès que els centres de recerca en economia són necessaris, que la diversitat d'institucions que realitzen o patrocinen la recerca econòmica permet incrementar la massa crítica, el nivell, el rigor, en definitiva, la qualitat. En aquest context que crec que és l'actual situació de les Illes Balears ha de primar el manteniment de la tasca que ha fet el CRE, amb un treball que ofereix un marc teòric coherent per diagnosticar la situació actual de l'economia, la identificació dels sectors que han conduït a l'estat actual i l'elaboració d'un conjunt de previsions sobre l'evolució a curt i a mig termini de l'economia de les Illes Balears.

Tot plegat hauria de servir d'orientació i suport a aquells que han de prendre decisions tant a nivell macroeconòmic com a nivell del terrenys més limitat de l'empresa.

Potser fins ara no ho hem valorat, però no cal oblidar que les Balears en el mateix any que va néixer el CRE, l'any 2001, havia passat a ocupar la cinquena posició en el rànquing de comunitats autònomes en convergència amb el nivell de rendes de la Unió Europea, després d'haver-ne ocupat la primera posició. Les Balears no només havien perdut posicions pel fet que altres comunitats de l'Estat havien aconseguit avançar més ràpidament, sinó perquè l'economia balear, i concretament l'aportació de valor afegit del sector turístic, s'havien estancat. Com a prova el fet que en els nou anys l'índex de convergència pràcticament següents no ha canviat de valor.

Aleshores el CRE ja advertia que darrera aquests comportaments hi havia factors de caire estructural que podrien impedir l'economia balear reprendre el camí de l'expansió que durant uns anys, almenys en aquest cas havia crescut. I és que a les Balears la inversió econòmica, com en altres àrees, era aleshores un bé públic escàs i influent, prova d'això és que la integració d'Espanya a Europa, en aquest cas l'any 1986, o la mateixa adopció de la moneda única l'any 2000, que plantejaven reptes de gran envergadura per a les Balears, va tenir lloc amb una escassetat d'institucions públiques o privades dedicades a l'estudi econòmic i, en general, amb un instrumental analític obsolet. No hi havia cap institució que abordés amb suficient rigor els problemes agregats que presentava l'economia balear des d'una òptica d'independència dels seus mateixos responsables.

D'aquestes decisions de la política econòmica el Govern balear se'n pot beneficiar, avui som a punt de fer, en aquest cas, deu anys endarrera. Jo crec que és un punt que hauríem d'analitzar i hauríem de reflexionar, és ver que de vegades els governants, quan una institució, en aquest cas, independent, fa qualque crítica a les seves polítiques, a les seves creences, bé, això pot caure malament, però crec que el CRE, el CES, tots aquests organismes amb certa independència, crec que ens poden ajudar moltíssim a un moment que necessitem moltíssimes opinions.

He fet referència que no només es tracta en aquest cas de la institució o de les publicacions, avui tenim un equip format, expert, que crec que en els temes de recerca són pioners. Sé que el conseller, en aquest cas el vicepresident, és escèptic a l'hora de donar ajudes, a l'hora de donar subvencions, però crec que aquesta feina és importantíssima, aquesta base de dades que durant aquests anys hem anat recollint és cabdal per poder continuar endavant. No basta el punt de vista que de vegades tenim, en aquest cas els que administram o en aquest cas els que gestionam les institucions, moltes vegades allunyades de la realitat. Crec que és molt important tenir un punt de vista extern, que possiblement tenguí una visió diferent de la nostra, però segurament compatible.

Jo li demanaria al vicepresident, persona que imagín que respecte i en aquest cas que moltes vegades ha fet ús ell mateix de les dades que li ha proporcionat el CRE, que féssim un pensament de si entre tots valdria la pena fer un esforç per poder mantenir aquesta institució. És a dir, he posat en aquest cas una partida de 150.000 euros, no sé si és suficient, tal volta és excessiva o tal volta sigui insuficient; jo el que li demanaria és que, com a mínim, creassin la partida i que en aquest cas el seu departament es posàs en contacte amb aquest organisme per tal de veure si es necessita la seva col·laboració i, en cas de necessitar-la, donar-li la seva ajuda.

Al final possiblement ens necessitem tots i un organisme com el CRE, avui crec que és imprescindible.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pastor. En torn en contra i per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el diputat Sr. Óscar Fidalgo.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Gràcies, Sr. Vicepresident. En primer lugar, Sr. Pastor, me gustaría contestarle, yo me adhiero a todas y cada una de las manifestaciones de loa que ha hecho usted a instituciones como el CRE, yo también creo que son necesarias, pero con una excepción que quiero anteponer a mis argumentos, y es que el CRE ha sido y será una institución, como ya le dije en comisión, de carácter privado. Y además estamos absolutamente convencidos de que si ese trabajo de todos estos años se pone encima de la mesa, sin duda alguna habrá instituciones privadas capaces de financiar proyectos tan necesarios y tan importantes como los que tiene a día de hoy el CRE.

Señores y señoras diputados, de las 21 enmiendas del Partido Socialista y 8 del Partido Socialista de Mallorca que este año se han presentado en forma de enmiendas al presupuesto, existen por parte del Partido Socialista 18,7 millones de euros en adición, todo y conociendo cuáles son las circunstancias; el PSM quiere que dejemos de pagar, por otra parte, deuda que ellos generaron para que otras instituciones sean beneficiarias de nada más y nada menos que de 30 millones de euros. Es decir, queremos que se cuente para un presupuesto destinado a administrar la realidad prácticamente con 50 millones de euros que no existen en el presupuesto, por adición, para sufragar todo aquello que a la oposición se le antoje, y esto no es ni legal, ni política ni económicamente posible, como ustedes saben, porque existen, además, poderosos argumentos jurídico-técnicos que así lo establecen, una directriz constitucional, ustedes ya saben que se reformó el 135 de la Constitución; otra directriz europea, una ley de estabilidad presupuestaria y además una obligación moral sabiendo que los gastos y las deudas de hoy sin duda serían los impuestos de mañana.

Y saben ustedes que no podemos incurrir en un déficit por encima de lo que se ha acordado, no podemos gastar más de lo que ingresamos y debemos mantener, y ese es el espíritu de estas reformas, el presupuesto. Porque sin duda, repito, el déficit de hoy son los impuestos de mañana, y es un objetivo prioritario contenerlo para que nuestro sistema sea posible, y en eso estamos. Y para que ustedes me entiendan, ahora que se acerca la navidad yo pretendo explicárselo con una metáfora repetida, parafraseando a un exgobernador norteamericano que se llamaba Richard Lamm, que explicaba muy bien lo del déficit, y decía: "Las navidades son la época en la que los niños le piden regalos a los reyes y los adultos pagan por ello, y el déficit, en cambio, son las épocas en que los adultos le piden al Gobierno lo que quieren y son los niños los que lo acaban pagando."

El problema es que ustedes están empeñados en partir de una falsa realidad, modelada a su único interés partidista de habitual oposición huera, que más destinada a garantizar el estado del bienestar, fíjense, está más bien destinada a garantizar el bienestar del Estado, que es una cuestión muy distinta; a multiplicar gastos y partidas, organismos y empleados en la administración pública. Ni una sola propuesta razonable o posible, ustedes oponen simplemente el negro al blanco, han inventado incluso partidas presupuestarias que no existen, como la 10076 del PSM.

Pero permítame entrar en materia refiriéndome a las enmiendas 9976, 9977 y 78 del Partido Socialista de Mallorca que hacen referencia al mantenimiento del CES, -le recomiendo, por cierto, la lectura del último informe del Tribunal de Cuentas sobre el ejercicio del año 2010 sobre el CES-, pretenden, decía, que destinemos un total de 585.000 euros este año que no existen en el presupuesto, todo para la asignación económica al CES, en contra del propuesto cese temporal. Pues bien, ni entraré, por desenfocado en la supuesta ilegalidad que anuncian, porque estuvo 13 años el Gobierno de España y 17 el de Baleares sin CES, y, como sabrán, aquí estamos. Y además, el plan de equilibrio 2012-2014, aprobado por el Consejo de Política Fiscal, de 16 de mayo de 2012, que ya preveía la suspensión del CES entonces, y ustedes no dijeron nada. Ahora, evidentemente, toca por razón de oportunismo político.

En las 9727 y 28, sobre destinar un total de 600.000 euros a los agentes sociales y sectores implicados en la prevención de riesgos laborales; es decir, para que nos entendamos, sindicatos, patronal y otras asociaciones, decirles que no aceptaremos porque no creemos en las puras subvenciones. Y también les diré al respecto que las estadísticas de siniestralidad laboral han mejorado mucho, de hecho la siniestralidad laboral ha bajado este año un 22,76%, lo que no ocurría, por cierto, desde el año 2004.

En lo relativo a la 9932 y 9731, que referencian destinar 1,5 millones de euros al Fomento del Trabajo Autónomo y de la Economía Social, y 12 millones de euros para la contratación de desocupados, déjenme decirles varias cosas: en primer lugar, el Govern no cree en destinar dinero público para inventar más trabajadores y empleados públicos, eso es una distorsión que le hace un flaco favor a la administración y a los intereses generales. Todos sabemos que ustedes crearon 6.000 empleos públicos en plena crisis y conocemos además cuál es el resultado. Nosotros eliminamos lo supérfluo y reordenamos la administración para que sea sostenible y eficiente en el tiempo.

Dicho esto, y en cuanto a los colectivos prioritarios citados, de la 9731 debo decirles que ya existe una partida de más de 1 millón de euros para estos colectivos y de 400.000 euros para incentivar la contratación de colectivos con discapacidad, por lo que votaremos en contra de ambas.

La 9730, por la que pretenden 2 millones para contratar personas con discapacidad, llama poderosamente la atención, cuando en el último de sus presupuestos en el año 2010 ustedes destinaron a este concepto 560.000 euros; es decir, un 25% de lo que ahora nos están reclamando. Además, hoy existe ya una partida de 2,9 millones de euros, Sra. Barceló, para el fomento de la ocupación de las personas con discapacidad.

En la 9979 prevén destinar 1.000 euros a la redacción del plan de ocupación. Usted se ha referido brevemente, nosotros estamos de acuerdo con que hay que gastar, hay que reordenar y se debe realizar el plan de ocupación, pero en cualquier caso existen medios propios en la conselleria para hacerlo.

Quieren que también destinemos 600.000 euros para la participación institucional de los agentes económicos y sociales, pues tampoco. Vuelvo a recordarles lo que dice la Ley 9/2011, que derogó el título II de la Ley 2/2011, que regulaba esa participación; esa participación ya existe y la establece la Constitución, no hace falta que nosotros la reguemos o la suavicemos con dinero público.

Votaremos desfavorablemente la enmienda 9750 porque, además, está errada, la partida corresponde a la Dirección General de Innovación y Desarrollo Tecnológico de Vicepresidencia, y no a la de Universidades, investigación y desarrollo que es de la Conselleria de Educación.

Igual que la 9751, que es de comercio y empresa y no de industria y energía.

En la 9744, sobre destinar 268.000 euros a redacción de planes sectoriales de comercio en las islas, tampoco aceptaremos, como ustedes saben esas son competencias de los consells insulares.

Sobre su enmienda sorprendentemente idéntica o calcada a la de la diputada no adscrita de Formentera, la Sra. Font, 9872 y 10217, sobre destinar 200.000 euros al sistema Wifi en Formentera, les diré que ya el propio consell ha licitado y adjudicado un concurso para el efecto por 35.000 euros. Además, en el año 2010 se destinaron 1,4 millones de euros del Plan E para este fin, o eso dijeron ustedes y ahora reclaman ustedes 200.000 para algo que el propio Consell de Formentera admite que sólo cuenta con 60 usuarios, que además pagan 10 euros al mes por este servicio, ¡menudo negocio, menudo negocio! Además ya le informo que la FELIB i Ibired han firmado un convenio al que puede adherirse, Sra. Font, el Consell de Formentera.

Igualmente la RGE núm. 9740, en la que proponen ustedes destinar 500.000 euros a emprendedores i PIME. O la RGE núm. 10077, del PSM que quiere destinar otros 350.000 para estos fines. Debo recordarles que sólo en el año 2012 ha habido más de 700.000 euros en ayudas sólo para autónomos. Además, desde la puesta en marcha de la Ley de emprendedores ha habido más de 35 millones de euros en financiación directa a PIME y autónomos y ha aumentado un 116% la financiación directa para PIME, con más de 350 empresas afectadas, sin obviar además, que se han pagado 842 millones de euros que ustedes debían a esos autónomos y PIME. Y esa es sin duda la mejor receta para el apoyo a las PIME y a los emprendedores, que se van a pagar las cosas. Junto a los avales de ISBA de más de 3 millones de euros para el apoyo a la internacionalización en líneas de crédito.

En lo relativo a las actividades para mantener los centros comerciales abiertos, a lo que ustedes, como buenos socialistas, se han opuesto reiteradamente y ahora prevén destinar 870.000 euros, relativo a las enmiendas RGE núm. 9745 y 9747, nosotros vamos a votar desfavorablemente porque eso evidencia su demagogia y su falta de coherencia y además pretenden ustedes sustraer esas partidas a la Dirección General de Innovación y Desarrollo Tecnológico, la misma a la que también pretenden aumentar el presupuesto por otro lado. Yo creo que deberían aclararse.

Por último, cuando ustedes piden en su enmienda 9755, destinar 1,5 millones para la construcción del Parc BIT de Menorca, me gustaría recordarles que el pacto que ustedes encarnaban gastó 5 millones de euros de fondos estatutarios, destinados a tal fin, o ustedes lo decían en su día, a gasto corriente, cuando deberían haber realizado las obras de este centro y además pagarlas. Ahora la Fundación IBIT destina su presupuesto, como ustedes saben, a amortizar su deuda y a hacer posible la continuidad de todos los puestos de trabajo. Afortunadamente hoy parece ser que existen alternativas a una propuesta novedosa para ubicar el futuro Parc BIT de Menorca en Alaior. Esperamos que el proyecto fructifique y sea más pronto que tarde sin duda una realidad.

Quieren igualmente desde el PSM destinar 500.000 euros al fomento de las renovables. Ustedes, que bloquearon más de 800 expedientes en la Comisión Balear de Medio Ambiente, entre los que había por cierto, proyectos de renovables, más de 30 que estaban paralizados por disputas políticas. Les daré un dato, ustedes piden 500.000 euros, nosotros en unos meses desbloqueamos 2,2 millones de euros, que (...) del ministerio les había bloqueado a ustedes por no cumplir con el Plan de ajuste y que ahora, sin duda, critican.

También rechazaremos el Plan de dinamización comercial de Ibiza, RGE núm. 10078, porque está en marcha. El Govern, el consell y el ayuntamiento...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Fidalgo, per favor.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Voy acabando Sr. Presidente. Con el sector igualmente, siguiendo las directrices del Plan de dinamización comercial implantado con éxito en Felanitx.

Y acabo, Sr. Presidente. En definitiva, viendo cuál es su actitud y las ideas que aportan a la realidad de estas cuentas, sinceramente yo no sé qué hubiera sucedido si a Moisés se le hubiera ocurrido enviar los diez mandamientos a este Parlamento y ustedes los hubieran enmendado. Posiblemente hoy no estaríamos aquí, porque como decía el filósofo y haciendo un símil náutico, pretenden ustedes con sus enmiendas que sople el viento donde ponen ustedes la vela y no, como pretende el presupuesto, poner la vela donde sopla el viento.

Acabo, Sr. Presidente, se trata sobre todo de lo que uno quiere, el rumbo de la barca es lo importante y que las circunstancias además lo hagan posible., de ceñir las velas y de preparar el barco esperando a que el temporal amaine, salga el sol y llegue la calma. Pero viéndoles a ustedes, es inevitable que me venga a la conciencia aquella máxima que dice, que da igual de donde sople el viento para aquel que no sabe a donde va. Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Fidalgo. Passam al debat número 11 de totalitat, agrupació de la secció 15, Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, amb les seccions i entitats afins.

Esmenes a la totalitat. Grup Parlamentari Socialista, secció 15, Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, 9928. Agència Balear de l'Aigua i de la Qualitat Ambiental, 9941. Institut Balear de la Natura, 9944. Institut Balear de l'Habitatge, 9945. Serveis Ferroviaris de Mallorca, 9946. Fons de Garantia Agrària i Pesquera de les Illes Balears, 9949. Consorci de Transports de Mallorca, 9952. Espais de Natura Balear, 9953. Institut de Biologia Animal de Balears SA, 9955. Serveis de Millora Agrària SA, 9956. Serveis d'Informació Territorial de les Illes Balears SA, 9959.

Del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, secció 15, Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, 10059. Fons de Garantia Agrària i Pesquera de les Illes Balears, 10060. Institut de Biologia Animal de Balears SA, 10061. I Serveis de Millora Agrària SA, 10062.

Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, Sr. Vicepresident. La conselleria formalment coneguda com d'Agricultura, Medi Ambient i Territori és un enorme calaix de sastre, on cohabitaven però no conviuen algunes de les polítiques més transcendents per a l'economia de cada una de les nostres illes i per al benestar dels ciutadans i les ciutadanes d'avui i la prosperitat i el benestar també de les futures generacions. Prosperitat i benestar de les generacions de demà, perquè tot i que realment no tenim una transcendència pressupostària rellevant, d'aquesta conselleria calaix de sastre en depenen a priori, almanco, les decisions normatives sobre el nostre territori, la preservació del medi ambient i el paisatge.

Unes decisions normatives que de vegades s'han vist (...), per dir-ho amb finesa parlamentària, de manera desacomplexada, sense complexos, per les normatives emeses des de la Conselleria de Turisme sobre la mateixa qüestió, sobre la transformació de l'herència, i aquesta herència és rellevant, sobre la transformació de l'herència, l'esbucament de la millor herència que podem deixar als nostres fills, el nostre paisatge i el nostre territori, el nostre patrimoni. Perquè el patrimoni i el territori són part de les senyes cabdals, com la llengua, les tradicions, el patrimoni i la cultura, de la identitat que ens fa ser qui som i que vostès voldrien suplantar, senyores i senyors del PP, per una identitat de quincalla, feta d'aparences i d'imitacions.

I també, dins aquest calaix de sastre que és aquesta conselleria, hi trobam la responsabilitat política sobre el transport públic. El transport públic de Mallorca, només i exclusivament. Tot i que és cert que en matèria de transports terrestres el Govern només té competències a Mallorca, també és veritat que el Govern té obligació legal, per la Llei de transferències, que incompleix, i té l'obligació política el Govern, pels principis de cohesió social i territorial i el principi d'equitat entre tots els ciutadans i ciutadanes, de fer possible que els consells de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa i de Formentera, puguin articular polítiques d'impuls al transport públic suficients i justes per als habitants de cada una de les illes i també per als turistes que quan ens visiten, necessiten d'una xarxa de transport públic comprensible, econòmica, suficient i eficient.

Votant aquests pressuposts, els presidents dels consells d'Eivissa i de Mallorca hauran de votar que renunciïn moralment a allò que legalment i també legítimament els correspon en matèria de transport públic als ciutadans i ciutadanes. Mallorca no surt tampoc molt ben parada, tan pel que fa al transport per carretera, cada vegada més car, més insuficient i ineficient, com el transport ferroviari davant les cada vegada més clamoroses renúncies del Govern davant les decisions arbitràries del Govern Rajoy.

I dins aquest enorme calaix de sastre que és la Conselleria d'Agricultura, hi ha una política igualment estratègica per a unes illes mediambientalment tan febles com les nostres i que tant afecta, aquesta política, a la salut, a les necessitats primàries de les ciutadanes i ciutadans i a partir d'ara, també a la seva butxaca, perquè si puja la despesa en matèria de recursos hídrics, proveïment d'aigua i de sanejament, és perquè pugem i ho fan de manera important, les taxes que tots haurem de pagar per a una aigua que no sempre arriba als nostres domicilis, als hotels, establiments de les zones turístiques, amb la qualitat que seria desitjable i la salubritat exigible, com és desitjable i exigible disposar d'un sanejament i depuració que funcionin, eficients. I, si no demanin-ho a la gent de Formentera i a la seva imatge turística. O que demanin-ho al batle de Ferreries o a la batlessa d'Alaior que hauran de votar a favor de seguir tenint els seus problemes de sanejament que ara tenen, com tenen molts altres batles i que seguiran tenint; ho hem de suposar perquè les partides de recursos hídrics d'aigua i de sanejament, com les de la resta de conselleries, són xifres globals, no gens desglossades i que mantenen l'acció política prevista en els pressuposts en la més pura incògnita per als ciutadans en la seva concreció, sense saber si resoldrà el problema concret que tenen o no. Hauran de confiar els ciutadans i ciutadanes i els batles i les batlesses que l'obra es faci o no.

I els diputats de l'oposició haurem d'esperar a la liquidació dels pressuposts per poder comprovar el seu grau d'execució. Tot i que el conseller va afirmar en una recent compareixença parlamentària que el grau d'execució era a dia 10 de novembre i en feia (...), del 98%. En aquest 2% pendent d'executar hi ha algunes inversions curiosament de les poques que vénen especificades en els pressuposts, com ara la urbanització d'uns terrenys a Campos per un valor d'1.576.620,28 euros, partida que torna aparèixer, molta casualitat, per tant, pressuposada capacitat, torna aparèixer a l'apartat d'habitatge dels pressuposts de l'any que ve, en el calaix de sastre de la conselleria. Un calaix de sastre on l'any que ve hi continuarà havent els mateixos sastre, però manco gent que cosirà, per exemple l'IBAVI, justament quan fa falta gent per gestionar polítiques davant el drama del desnonament de tantes famílies i tantes dificultats que té tanta gent per poder fer front al lloguer de l'habitatge, necessitat bàsica i primària, que exigeix sensibilitat política en la direcció de la conselleria i qualitat professional, com de la gent que fins ara treballava a l'IBAVI i ha estat acomiadada. Davant els desnonaments, acomiadaments a l'IBAVI, en nom del tòtem del dèficit zero. Els impecables dissenys de l'ortodòxia neoliberal, dita sentència de com, quan i qui és digne de la funció pública. Una sentència arbitrària i massa vegades sectària, com hem vist avui, sentencien i tenen la legítima potestat de sentenciar.

Acomiadaments també i a l'engròs, sobretot a les empreses públiques vinculades a la preservació del medi ambient, IBANAT i Espais de Natura. I per cosir el nostre territori, per preservar la integritat tantes vegades amenaçada i amb amenaces tantes vegades consumades de destrucció del territori, fan falta professionals, perquè els nostres visitants trobin endreçada i aclarida la natura, el paisatge, el valor més preuat que tenim i el primer argument per ser diferents. I si és cert l'aforisme popular de la gent de pagès, que afirma que els incendis s'apaguen durant l'hivern, si és cert, que ho és, convindrem que a l'hivern fa falta gent, fan falta braços i capacitat a l'IBANAT i a les empreses públiques, per tal de prevenir els incendis. Aquesta sagnia, intencionada de vegades, fatal sempre, que destrueix el paisatge i malmet els esforços seculars dels pagesos.

Professionals públics que encara creuen en la terra, com els pagesos que amb el seu esforç sacrificat, (...) el camp i necessiten de suport, de tot el suport per al seu treball a l'hora de mantenir i per mantenir la seva feina. Possiblement l'ofici del conreu de la terra és el més imprescindible encara de tots els que s'exerceixen a les nostres illes, uns pagesos que necessiten d'alguna cosa més que un conselleria que vehiculi les ajudes que ens arriben, i que difícilment sense les quals difícilment podríem entendre l'agricultura i la ramaderia així com les entenem. Però fa falta més, necessiten els pagesos, i les pageses també, sempre oblidades, del suport més enllà de les ajudes, del suport a favor de la millora de la capacitat de gestió econòmica, la innovació, la comercialització i la generalització de sinèrgies amb el consum turístic, la diversificació de la producció i l'increment dels esforços a favor de l'agricultura ecològica.

Fan falta mitjans en el camp, en el territori, els treballadors de l'IBANAT, d'Espais de Natura. Fa falta gent per prevenir i per mantenir el nostre patrimoni natural. Perquè ara que el Govern ha decidit, i em permetin que ho digui a la moda, ha decidit posar en valor el nostre patrimoni natural, allò que ha decidit valorar no és la seva diversitat i la seva riquesa paisatgística i ambiental, sinó que ha decidit ben al contrari, posar-hi valor econòmic, cobrar. Haurem de pagar per fer ús del nostre patrimoni perquè el calaix de sastre que és la conselleria, amb aquest pressupost continua convertint-se en un calaix rellevant de simple caixa registradora que és aquest govern.

I mentre haurem de pagar per fer ús d'allò que és de tots, manco braços i manco gent per mantenir allò que és de tots. I per més que el Govern mantengui el lema de fer més amb manco, el que és cert és que mentre filen no debanen. I la reducció de personal i l'acomiadament de treballadors públics, bé sigui gent dedicada a la gestió o a la coordinació, bé sigui gent de les brigades d'actuació a la natura, qui ho acabarà pagant -mentre filen no debanen- serà la pròpia natura, a més, naturalment dels treballadors públics i les seves famílies castigades per l'ortodòxia neoliberal d'aquest govern, que no sé si espera que la mà invisible dels mercats eixeremi els marges i netegi el sotabosc de fullaca, perquè quan la mà invisible s'atraca a la natura, sol transformar-se en un (...) de sangonera territorial que el primer que fa, tot aprofitant-se o promovent normatives com les que últimament s'aproven en aquesta casa i les que s'avisen i s'ensumen, és expulsar-ne, sense complexos, els seus legítims habitants, els de la natura, per substituir-los per uns nous residents, fent un ús i massa vegades un abús residencial.

Vet aquí algunes de les raons per les quals hem presentat esmena a la totalitat també als pressuposts destinats a la Conselleria d'Agricultura, Territori i Medi Ambient. Aquest immens calaix de sastre, que cada vegada és més calaix i més desastre. Més calaix perquè cada vegada més l'avidesa insaciable de la impecable mà invisible que alimenta d'idees el Govern, les seves actuacions i decisions, les seves normatives sense complexos, en qüestions territorials, aquesta avidesa de la mà invisible, destapa també en aquesta conselleria que no es tracta de resoldre un problema d'herència, sinó de distingir els ciutadans i les ciutadanes per raons de l'herència que han rebut, de desfer el camí (...) de l'equitat, la justícia social i de la igualtat d'oportunitats.

Conselleria calaix de sastre, calaix al servei d'una ideologia de la causa del profit per l'aprofitat. Desastre per als treballadors públics, per a la natura, per al paisatge i per al territori. Desastre per als ciutadans i les ciutadanes, per als ciutadans i les ciutadanes d'avui, però també per als ciutadans i les ciutadanes de demà.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula el Sr. Antoni Alorda, per un temps de deu minuts.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Company, no desmantelli tota la política ambiental del Govern. Ja ens està bé que miri per a l'agricultura, ho celebrem, no estarem d'acord en tot, però veim que hi estira, ara, tota la despesa ambiental la redueix a la mínima expressió. Li demanam que readmeti el personal acomiadat d'IBANAT i d'Espais de Natura. Nosaltres hi tenim esmenes i crec que seria una de les millors notícies que ens podria donar avui en aquest debat de pressuposts.

Sabem quina és la situació econòmica i pot estar tranquil que no li demanarem totes les promeses que feia el Partit Popular a la campanya electoral, totes les promeses que feia el Partit Popular en els pressuposts de les Illes Balears que havien de fer, no li ho demanarem tot. Però sí que li demanam més sensibilitat i més ambició.

D'entrada més ambició i més determinació davant l'Estat, Sr. Conseller. És intolerable que l'Estat incompleixi l'Estatut i la Llei de règim especial i aquí no passi res. El Govern Rajoy se'n riu de les obligacions que té amb les Illes Balears, obligacions jurídiques i legals que té amb les Illes Balears, per no parlar directament de la vergonyosa balança fiscal amb l'Estat, que ens manté sota mínims en tots els camps, també amb tots els que vostè gestiona. I vostès callen. Vostès donen per bons i votaran a Madrid un pressupost de l'Estat infames cap a les Illes Balears. Les conseqüències les patiran els ciutadans, i vostès callen.

Com he dit, la retallada en política de medi ambient, tret d'una matèria hidràulica, són dràstiques i justifiquen per si soles aquesta esmena a la totalitat. L'any 2010, en el programa 533, de millora del medi ambient, hi gastàrem 40 milions d'euros. No feien gens brut, devora el que gasten la resta de comunitats autònomes, tot el contrari, fèiem curt. Idò vostè rebaixa aquesta quantitat fins a 22 milions, ha baixat un 40% en tres anys, un 40% i no ho dic amb euros constants, no hi pos l'IPC.

Els parcs naturals, programa 533D, passa de 15 milions gastats l'any 2000 a 5 milions el 2013, un terç. Mentre les excavadores entraven a Ses Fontanelles, el Govern acomiadava 29 cuidadors dels nostres espais naturals, 29 és una barbaritat, Sr. Company. El convid a reconsiderar-ho. Li oferesc a canvi, el suport del nostre grup si ha de prendre alguna decisió difícil com alternativa per aquests (...). Parlem-ne, però modifiqui aquest punt. Les conseqüències espai per espai són inassumibles. Segur que podrem mantenir declaracions ambientals europees com la Xarxa Natura 2000 amb una gestió tan magra? En serem dignes? La Serra de Tramuntana seguirà sent Patrimoni de la Humanitat? Menorca seguirà sent Reserva de la Biosfera? Deixaran Sa Dragonera sense personal, amb l'excusa que la propietat és del consell? Sé que vostè sap apreciar els encants de Cabrera, però mantindrà la gestió que correspon a un parc nacional a base d'acomiar gent? Gent de la conselleria i també del contractista que se'n cuida, de Tragsa? Quanta gent acomiada de Tragsa, Sr. Conseller? Mentrestant, continuarà mantenint el regal enverinat del Centre d'Interpretació, aquell obsequi de Jaume Matas, una mostra més d'aquesta bona gestió, de la prudència de la que tant braveja el Partit Popular, amb uns enormes costos de manteniment?

Tenc por, Sr. Conseller, que apel·lar als valors ecològics i de preservació de la biodiversitat no tocarà gaire la seva sensibilitat, però pensi també en el paper que juguen els espais naturals en la imatge turística de les Illes Balears i com un actiu de la desestacionalització. En els parcs i reserves es reben de l'ordre d'un milió de visitants si incorporam la Serra de Tramuntana i no hi ha dubte que en podríem treure més profit. Som una potència turística mundial amb una despesa ambiental miserable. Faci cas de les propostes que li fa el seu personal per fer una promoció sensible d'aquests espais i mirem de rebaixar els seus costos, però no a la brava, no enviant treballadors ambientals a casa seva sense miraments.

Mentrestant el Govern puja i crea taxes sobre espais naturals, bé, que les pagaran els que no tenen convenis com a mínim, de moment sabem. Volen més visitants, però menys treballadors que se'n cuidin, i això no és raonable ni és honest amb els usuaris que volem tenir-hi. I si en cas extrem fos necessari alguna reducció de plantilla que es respongui a criteris estrictament objectius. Si és a conseqüència de la fusió de dues empreses, per què no afecta alts càrrecs?

El conseller ens havia assegurat que, en cas d'acomiadament, primer serien els que no havien entrat per oposició, i no ha estat ver. Sr. Company, en molts pocs dies s'han recollit més de 14.000 signatures contra la mesura, encara és a temps de tornar enrere, seria un encert.

Però el programa de medi ambient no és l'únic que baixa sensiblement, també el de benestar comunitari. El primer, la Xarxa Natura 2000, de 850.000 euros gastats l'any 2010 passam a 150.000 euros. Vostè en diu austeritat, però a l'occident civilitzat se'n diu menyspreu dels espais naturals.

El PP (...), un diputat seu a Madrid acaba de comparar el canvi climàtic amb el pronòstic de la fi del món dels maies. Com aquell cosí de Rajoy, se'n recordarà. Vostè pareix que va per allà mateix, com a mínim amb els pressuposts, no sé si és de la mateixa corda, perquè ha deixat a un 10% el pressupost per a canvi climàtic del que gastàrem. Tot el món diu que és un dels reptes que hem d'escometre, aquest parlament ha aprovat per unanimitat anar en la línia de Durban, ho ha aprovat aquest parlament, i vostè deixa a un 10%, no és que baixi un 10%, és que ho deixa a un 10% del que hi dúiem gastant.

També abandona o baixa molt la qualitat de l'aire, els programes sobre qualitat de l'aire, ja havia llevat l'any passat el de qualitat d'aigües de bany, qüestions importants per al nostre país, com els plans ambientals. I han eliminat pràcticament els programes d'educació ambiental. No hi creu en l'educació ambiental, Sr. Conseller?

Sí que pujam en matèria hidràulica. Curiosament no en el programa de depuració, jo crec que és un error no posar-ho en el 441B, com crec que seria obligat perquè vénen els doblers del cànon de l'aigua, però en tot cas és un tema tècnic, però realment es fa amb una puja desaforada sobre economies domèstiques, sobre les famílies. Ja els pujam el corrent, ja els pujam el fems, realment això serà una autèntica puja important. Tampoc no tenen els hotelers molt contents. A més, pujarà més l'aigua perquè hi ha un fiasco encara que vendrà en tot el que representa el regal enverinat de les dessaladores. Li demanam també que actuï, aquests 14 milions d'euros cada any no poden ser una prioritat.

De totes maneres veurem si milloren les inversions en depuradores, aquesta la saludam, la saludam, i que a la fi vengui qualche bona notícia per part de l'aigua perquè vostè s'ha fet famós, bàsicament amb el Pla hidrològic, per haver-lo retirat, quedar fora de termini per poder urbanitzar zones humides a Ses Fontanelles, per exemple, ara ja hi són, o per extreure més aigua sobre aqüífers sobreexplotats, en contra del que diu el Pla hidrològic.

I és que una part de la nostra discrepància, que també justificaria una esmena a la totalitat, no és estrictament pressupostària sinó de política general, de política d'urbanitzacions arreu i tornar a mirar el sòl rústic com una llepolia, amb la llepolia constructora.

Però on hi ha un fiasco inversor és en matèria de transport. A Espanya hi ha una autèntica empena en la inversió ferroviària i en inversió de mils de milions d'euros, avui, avui, en plena crisi, però aquí no hi ha res. I ens falten inversions estatutàries que ni les han demanat, Sr. Company, ens han dit que ni les demanen, que hem perdut el partit per incompareixença, això ens ha dit el Sr. Ministre. Ja estam que tenim competències exclusives en matèria de transport terrestre, que els hauríem de pagar amb els nostres recursos, que el pla director, el seu pla director, que varen aprovar en temps de la Sra. Cabrer, i ella ho feia realment, 500 milions ens costarà el metro, i vostè sap que té un forat a més de manteniment, però 500 milions del metro, zero euros de Madrid. Tanmateix jo pens que tots havíem arribat a la conclusió que no podíem seguir per aquí, que era una injustícia que no arribassin doblers també de l'Estat, ho diu la Llei de règim especial, ho diu l'Estatut, per què no els reclamen?

La pàgina web del ministeri diu avui mateix que Madrid braveja que ha gastat 46.000 milions en tren aquests darrers vint anys, 46.000 milions. Surt un nou pla, 25.000 milions, 2012-2024, amb el PIVI, per seguir fent xarxa. Al seu grup, aquí, aquí, no li basta el passadís central, no li basta el passadís atlàntic sinó que vol el passadís mediterrani. Jo també, 50.000 milions d'euros més, i aquí no es poden acabar les obres contractades? És un disbarat acabar obres contractades? Fer l'electrificació fins a Sa Pobla i a Manacor? No ens podem permetre en el moment que hi ha aquest reivindicació i aquesta despesa ferroviària, no ens podem permetre acabar unes obres començades i electrificar? Això sí que li deman, ho faci, no podem quedar..., Son Bordils era una solució, per ventura provisional, però no podem quedar aquí. Posi un plet contra el ministeri i acabem les obres del tren d'Artà i l'electrificació, com volia el Partit Popular.

No li demanaré que faci tot el que vostès deien que farien a campanya electoral, no li deman, no l'any sant, l'any passat, l'any passat, 2011, però faci com a mínim això perquè és imprescindible.

També li deman que recordin les altres promeses que tenen en transport públic a Menorca, a Eivissa i a Formentera quan deien que havien d'augmentar la nostra despesa també en transport per autobús. Han fet tot el contrari.

En polítiques d'habitatge, també s'ha dit, 4.000 desnonaments a l'any, i vostès tiren els doblers en picat. 32 milions d'euros gastaren l'any 2010, en posat 7. El PP demanava molts més doblers, que no li bastaven els 32 milions, però ara vostè en posa 7. Tampoc no li bastaven 17 milions per a la Llei de barris, deia 10, n'havien de posar 27, en el 2010 n'havien de gastar 27, no 17, 27. El 2012 i 2013? Zero.

Matèria d'agricultura, ho torn a dir, i acab, vaig acabant, Sr. President, que és del més respectat en aquest pressupost, enfora tanmateix del que prometia el Partit Popular i ens agradaria veure un suport més alt al cooperativisme, a l'agricultura ecològica i al producte local.

Veim amb preocupació la reducció del capítol 1 com també a l'IBAVI i ens sap greu que hagi llevat campanyes pròpies, llavor certificada, productes fitosanitaris, Proagro, però saludam que espremi les magres ajudes europees. Les subvencions, les subvencions, aquella paraula maleïda, que tant agraim en el nostre camp. En tot cas, creim que ens jugam molt en el reconeixement de la insularitat en la PAC i en aquest repte ens hi trobarà.

Per altra banda, i acab amb això, ens preocupa, Sr. Company, que el PP torni a la visió d'un sòl rústic com un sòl edificable...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Alorda, per favor, vagi acabant.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Acab, Sra. Presidenta.

..., les finques com a solars. El conseller d'Agricultura, vostè, denuncia a Europa que és un dels problemes que té els usos no agraris del sòl a les Illes Balears, però el conseller d'Ordenació del Territori justament dóna usos no agraris en el sòl. El gran problema és que és vostè mateix, vostè mateix es lleva usos, vostè mateix fa el que denuncia que té un problema a Europa. Li faci cas, conseller d'Ordenació del Territori al conseller d'Agricultura en aquest punt, li faci cas, i no permeti que hi hagi més especulació amb els usos del sòl agrari.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Ara, en aquest moment, s'obri qüestió incidental. Si vol intervenir per part del Govern, el conseller Biel Company.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Jo començaré per defensar els pressuposts de la nostra conselleria, la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori per a l'any 2013, que és un pressupost de 230.312.586 euros, una quantitat que suposa una disminució del 0,39% en comparació amb la de 2012. Hem de destacar també que les aportacions de la conselleria a les empreses que tenim públiques és de 143.315.006 euros, que és el 62% del pressupost de la conselleria. Vol dir que tenim bastants empreses públiques que executen programes de la conselleria.

Tenim un pressupost que per direccions generals, la de Medi Rural i Mari té 39.490.000; la de Medi Natural, 25.416.000; Recursos Hídrics, 77.417.000; Transports, 58.682.000 euros; Arquitectura i Habitatge, 7.574.000; Ordenació i Territori, 4.034.000, i la secretaria general, 17.696.000.

La Direcció General de Medi Rural, tenim aquest pressupost de 39.490.526 euros i creim que és un pressupost que ens permetrà actuar dins el sector primari amb els mínims indispensables perquè pugui créixer. No basta només que destinem un bon pressupost al sector sinó que després el sector l'ha de saber recepcionar i també s'ha de defensar. Ho dic perquè hi ha vegades que hi ha gent que pensa en el propi sector, i jo hi he estat com sabeu, i sempre he rebutjat aquesta manera d'entendre que el Govern hagi de vendre les porcelles, els xots, la llet, etc., als pagesos. El que sí hem de posar són les eines perquè ho puguin fer i neutralitzar-los, com bé ha dit el Sr. Alorda, en tots els efectes de la insularitat, fer feina per neutralitzar aquestes diferències de costos que tenim de producció.

Però no confondre's mai que les altres feines les ha de fer el sector, el sector, entenc jo, que demana que l'administració li resolgui els seus temes és un sector mort. I no crec que hi estigui mort el sector primari, en aquest cas. Des de la Direcció de Medi Rural farem tot el possible perquè els que es vulguin salvar del sector ho puguin fer. Els que miren cap enrere temps passats i volen continuar fent una agricultura i una ramaderia de temps passats, doncs, ja fa molts d'anys que possiblement el seu futur està marcat i no precisament en blanc, sinó en negre.

Posarem per a la implementació de la gestió telemàtica, és a dir, es tracta d'una vegada per totes deixar de parlar de facilitar les coses als pagesos sinó posar en marxa instruments, instruments moderns, perquè la gent s'hagi de molestar el menys possible, reduir burocràcia.

Tenim el FOGAIBA que és una empresa que està encarregada, realment és un organisme pagador, que és l'empresa que ens gestiona totes les ajudes de la Unió Europea, fonamental perquè puguem ser, aquests dos darrers anys, la primera comunitat autònoma que cobra les ajudes i un exemple que, a més, ens posa dins la resta d'Espanya com a organisme pagador i altres comunitats es plantegen anar cap allò que nosaltres feim.

Tenim també dues empreses públiques, Servei de Millora Agrària i Institut de Biologia Animal, que, com sabeu, està previst procedir a una integració, són les dues empreses públiques que aquestes sí que executen programes, n'han executat tota una sèrie aquests darrers anys, a alguns dels quals també, crec que ha estat el Sr. Alorda que n'ha fet esment, de campanyes, etc., que nosaltres, ja des d'un primer moment quan arribarem li vàrem dir al sector que no faríem. Algunes a determinats moments tenen raó de ser, altres a determinats moments tal vegada no tant, hi ha campanyes de llavors, campanyes d'herbicides, de fitosanitaris que la veritat és que sempre són bones i ben rebudes pel sector, però que també nosaltres dins el dia a dia, veient el desenvolupament que ha tengut, veient l'anyada que ha tengut aquell darrer any determinats subsectors, creim que tampoc no els passarà res si no les tenen. És a dir, hi ha hagut determinats subsectors agraris

que la veritat és que han tengut un any més que acceptable. No així altres, com pugui ser el món de la ramaderia.

Dins la Direcció General de Medi Natural, Canvi Climàtic i Educació Ambiental tenim un pressupost per a l'any 2013 de 25.416.065 euros. Aquí tenim des de la lluita contra el canvi climàtic, el que feim comptes és continuar fent feina en l'elaboració de l'estratègia adaptada a la situació socioeconòmica actual, sense renunciar, per a res, als objectius marcats pel protocol. Activarem polítiques de disminució dels gasos d'efecte hivernacle mitjançant un pla de reforestació, que ja hi feim feina. I la mobilització també del potencial productiu de les muntanyes amb el foment de l'ús de la biomassa. Ja hem duit també a aquesta cambra normatives que ho potencien, neteja de boscos, poda de cultius llenyosos, cultius energètics, entre d'altres, com a recursos renovables productius. D'aquesta manera es podran crear també llocs de feina, netejarem els boscos i conservarem el paisatge com a valor natural i actiu turístic.

Tenim dues empreses que estan de moda aquestes darreres setmanes per tot el que tots sabem, per les amortitzacions que hem hagut de fer, que ja us vaig dir que no és una situació agradable, però que no ens queda, en aquests moments, més remei: IBANAT, l'Institut Balear de la Natura, que coordina les tasques de prevenció i extinció d'incendis de les Illes Balears i que disposa per a aquest any que ve d'un pressupost de 10.475.000 euros. M'agradaria dir, una vegada més, ho he dit per activa i per passiva, que no s'ha amortitzat cap lloc de feina ni un destinat a lluita contra incendis, cap ni un. Ho dic per si no ha quedat suficientment clar, zero, zero *patatero*. Ho dic perquè jo entenc que agrada fer demagògia, agrada dir segons quines coses, però heu de saber que zero, continuam mantenint els mateixos actius destinats a la política contra incendis.

Dins Espais de Natura Balear, que és l'altra empresa pública, que es dedica a gestionar parcs i espais naturals de les Illes Balears disposa d'un pressupost de 6.141.673 euros. Per a l'any 2013 està prevista la seva fusió amb l'IBANAT, fan feines molt similars a determinats moments. També aquí s'ha produït fer una amortització, com bé ha comentat el Sr. Alorda, i nosaltres creim sincerament que amb la reestructuració que hem fet i ajuntant les dues empreses es pot funcionar perfectament, el que no és lògic és que passassin vostès de 105 treballadors a 155 treballadors quan realment tengueren pràcticament les mateixes hectàrees a haver de mantenir o haver de tenir cura, pràcticament 3.000 hectàrees varen afegir, de 94.000 a 97.000, durant la seva legislatura i, no obstant, varen incrementar el 50% de la plantilla. La varen sobredimensionar possiblement, sempre n'hi haguessin pogut posar 300 més o 500 o 1.000, tots els que vulguem.

El que aquí ens hem de qüestionar un poquet és el model i crec que també es comentava per part del Partit Socialista que tal vegada hi ha feines que, des del sector primari mateix potenciant segons quines actuacions, es poden fer per part dels pagesos que ho han fet durant tota la vida, de manteniment de boscos, manteniments forestals i que s'havia abandonat els darrers anys.

Per tant, crec que en aquest cas no hem de tenir problemes, tots els informes ens diuen que efectivament podem continuar fent tot el que hem de fer. He de rebutjar totalment i absolutament això que es diu que es desmantellen totes les polítiques mediambientals, és a dir, *que viene el lobo, que viene el lobo*, i la veritat és que no és així. Jo demanaria un poc de serietat en aquest assumpte. No és així, no hem desmuntat cap política mediambiental ni una. Els llocs de feina la immensa majoria són administratius i els administratius no van a cuidar res a fora, d'acord? Molts d'aquests administratius tramitaven ajudes mediambientals que hi va haver fa un grapat d'anys i que no varen treure ni tan sols vostè després i varen continuar mantenint aquestes estructures i això és el que possiblement no havien d'haver fet, haurien d'haver començat a reestructurar vostès en lloc de donar gas i passar de 100, per exemple, a 150 treballadors.

Quant a la Direcció General de Recursos Hídrics, aquesta direcció general és la que té el pressupost més alt de la conselleria, 77.417.000 euros i, com també sabeu, du tota una sèrie de coses importantíssimes. Creix, destinam per primera vegada durant molts anys recursos de ver a la depuració d'aigües i també a l'abastiment d'aigües. Vull recordar que quan jo vaig arribar a aquesta conselleria hi havia peces espanyades de feia dos anys, vàrem haver de fer una inversió tot d'una de 800.000 i busques d'euros; és a dir que aquí també s'ha parlat molt d'aquest assumpte, però s'hi va fer molt poca feina, molt poca feina. Per primera vegada hi destinam quantitats importantíssimes i solucionarem tota una sèrie de problemes arreu de totes les illes, perquè n'hi ha de problemes.

I el cas de Formentera fa anys que està així, fa molts anys que no tenen una aigua així com l'haurien de tenir, molts anys. Vostès en passaren quatre i no hi feren res i nosaltres l'any que ve ho tendrem arreglat. D'acord? Arreglat. També tenen per aquí esmenes, que supòs que us ho diran, que em demanen per a l'any que ve que facem o deixem de fer, ahir es varen licitar les obres de l'emissari de Formentera, ahir, d'acord? Per la qual cosa nosaltres anam fent feina, una cosa és que ens dediquem tal vegada a xerrar, hauríem de xerrar més i fer menys, que és una de les coses que tal vegada es varen fer històricament. Per tant, aquest assumpte, li puc assegurar, de l'aigua, tant de depuració com d'abastiment, que em preocupa i molt.

I l'assumpte de les dessaladores, que ha dit també el Sr. Alorda i vostè, també, i molt. I aquí hem aconseguit acords històrics amb Madrid, històrics, que han d'aconseguir que, a més, els ciutadans de Menorca i d'Eivissa, en aquest cas, paguin l'aigua el més barata possible, que no caigui damunt les seves esqueses tot el que els hagués caigut si nosaltres no haguéssim aconseguit, amb Cañete, amb el ministre Cañete, el que hem aconseguit.

Quant al Pla hidrològic, jo agraesc que el Sr. Alorda no hagi dit que tenc interessos, una vegada més, ocults rere el Pla hidrològic, perquè la veritat és que m'agradaria que em digués quins. A mi el que em sap greu és que vostè no coincideixi amb mi que els pagesos puguin disposar d'aigua, abans que qualsevol altra persona dins el món rural, dins el sòl rústic, per poder fer precisament pagesia que, avui en dia, l'aigua lligada a la pagesia és l'únic que pot donar certes viabilitats.

I els aquífers sobreexplotats que vostè diu, si mira les estadístiques, és que resulta que ara estam bastant millor que a l'any 2000, la qual cosa ens permet, amb estudis tècnics, aquell marge que li hem donat i, com li dic, exclusivament al sector agrari. Si vostè troba que els ho hem de llevar també, doncs endavant, m'ho digui, m'ho ha dit cada vegada, però el que li agraesc és que no digui que tenc interessos darrera això, perquè també en tenia darrera Ses Fontanelles i en tenc per tot d'interessos.

Pel que fa a ABAQUA ja li he comentat, l'empresa adscrita a aquesta direcció general, hem de destacar que es manté el pressupost i que, de fet, aquí doncs hi treballarem. I enguany, per destacar qualque cosa també, tornarem tenir cura que el litoral procuri estar el més net possible, amb una partida de 500.000 euros.

En transports, amb la Direcció General de Transports hem fet bastant i vostès em comenten segons quines coses. Nosaltres el que hem fet ha estat, el mateix servei de transport amb autobús el continuam donant, només té que ens costa 2 milions menys d'euros. Vostès aquí no hi havien arribat, estam donant el mateix servei o fins i tot millor a determinats punts de l'illa de Mallorca, i vostès, doncs gastaven 2 milions d'euros més del que ens costa ara. Jo supòs que en això ens donaran l'enhorabona i estaran molt contents, perquè si no.

I continuu dient: transport públic sí, el millor transport públic que ens podem permetre al menor preu possible; si feim transport públic bo i el podem fer a un euro no hi ha perquè haver-lo de fer a 13, crec que aquí també hauríem de coincidir.

Amb altres coses de reclamar doblers a Madrid i això, doncs no es preocupi, ho estam fent també, ens passa com allò de l'esmena, ho estam fent cada dia; una altra cosa és veure si podem aconseguir tot el que a nosaltres ens agradaria.

Com que hi ha poc temps i la veritat és que això dóna per a molt més, no hi vull entrar massa perquè, si no, no tendré per a la resta de direccions generals.

Mantenim l'ajuda del túnel de Sóller.

Feim una llei de transports que no permetrà que es tornin fer burrades, per emprar una paraula que s'ha emprat ara recentment per dir altres coses, que es puguin fer burrades com anar a fer inversions sense tenir els doblers. Aquesta llei de transports no ho permetrà pus mai això; vostès o nosaltres podem fer inversions si tenim els doblers dins el sac i ben fermats i no com els teníem en el conveni ferroviari famós, que és el responsable de molts dels mals que tenim.

A la Direcció General d'Arquitectura i Habitatge, doncs escoltin, feim el que podem, ens dedicarem a pagar el que hi ha d'enrera, que hi ha una burrada també, una burrada de deute impressionant, n'hem parlat moltes vegades amb el Sr. Carbonero. Nosaltres procurarem anar traient tot el que puguem de deute per a almenys posar-nos al dia i intentar vendre també determinats béns dels que tenim els quals en aquests moments tanmateix no podem executar.

A la Direcció General de Territori, que pràcticament és la darrera, dir-los que, bé, té un pressupost de 4.034.000 euros, que no és un gran pressupost però que és un departament molt tècnic; que durem a terme accions encaminades a simplificacions de procediments i també a dur la llei del sòl endavant. Vostès saben, tant el Grup Socialista com el PSM, tant el Sr. Carbonero com el Sr. Alorda saben que ens hem segut a parlar ja de temes de sòl rústic i també de llei del sòl, ens hem segut diverses vegades, i vostès saben el que jo en pens d'aquest assumpte i no té res a veure amb el que s'ha publicat aquests darrers dies. I el mateix que jo pens ho pensa el president del Govern perquè n'he parlat amb ell, no té res a veure amb coses que s'han publicat aquests darrers dies. Tot el contrari, nosaltres crec que amb segons quins temes estam bastant alineats, bastant amb vostès i amb vostès, bastant.

Una altra cosa és que aquí hi hagi altres interessos per embullar fil i fer veure coses que no són, però sense cap dubte tenim clar que hi haurà una llei del sòl, que està pràcticament embastat el primer esborrany, que amb vostès ja n'hem tengut algunes xerrades i que, si no hi ha res de nou, en qüestió d'una setmaneta, deu dies, ja la podem començar a manejar públicament.

I en sòl rústic, doncs dir-los, també ho saben vostès, perquè tenen unes certes informacions que sabem que allà hi ha un niu de problemes, alguns crec que ens podem entendre, amb altres tal vegada no tant, però que els hem de començar a veure i a conèixer les opinions de tots. En definitiva, diàleg, el màxim diàleg per aconseguir la major estabilitat possible a les lleis fonamentals per a la nostra comunitat, o almenys així ho entenc jo. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica té la paraula pel Grup Parlamentari Socialista el Sr. Damià Borràs, per un temps de cinc minuts.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, presidenta. La veritat és que quan, ara escoltava atentament el conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, em donava la sensació de viure aquella pel·lícula que es va fer famosa fa uns anys, que es deia *El día de la marmota*, perquè estàvem reproduint el debat de la comissió de fa aproximadament un mes, estàvem revivint el debat de la compareixença de fa un mes i mig, estàvem vivint el debat de pressuposts de l'any passat, perquè és una reiteració, molts pocs arguments nous, cap resposta a les peticions que li hem formulat a través d'esmenes a la totalitat i després concrecions que jo li he tret en el debat, i alguna sorpresa com fer fora treballadors

públics de l'administració pública, treballadors (...) amortitzacions; estan tan acostumats a l'obsessió del dèficit, d'amortitzar dèficit, que fins i tot amortitzen persones, perquè no amortitzen llocs de feina, sinó que amortitzen persones, expulsen de la funció pública.

(Alguns aplaudiments, remor de veus i algunes rialles)

Vostè ha tengut quinze minuts, jo n'he tengut deu, ara tenc cinc minuts, vostè tindrà un torn d'intervenció, Sr. Conseller.

Ens ha parlat d'una llei de transports, en vam rebre una entrega, un primer fascicle de llei de transport fa uns mesos, no n'hem sabut res mai més. Ara es parla de converses de la llei del sòl i jo crec que han estat converses fins ara diàlegs de sords, crec que s'ha avançat molt poc, està molt bé que hi hagi una llei del sòl i està molt bé que hi hagi converses i diàlegs, però, evidentment, alguna concreció. Ens diu que està vostè molt a prop de nosaltres, jo he sentit als del Govern que parlen d'altra manera quan parla de sòl rústic i, com que aquí estam tan acostumats sempre a parlar d'herència i no parlam mai de memòria, com que tenim memòria i sabem els antecedents de quan ha governat el Partit Popular aquesta comunitat com ha acabat el sòl rústic, com ha acabat el nostre territori i el paisatge, francament les veus que reclamen actuacions, liberalització d'usos en el sòl rústic, tenen una certa credibilitat com a intencions del Govern.

Vostè ens diu que no, que està molt més alineat amb l'oposició, amb el Sr. Alorda i amb el Sr. Carbonero en qüestió de sòl rústic, igual hi haurà un xoc de trens dins el Govern, no ho sé, és un problema seu si hi ha un xoc de trens dins el Govern, en tot cas, almanco hi haurà un xoc de trens perquè els trens en aquesta comunitat nous trens no xocaran mai perquè realment vostès poc fan en política de trens.

Com poc fan en política de transport, sí, han reduït dèficit de transport evidentment a base de pujar els bitllets, a base de penalitzar, cobrar, caixa registradora més als usuaris, usuaris de Mallorca, perquè no m'ha contestat de les necessitats que tenen Menorca i Eivissa, i aquí li poden, precisament els presidents no hi són, però li podrien comprovar els problemes que pateixen els Consells de Mallorca, perdó, d'Eivissa i de Menorca amb problemes de transport públic i que hi havia un conveni, a part de bestretes que venien directament des de Presidència, hi havia un conveni que ha acabat enguany, el 2012, i que no s'ha renovat, no està prevista la renovació per part de la seva conselleria, quan la disposició addicional cinquena de la Llei de transferències obliga, obliga.

Vostès, tornant als treballadors, tornant a personal, vostè ens diu que ha amortitzat, és a dir que no han acomiadat treballadors que feien feina de camp, que intentaven resoldre el problema de la prevenció d'incendis; però el que tampoc no està previst, a part que si treuen gent de gestió, a part que crec que també hi ha gent de camp, però si treuen gent de gestió algú haurà de fer la gestió, i qui programarà, qui coordinarà aquestes feines deixarà de ser al camp xermant, perquè les feines soles no es fan, i redueixen (...) IBABSA i (...) empreses prestadores de serveis i no redueixen el FOGAIBA, que és una empresa pagadora, és necessari pagar, és necessari fer la paperassa, però evidentment al camp és el que no acaben d'acomiar.

Vostè ens diu que faran allò de Formentera, ho celebr, el felicit, era necessari, és cert que fa molt de temps que estava malament. Aquí tenim l'alcalde de Ferreries, que té una densitat tan greu com la de ..., ara em diu que també ho faran, ho posi a pressuposts, voti l'esmena, especifiquin, clarifiquin, perquè evidentment els ciutadans han de creure, han de posar fe, molta fe en les seves decisions perquè la transparència, precisament, no és la virtut dels pressuposts de la conselleria, perquè hi ha una borsa immensa de doblers, que està molt bé que s'inverteixin en recursos hídrics de sanejament, però que evidentment especifiquin i els ciutadans de Formentera, els ciutadans de Ferreries, els ciutadans d'Alaior, els ciutadans de tants municipis de Menorca, de Mallorca, d'Eivissa i Formentera no patiran perquè sabran, i els alcaldes tampoc no patiran perquè sabran que vostè ho pensa fer. Està molt bé.

He parlat que tots els ciutadans hagin de pagar un preu just per a l'aigua, miri, gasta la seva conselleria 14 milions per rebaixar preu final de l'aigua, 14 milions pràcticament, segons els pressuposts; consta a la memòria de l'ABAQUA, i té doblers perquè s'estan pagant a Mallorca i un poc a Eivissa, crec que estaria bé també que s'utilitzessin, s'optimitzessin de manera més clara.

No ens ha portat res nou, ara em diu per senyes que farà obres que li han demanat que faria i no m'ho ha dit a la seva intervenció, ni està plasmat en els pressuposts, si hi hagués més transparència sabríem molt millor cap on anam, avançaríem. Fa una estona hem dit que no hi ha vent favorable per a qui no sap on va; evidentment, de la lectura dels pressuposts, de les seves intervencions avui i a comissió no sabem cap on va la seva conselleria, sí que sabem com van les lleis territorials, les intencions territorials la seva conselleria i cap on van és cap a un futur molt negre, cap a unes noves generacions que patiran molt les conseqüències d'una herència que avui els deixam, perquè vostès el que fan amb les lleis territorials és una autèntica expropiació del futur de les generacions que vindran de ciutadans de les nostres illes.

Gràcies, presidenta.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Per part del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula el Sr. Antoni Alorda, per un temps de cinc minuts.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, en primer lloc, amb el tema de l'agricultura realment coincidir amb vostè que no som morts, però hi ha molta gent que ha quedat pel camí ja, molta gent, i els que hi són n'hi ha qualcun que pot haver tengut una bona temporada, però hi ha molta gent que no veu, com a mínim, l'horitzó clar. I crec que això ho hem de compartir, i té unes potencialitats; a nosaltres ens sap greu idò que renunciï al tema de producte local de proximitat, a aquest missatge, que els hotels de cinc estrelles hagin de tenir qualche producte propi per tenir l'estrella, crec que això crearia no ja la mateixa demanda, sinó el prestigi que necessitam també per reconciliar una cosa amb l'altra.

Ara amb les races autòctones de règim extensiu, també retallen i retallen i crec que cada vegada els posen més difícils.

De totes maneres, em satisfà que em digui que ens podem entendre amb els usos no agraris del sòl rústic, no ha estat el primer tema que va fer amb el decret llei, però realment el que s'apuntava amb documents filtrats, jo he vist documents amb frases, amb fotocòpia, que m'han preocupat molt. Vostè em diu que no, que qualcú s'ha inventat el document; esperarem, esperarem, veurem amb què acaba tot plegat, m'estim més quedar-me amb les seves declaracions.

Ara, en medi ambient, quasi em sap greu que ens apunti que revitalitzaran el sòl forestal, que podran crear llocs, quan el que veiem és que els treuen i gent que fa anys; és que em parla d'un creixement de fa dos dies, parlam de gent que era a SEFOBASA des de fa vint anys, és a dir, gent que fa molts anys que és en aquest món, que no és a les oficines, Sr. Company, perquè vostè fa un resum molt interessat dels 29 acomiadaments, no, no, no és gent d'oficines, els 29 acomiadaments, i crec que això s'ho ha de repensar.

Per cert, per exemple, en el règim forestal, el 533G, gastàvem 1 milió d'euros l'any 2010, liquidat, 220.000 en aquests pressuposts, ha quedat el de planificació forestal, ha desaparegut aquest. Veurem el Pla de boscs com s'executarà amb tants pocs recursos, ho veurem, nosaltres trobam que només aquestes partides de medi ambient justifiquen la nostra esmena a la totalitat.

La Sra. Soler, en el debat de pressuposts, devia ser el 2010, estava decebuda dels doblers que posava el PSM a medi ambient, estava decebuda, trobava que un partit havia de posar molts més doblers al medi ambient. Vostè en lleva i fins i tot troba que eren absurdes les quantitats que hi havia, comprendrà que a qualche moment ens hauran d'explicar a quin moment va canviar el Partit Popular d'idees en tot aquest procés.

Sobre el tren, Sr. Company. És cert que li deman més ambició, perquè està passant un tren enorme a l'Estat, estan bravejant tothom, corredor central, corredor, per cert que aquí va perdre PP i PSOE amb la prioritat del central respecte del Mediterrani, estic content, a Europa despús-ahir, estam contents que se'ls expliqui a Europa, els digui on és que hi ha la via econòmica, però és que Espanya els vol fer tots tres, l'atlàntic, el central i el mediterrani. I nosaltres no podem acabar les obres? Per favor, acabin les obres! La disposició transitòria novena de l'Estatut ens ho exigeix, això si no vol parlar del

conveni que justament el posa sempre com l'exemple del que no és, tenim la resposta del ministre del setembre de l'any 2012, ens ha rebut el desembre, que bé, que *las aportaciones para realizar de la administración general del Estado se efectuarán previa justificación del gasto, mediante las certificaciones correspondientes. El ministro de Fomento ha transferido las cantidades hasta ahora justificadas por la comunidad autónoma*, 3 de desembre del 2012, 3 de desembre del 2012, pregunta de Joan Baldoví.

Bé, no vol parlar d'això, però per què em posa l'exemple del metro, de què no es podran fer obres com les del metro? I on hi havia els doblers, perdó, em parla d'Artà, i on hi havia els doblers del metro? On hi havia els doblers de les autopistes? Per què quan posa l'exemple de la llei de transports, dels disbarats que no es podran fer, m'ha de posar aquestes obres de l'electrificació, per exemple, d'Inca a Palma, que no anomena, que és allà mateix, i no em pot posar els exemples del tren a Manacor, que va pagar íntegrament la comunitat autònoma; o tot el desviament que hi va haver en el metro, 500 milions d'euros, per què no el pot posar? Vostè només tira cap a una banda.

De totes maneres, els ho demani. I ja li dic, què ens demanava el Partit Popular? A l'any 2011, en plena campanya electoral, quan eren amics el Sr. Rotger i el Sr. Torres, ens demanaven soterrar Inca, era una promesa electoral del Partit Popular en el 2011, i, com els va recordar molt bé el Sr. Pastor, sabien perfectament quina situació teníem econòmicament a les Illes Balears en aquell moment, a la campanya electoral del 2011. Bé, idò, hi havia pancartes demanant el soterrament; on és aquest soterrament?

Vostè em continua dient que farà el metro a Son Espases, diu que faran tot d'una que puguin el metro a Son Espases; vostè sap quin forat té el metro, de manteniment, no ja els 500 milions, de manteniment? Bé, però vostè manté el metro a Son Espases, és al seu programa electoral.

Ens demanaven anar a Cala Ratjada, això no ha estat un invent, una temeritat, ho demanava el PP que ho féssim l'any 2010, ens deia que no hi creïem si no ho fèiem. Sap què ens deia la Sra. Estaràs, perquè no posàvem els doblers estatutaris en els pressuposts? Que no érem valents, que no creïem en l'Estatut, això ho ha dit la Sra. Estaràs aquí perquè no posàvem 400 milions d'ingressos per gastar-los perquè eren a l'Estatut, 400 milions volia que hi posàssim. Jo no li deman això, és que no li deman això, li deman que hi posi els 50, 60, que en posi 100, però que faci alguna cosa per acabar l'electrificació a Sa Pobla i a Manacor; per treure el profit a tota la inversió que ja hem fet.

Vostès demanaven el tren a Alcúdia, demanaven el tren a Cala Ratjada, demanaven el tren a Santanyí, a Felanitx amb estudis, demanaven el tramvia de badia de Palma, estam parlant del 2010, tramvia de badia de Palma, demanaven, ja dic, el metro a Son Espases, soterrament a Inca, soterrament a Manacor, soterrament a Santa Maria, soterrament a Sineu, soterrament a Petra. Bé, jo no li deman això, Sr. Company, però si gasten 25.000 milions en el PIVI, si gasten 25.000 milions a Espanya, digui'ls que ens paguin les obres començades d'Artà i, si no, evidentment les competències són íntegrament de les Illes Balears. Qualque cosa haurem de fer amb les competències que tenim, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Alorda, vagi acabant.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

... les va admetre el Partit Popular.

Gràcies, Sra. Presidenta. Va trobar que eren correctes, nosaltres sempre vàrem dir que eren absurdes, però el Partit Popular va trobar que les competències en transport terrestre estaven ben dotades, les va acceptar fa anys, tenim competències exclusives. L'Estat ens diu que ens fa un favor si ens dóna doblers, perquè la competència és exclusiva de la comunitat autònoma. I on som? A la cua.

Per cert, amb aigua per als pagesos qui ha dit que en sobra és el Partit Popular, el Partit Popular diu que hi ha 140 hectòmetres cúbics concedits per a agricultura i només se'n gasten 40. Però els 140 hi són en concessions, bé, ho arregli. Jo no li he dit mai, se'n recordi un dia, un dia, faci un poquet d'història, el Pla hidrològic vigent, el vigent, el que va posar en primera línia damunt el camp de golf a la pagesia va ser el Partit Socialista de Mallorca, PSM, que ho va treure amb una esmena, amb unes al·legacions posades, perquè hi havia el camp de golf per davant l'agricultura.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Alorda, acabi, acabi.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Estudii-s'ho un poquet, Sr. Company, abans de dir-nos el que en pensam o deixam de fer.

I acab, Sra. Presidenta, només demanant-li que facin una reflexió i un gest respecte dels acomiadaments d'IBANAT i Espais de Natura, faci una transició, faci alguna cosa, faci alguna aportació, crec que li agrairíem tots. Si pot fer un gest de cara als grups de l'oposició i d'acostar posicions, jo li deman que el faci en aquest vessant.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Com a contestació del Govern té la paraula el conseller, Sr. Biel Company, per un temps de cinc minuts.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Disposició addicional cinquena, per si vol prendre nota, punt 2, no només l'1: "Aquests instruments de col·laboració definiran les obligacions a realitzar pels serveis de l'administració de les Illes Balears en la prestació de l'assistència tècnica i jurídica que procedeixi." Per tant, no sé d'on es treu que s'incompleix cap legalitat vigent, això estic parlant de transports, de cap bolla, de cap bolla ni una. Aquí el que podem fer són demagògies, però a l'hora de llegir i llegir tot l'article, tota la disposició addicional, veurà el que hi ha.

I això ja ho hem fet, ho hem fet a Menorca, precisament, donant suport tècnic de coses que s'han fet aquí a Mallorca, a través del CTM, no hi ha cap problema per fer això, però altres coses no ho diuen la norma ni la Llei de transferències, no ho diuen. Ho dic perquè ho he repassat perquè vaig veure que vostès ho havien dit a la compareixença; em va estranyar però a l'hora de veritat he tornat al dia de la marmota, com deia vostè; l'he tornat trobar dient-me coses que no són, i això és una cosa com la marmota, cada dia a les 8 del matí torna a sonar el despertador i em torn trobar que em torna a dir una mentida rere l'altra.

(Algunes rialles)

I venga, i com diria Agustín El Casta, i venga!, i venga!, i venga! I arriba, sincerament, arriba a cansar, perquè...

(Alguns aplaudiments)

...perquè sincerament, quan repàs les coses, si hi ha coses que poguéssim superar, que poguéssim anar endavant i tal, no hi hauria cap inconvenient ni un. Fa molts d'anys que vaig aprendre que si es poden millorar les coses, venguin d'allà on venguin, s'han de fer perquè al cap i a la fi els més beneficiats serem nosaltres, el Govern, però sobretot els ciutadans per als quals feim feina. Per tant millorar, cap problema ni un.

Em parlava del Pla hidrològic. El Pla hidrològic jo conec la història, Sr. Alorda, l'he viscuda, com vostè sap, vostè des d'una banda i jo des de l'altra, l'he viscuda, i el darrer pla hidrològic el que vaig viure li diré què va ser. El divendres es va convocar urgentment per al dilluns el Consell Balear de l'Aigua, i varen amollar 500 pàgines i varen dir "ara dilluns votau", i a alguns -jo no vaig ser present en aquell consell balear de l'aigua, però sí que hi havia una persona que representava els interessos de l'associació que jo dirigia- i bé, varen entregar la majoria, llevat del GOB, crec que se va oposar en alguns temes, i també crec que varen ser els dels pous. Però així no es fan les coses, amb un pla hidrològic modificat de dalt a baix, en nombres que no sabem d'on surten, que el ministeri ens ha ofert col·laboració amb CEDEX, amb l'empresa estatal, que a més qualcú des de Mallorca se'n cuida de contaminar a Madrid dient falsedats com aquesta que el conseller té interessos, etc., etc. La veritat és que ara els de Madrid demanen on són els nombres, no ho veuen. Els nombres no sé on són, però els 4 milions i busques d'euros que es varen gastar per fer aquells estudis sabem més o manco on se n'han d'anar.

(Remor de veus)

Miri, Sr. Alorda, nosaltres no callam davant..., no, no callam..., no callam davant Madrid...

(Continua la remor de veus)

Sr. Alorda, jo compartesc amb vostè bastant el tema de defensar les nostres coses a Madrid. No callam. Miri, li diré que en aquests moments Madrid, per tot el que són les transferències d'ajudes als pagesos, que hem aconseguit que pràcticament se'n paguin 25 milions més, ens està donant una mà en temes de romanets, cosa que fa només amb Balears. Per tant ho estan fent, el que passa és que no estan fent tirant-los pedrades, ho estan fent anant de la mà i explicant-los un poquet els nostres problemes, anant a les bones i emprant les relacions que puguem tenir per allà per fer-los entendre les nostres problemàtiques.

No vull entrar en els temes d'esmenes perquè hi entrareu després, però no me'n vull anar d'aquesta tribuna sense dir-vos que no hi hauria cap problema per fer segons quines coses, però, Sr. Alorda, és que vostès em demanen que llevi doblers, per exemple, de la contractació dels mitjans aeris, que són fonamentals per a l'ajuda contra incendis, per dedicar-los per exemple a campanyes de productes fitosanitaris. Bé, vostè no, això és el PSOE; vostès em demanen llevar doblers del Pla forestal; és que vostès vénen aquí i fan un discurs i amb les esmenes que m'han presentat vostès es carreguen el tema del Pla forestal, es carreguen determinades coses de lluita contra incendis.

(Alguns aplaudiments)

Sí!, sí! És que em demanen que... A més hi ha una cosa que és molt heavy, vostès em demanen que no pagui als bancs i que no pagui els interessos. És que vostès a ca seva ho fan, això?, ho han provat, de deixar de pagar els bancs?, ho han provat, qualche pic? I què els ha passat?, què els ha passat? El Sr. Barceló diu que sí. Ah, no ho ha provat. Perquè quan deixes de pagar això tothom sap el que passa. Provi de deixar de pagar la companyia d'energia o la del gas, veurà què passarà. Aleshores aquí no em poden demanar el mateix, no em poden demanar que llevi perquè això, si toques una columna...

El pressupost està ajustat, ho sabem, que si en tengués el doble estaria molt millor, eh?, sense cap dubte, no passaria tants de nervis, ja li ho puc dir; *ancha es Castilla* i en faríem, de coses, ben fetes, sense tudar res, però no podem, estam en la situació que estam, estam estrets però feim les coses que s'han de fer, i això sap on ens du, quan un va estret?, a filar més prim i a fer el cap més viu, i aquelles coses que es poden llevar d'enmig perquè era un poc capritxet, idè es lleven, s'aguanten, m'entén?, però amb l'objectiu final d'arribar allà on hem d'arribar, i jo crec que hi arribam amb el pressupost que tenim, i he d'agrair que a més es fa un esforç molt important -li ho he dit.

En temes de depuració d'aigües estic molt content i satisfet, tot el Govern està sensibilitzat amb això, tot, perquè tots sabem que pel tema turístic, pel tema de la població, per tot és molt important que tinguem aigua bona per beure i que també tinguem una bona depuració d'aigües, i per tant jo crec que amb el que tenim ho durem a terme. Ho haurem de veure?, idò ho haurem de veure, i si l'any que ve es torna despertar qualcú amb la marmota, idò bé, jo li tornaré a dir que..., supòs que em farà el mateix efecte.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Per torn en contra té la paraula pel Grup Parlamentari Popular la Sra. Virtudes Marí, per un temps de deu minuts.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, som en el debat de totalitat de la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Ordenació del Territori, esmena a la totalitat presentada pels dos grups de l'oposició que es fonamenta en una afirmació amb la qual no podem estar amb més desacord: l'oposició diu que aquests pressupostos no s'ajusten als interessos dels ciutadans de les Illes Balears. Intentarem demostrar-los que precisament el que fan aquests pressupostos és intentar posar les fites per millorar el futur dels ciutadans de les Illes Balears també en el que pertoca a aquest departament.

El pressupost de la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Ordenació del Territori i de les seves empreses afins per a l'any 2013, com ja deia el conseller, és de 230,4 milions d'euros, el tercer pressupost en importància de la comunitat després de sanitat i d'educació per segon any consecutiu, la qual cosa demostra la importància que es dona dins la política del Govern a aquest departament. Aquest pressupost compleix amb el primer objectiu que vertebrava tot el pressupost de la comunitat, com no pot ser d'una altra manera. No és el dia de la marmota, Sr. Borràs, és coherència política, i per això el discurs a les compareixences, en els objectius i en totes les coses que fa el Govern és el mateix. Però això que vostè veu com un defecte és la primera qualitat que ha de tenir qualsevol governant responsable: un sol discurs, un sol projecte.

Clar, jo entenc allò del calaix de sastre, perquè aquesta és la seva experiència. Ja li he de dir que no és la nostra, un govern, un projecte, una línia.

I dic que aquest projecte, aquest pressupost respon als objectius del Govern, que és un i fonamental: ser un pressupost sostenible. Què volem dir amb això? Sostenible significa que es pot mantenir al llarg del temps. Com? En primer lloc perquè aquest pressupost té dues característiques bàsiques; pel que fa als ingressos es pressuposta amb un criteri de prudència, atenent als ingressos liquidats i a les transferències corrents i de capital garantides, no s'inclou en el pressupost cap ingrés que no estigui garantit. Per tant la primera conclusió que hem de treure referint-nos al capítol d'ingressos és que és un pressupost creïble i realista. Si l'anterior legislatura s'hagués utilitzat

aquest criteri avui no serien on som, no seria necessari demanar als ciutadans els sacrificis i esforços que hem de demanar, no seria necessari pujar taxes o crear nous impostos. Si no haguéssim trobat 1,5 milions d'euros en factures en els calaixos no seria necessari incrementar el deute de la comunitat per poder pagar proveïdors evitant la fallida a què estaven abocades moltes i moltes empreses per culpa de les seves polítiques. No seria necessari, en definitiva, destinar bona part del pressupost de la conselleria i de tot el Govern a pagar el dèficit que generaven vostès any rere any.

Pel que fa al pressupost de despeses, aquest està condicionat pels ingressos, i això pareix una obvietat i vostès poden pensar que estic dient una qüestió que això sí que és de calaix. Però això que és una obvietat que jo diria de sentit comú per a qualsevol personal, no ho ha estat durant molts d'anys, els pressupostos en aquesta comunitat es feien exactament al revés: primer pressupostàvem el que volíem gastar, i llavors fèiem quadrar els ingressos, és a dir, el món al revés. Clar, així any rere any generàvem un dèficit de 1.000 milions d'euros, que es diu aviat.

Si afegim a això que la política de les diferents àrees que avui constitueixen la conselleria -habitatge, transports, agricultura, recursos hídrics, ordenació del territori- se sostenien en bona part amb càrrec a l'endeutament per poder fer inversions, ens ha dut a una situació de càrrega financera que condiona radicalment les inversions futures. En aquest cas, com en molts altres departaments del Govern, es pateixen les conseqüències d'una pràctica inadmissible però que era llei en l'acció del govern del pacte: *yo invito, tú pagas*.

De la mateixa manera que hem de garantir la sostenibilitat del nostre territori hem de garantir la sostenibilitat dels comptes públics, perquè no podem mantenir una administració sobredimensionada, generadora de dèficit estructural, que ens aboca a la fallida dels comptes públics. Avui matí hem sentit en un altre debat que l'oposició segueix sense entendre aquest missatge tan senzill, que s'ha de viure d'acord amb el que un té, que hem de gestionar els recursos públics estirant fins al darrer euro, que les coses no poden seguir com en el passat. És trist que qui té la informació i hauria de tenir la responsabilitat de defensar la sostenibilitat dels comptes públics, qui hauria de contribuir a fer entendre als ciutadans que aquests són els remeis que hem d'aplicar per tenir una fundada esperança en el futur, es comporten com aquells xarlatans que, aprofitant la desesperació del malalt, li ofereixen cures miraculoses que l'únic que els garanteix és l'agreujament de la malaltia, per no prendre els remeis, durs però necessaris, per a la seva curació.

Aquest símil, tret del comportament d'una persona davant una malaltia greu, és perfectament aplicable a aquesta situació. Vostès són com aquell xarlatà que promet el bàlsam de Ferabrás, el remei miraculós a totes les malalties, amb unes fórmules que han fracassat, un remei que ens ha dut a posar en risc el nostre estat de benestar, les polítiques agrícoles i mediambientals, perquè no hi pot haver ajudes al sector primari, ni inversió en transports, ni en habitatge, ni en gestió d'espais naturals o en depuradores si uns comptes públics no estan equilibrats. Entenguin d'una vegada aquest missatge que entén qualsevol dona, qualsevol home que gestiona una economia domèstica.

L'estabilitat pressupostària és un requisit per a la recuperació econòmica, i aquesta conselleria ha preparat els seus comptes per al 2013 plasmant aquest objectiu. Entrant ja en els eixos d'aquest pressupost he de destacar tres qüestions; ho ha fet el conseller molt millor. En primer lloc, les polítiques vinculades amb el cicle de l'aigua en recursos hidràulics, 33% del pressupost. Volem destacar especialment el gran esforç que es farà a posar al dia, que no haurien de no estar al dia, les nostres depuradores, i les inversions, que no hem contemplat en el pressupost però que hi seran, i el conseller així ens ho deia en comissió, com són la dessaladora de Santa Eulària o la dessaladora de Ciutadella. I també hi haurà depuradora a Ferreries, el Sr. Alcalde ho sap i n'hi haurà. Per tant estiguin tranquils, Sr. Borràs, estigui tranquil que hi haurà depuradora, i no serà gràcies a la seva ajuda ni per descomptat a la del govern socialista, serà gràcies a un govern del Partit Popular.

(Remor de veus)

Parlant de transports, jo crec que uns parlen i els altres fan. Només repetiré una dada perquè se m'acaba el temps: el mateix amb una despesa de 2 milions d'euros menys. Com que hi haurà després un debat de globalitat del tema, el Sr. Veramendi, que en sap molt més que jo, els explicarà per què això és així, però crec que com a resum és una mostra de com es pot fer el mateix o més amb menys.

Direcció General de Medi Natural. No crec que ningú pensi, que a ningú li agradi amortitzar places, que no persones, Sr. Borràs, es diu així, igual vostè no ho sap però es diu així, amortitzar places, que no persones, jubilar, prejubilat, acomiadar..., això no agrada a ningú, ni al Sr. Conseller, ni al Sr. President, ni al que té una empresa, però igual que el que té una empresa ha de prendre decisions dures si no vol tancar la porta, el Govern també ho ha de fer, però ho fa fixant prioritats, i els repetim que no es toca ni un sol efectiu d'extinció d'incendis, i amb Espais de Natura, en la gestió dels espais naturals el que no podem fer és mantenir un model que s'ha demostrat insostenible: pràcticament el mateix espai a gestionar amb el doble de gent. Miri, si ho poguéssim pagar en podríem parlar, però com que no ho podem pagar no ho podem fer, i per tant es prenen les decisions que s'han de prendre. Que no ens agraden?, no, no, tant de bo se'n poguessin prendre unes altres, però allò cert és que vostès són uns dels principals responsables que això sigui així.

Política d'habitatge. Miri, en política d'habitatge malauradament per segon any consecutiu no podem fer noves inversions si no hi ha ingressos patrimonials. Per què?, perquè només amb la direcció general estam pagant 8 milions de subvencions que no tenien reflex pressupostari i tenim 122 milions d'endeutament a IBAVI que hem de pagar, i si un no paga als bancs el que passa és que després no et donen un altre préstec, i si no hi ha préstecs no hi ha promocions, i si no hi ha promocions no hi ha habitatges, i si no hi ha habitatges la gent que els necessita no pot licitar-los i per tant no pot accedir-hi. Què hem fet nosaltres? Amb el que teníem i estava tancat fer un pla de lloguer en què s'aprofundirà aquest any per intentar complir amb un objectiu bàsic, i per descomptat atendre una necessitat de la qual també som conscients com és que tothom que ho necessiti tenguí un habitatge.

En definitiva, perquè el temps s'ha acabat, entenem que aquest és el millor pressupost possible en la situació actual. És el pressupost de la consolidació dels comptes públics sostenibles, és un pressupost que garanteix els serveis essencials per als ciutadans per avui i per al futur.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Per torn de rèplica té la paraula pel Grup Parlamentari Socialista el Sr. Damià Borràs, per un temps de cinc minuts.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, presidenta. Lamentablement no tenc la capacitat de la Sra. Marí i hauré d'improvisar, perquè m'ha dit que seguint el meu discurs, els meus arguments, ha conclòs ics coses, i ha tingut temps d'escoltar-me, de pensar i de redactar. Realment jo no tenc tanta capacitat i n'he tingut prou d'escoltar i prendre quatre notes, i sobre aquestes quatre notes intentaré argumentar la meva resposta.

(Alguns aplaudiments)

Un sol discurs? No, un sol discurs, no, un discurs únic, i un únic discurs, discurs que repeteixen i repeteixen i repeteixen, tant de transports, com d'agricultura i de qualsevol altra de les conselleries. Des del primer dia en estan dient el mateix i ens estan dient, per exemple, que els duros destinats als bancs, a tornar el deute, són intocables. Ho ha tornat a repetir el conseller d'Agricultura avui.

Ahir vam tenir una aventura que lamentablement crec que no es veurà repetida en aquest parlament, que va ser que el Grup Popular va aprovar una esmena de l'oposició, del Grup PSM-Iniciativaverds i Més per Menorca, i hem sabut que aquesta esmena, que va dirigida al pla de prestacions socials bàsiques, es detreu dels recursos per pagar açò als bancs. Intocable intermitent, és intocable intermitentment.

Estic content, al final, ho hem repetit, estic content i felicita l'alcalde de Ferreries, que tindrà depuradora. Sé que l'ha batallada, sé que l'ha lluitada i l'ha aconseguida i el felicita. Hagués estat molt més tranquil el batlle si estigués en els pressupostos o si vostè ho hagués dit en comissió, que li ho vam demanar, o des d'aquí que li ho hem demanat. La Sra. Virtudes Marí ho ha dit, molt bé, queda escrit i per tant se suposa que ho tindrem. I estic content, també, molt content, que Ferreries a la fi tenguí un emissari gràcies al Govern. Ara tindrà un emissari del Govern i un virrei en el Govern; té emissari i virrei, diguéssim que tenen molt avançat, molt avançat.

(Petit aldarull)

Parlen també d'únic discurs i coherència en els ingressos. Bé, idò el Sr. Aguiló ens ha dit *ad nauseam* i tots els intervinents del Partit Popular dins la seva coherència d'ingressos que evidentment les inversions estatutàries no es podien posar en els pressupostos. En els pressupostos del Govern no, en els dels consells sí, almanco els del Consell Insular de Menorca, que hi són. Coherència, molta coherència.

I legalitat i coherència en transports, Eivissa no té conveni, vostè ha pensat que jo parlava de Menorca i parlava d'Eivissa, no té conveni perquè el president d'Eivissa, el Consell d'Eivissa no té capacitat per pagar els recursos que li exigeixen, perquè vostè el que fa és dur les inversions que va fer el Govern del pacte per al Consorci de Transports de Mallorca, que tenen dimensió suficient perquè doni resposta a les altres illes, els presta assistència tècnica que no costa un duro, perquè açò està pagat, i té els mateixos treballadors que fan la feina, però per a açò necessita unes màquines, que el govern del Consell de Menorca haurà de pagar, i el Consell d'Eivissa no té recursos per pagar. Però açò no voldrà dir ni un sol autobús més al carrer, no voldrà dir que hi haurà més freqüències ni més autobusos, sinó que ho demanin al Sr. Tadeo, president, que el té aquí, que segur que no està gens content d'haver de posar 1,5 milions de recursos propis per poder mantenir una mínima xarxa de transport en funcionament.

(Remor de veus)

Vam deixar autobusos circulant, Sr. Tadeo, i vam deixar un sistema de transport públic que vostès estan arruïnant.

(Remor de veus)

Fan més transport, ho diuen, fan més transport amb menys autobusos, no amb menys doblers, amb menys autobusos.

Vostès diuen que no callen davant Madrid, no callen, però no sé el que diuen, a banda que no callen ens digui el que diuen, perquè el que diuen tal vegada és que sí a tot, perquè fins ara no tenim traducció de la situació del que passa, de la conclusió de les seves relacions amb Madrid. Si amb el Sr. Cañete té unes fantàstiques negociacions, segur que vindran coses, segur que vindran coses, doncs esperem que venguin, esperem que venguin de tren. Vostè cada vegada que ha de contestar fora del primer discurs sempre respon, se'n va, fuig l'estudi cap a agricultura, que té una certa experiència i un cert coneixement, i quan s'acaba parlant sempre del mateix, d'agricultura, i no es parla de res més.

Ens ha parlat de llei de transports, es parla de transports; estic encantat que faci una llei de transports, una llei de transports que no carregui dèficit, però també esperem que la llei de transports sigui una llei de mobilitat i no de transports, sigui una llei que permeti, que condicioni els nous creixements tant industrials com urbans, que condicioni les infraestructures de transport, no només autobusos, sinó també carreteres. Esperem que açò ho inclogui la llei i esperem que no incloure dèficit no acabi com la Llei d'IB3, que no havia de tenir dèficit, al final ha tengut un 33% de dèficit i el que fan és modificar la llei.

És a dir, el que fan és baratar de diagnòstic, no baraten de tractament, és a dir, que el malalt està malalt, no baratam de diagnòstic sinó que fem desaparèixer la malaltia i açò evidentment no soluciona res, vostè ho sap, ho hem passat a IB3, esperem que no passi a transports. Vam tenir una primera entrega, no n'hem tinguda cap més, jutjarem quan vostè ens l'envii.

En definitiva, ni a transports ni a medi ambient, tenim un avanç, no ens han dit res de nou, més que allò de Ferreries, és l'única novetat i queden molts dubtes dins el calaix, moltes incògnites i dues certes: primera, que aquestes treballadors, a part de ser amortitzats, seran expulsats de la funció pública, són a l'atur; que vostès no tenen previst contractar els extres per a aquest estiu que ve, el reforç de plantilles que es contractava per als incendis d'estiu, no està previst en el pressupost, no està previst, molt bé, ho hauran de fer amb la mateixa plantilla d'hivern, la feina també d'estiu que és molt més dura, vostè ho sap que és molt més dura. En definitiva, també, tenim una amenaça que no és pressupostària i que no és de gestió política perquè vostè ha parlat de la conselleria, de la Direcció General d'Ordenació del Territori, com a una direcció molt tècnica; permeti'm que li recordi que no és gens tècnica, és la més política del govern, per a desgràcia dels ciutadans de les illes d'avui i de demà, li he dit, no és tècnica, el polític és qui pren les decisions depredadores del territori, de destrucció del patrimoni natural que tots compartim.

Gràcies, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Torn de rèplica per al Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, té la paraula el Sr. Antoni Alorda, per un temps de cinc minuts.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Per mirar de recordar Cher cantant la cançoneta a les vuit del matí, però dedicar-hi poc temps, perquè estic d'acord amb el conseller que la veritat és que val la pena dedicar-hi poc temps. Però sí que vull mantenir una altra vegada la falsedat del relat que ens conta el Partit Popular sobre la situació i la resposta política que es va tenir en el moment de crisi i, senzillament, per veure si tots ens arribam a avorrir sentit-ho i a qualque moment cadascú pot assumir doncs la part que pugui tenir del seu guió al que realment es va fer.

El que record en aquell moment, a l'any 2010, en plena caiguda d'ingressos, que eren coneguts i que eren ben sabuts, era que el Partit Popular acusava els grups de la cambra, del Govern, que no érem prou sensibles al medi ambient i que havíem de gastar més doblers, i és al *Diari de Sessions*. Hi ha 2.000 milions en esmenes, 2.000 milions en esmenes als pressupostos del 2010 del Partit Popular, 2.000 milions en esmenes; qualque dia ens hauran d'explicar com feien comptes pagar-los, o com a mínim que varen veure un canvi i vostès mateixos diuen, no, és que el 2010 tots estàvem enganyats i s'havia d'haver fet una altra cosa, qualque cosa hauran de dir, perquè el relat del que contem no és cert.

A la campanya electoral, l'any 2011, se'ns deia que se soterraria el tren d'Inca, que se soterraria el tren d'Inca, es deia el 2011; el 2011, en campanya electoral, es deia que es faria un metro a Son Espases, que es faria un metro a Son Espases, el tram de metro que tenim ha costat 500 milions d'euros, ara resulta que el duren a Son Espases, jo ho aplaudesc, jo ho aplaudesc. El tren a Alcúdia, el tren no a Artà, no, no a Artà, no a Artà, a Cala Ratjada, soterrant a Manacor, això era el Partit Popular, això era el que havíem de fer. A Felanitx i a Santanyí, s'havia de fer el projecte, ara critiquen que es fessin els estudis, però és que està a l'esmena del Partit Popular que demanava que es fessin.

Bé, no allargaré, ja cadascú haurà d'explicar la seva pel·lícula, jo el que sí els deman és que intentem amb aquesta realment festa de despesa ferroviària que té l'Estat, amb 6.000 milions dins enguany, amb 4.500 milions d'euros dins l'any que ve d'inversió ferroviària, no posin zero euros d'inversió ferroviària per a l'any 2013, no hi posin zero euros. Electrifiquin a Sa Pobla i a Manacor, no podem mantenir la situació que tenim a Son Bordils, no és digna, no és correcta, han de continuar i hem d'aprofitar els vagons que hem comprat, ho hem de fer.

Per cert, que no he vist ni els ingressos dels 7 milions i els 3 milions del 2013, jo els únics ingressos que veig a la conselleria són de taxes. Em digui que fa amb aquests 3 milions d'euros que he vist en els pressuposts generals de l'Estat per a l'any 2013. Bé, jo crec que això no és digne i va contra la llei, perquè ja que ens llegeixen lleis, llegeixin l'article 10 de la Llei de règim especial: obligació de l'Estat de gastar en despesa ferroviària; i què vol dir els 3 milions aquests, això és complir l'article 10? Això és una rialla, això és una rialla. Llegeixin la disposició addicional i la disposició transitòria novena de l'Estatut d'Autonomia: equiparació a la mitjana, llei orgànica; i on és?

Insistesc, aquesta coherència que diu la Sra. Marí, que reivindicava, la Sra. Estaràs renyava el pacte anterior perquè no posava 400 milions d'euros d'ingrés, deia ella, mirin el *Diari de Sessions*, posau, homes de poca fe, 400 milions, per què no posau 400 milions? Per facilitar la vida a Zapatero, perquè s'han de posar els 400 milions, és una obligació de l'Estat posar-los. Bé, digui no, anava errada la Sra. Estaràs, anava errada, m'ho digui, no passa res, no passa res, però això era la posició del Partit Popular. Totes les estatutàries, 400 milions cada any s'havien de pressupostar, íntegres. Bé, només era un petit repàs a les coherències d'uns i els altres.

L'altra és la transparència; clar, si feim uns pressuposts ara que ja s'entenen i que diran el que farem, sorprèn que ens diguin no passin pena que ho farem maldament no ho digui; i dic, bé, ho posin, ho diguin, ho precisin, no passa res, és un altre dels mèrits que hauria de tenir, tenir els pressuposts on ja està establert el que es farà. Bé, ens diuen hi és, però no ho trobaran, però hi és; no ho trobaran, i per què no l'hem de trobar? És que ho posin i ho veurem i no passa res.

Realment, però, allò d'habitatge crec que ho duen malament, la veritat és que el moment que vivim no és per baixar tan dràsticament les ajudes o tot el suport a la política pública d'habitatge.

I quant a espais naturals, passar de 40 milions gastats el 2010, a 22, no serà de (...) però realment és una destrallada molt important, és del 40%, i jo crec que aquesta no es pot dur a terme. Per això els torn a demanar que repensin el tema, la reducció dràstica de personal a IBANAT i a Espais de Natura i sobretot que no facin amb sectarisme, acaben de rebre una sentència del Tribunal Constitucional que els condemna per haver acomiadat una persona sectàriament. No sé si el Tribunal Constitucional també està boig o no sé si s'ho inventen, jo l'acab de llegir, no la tenc, l'acab de llegir als diaris d'avui. Bé, ho mirin, mirin de ser curosos, amb criteris objectius i que es puguin explicar; gent que fa molts anys que ha entrat dins un procés públic no se'n pot anar per una porta falsa i sense, ni tan sols, cap mena d'indemnització.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. En temps de contrarèplica té la paraula el Grup Parlamentari Popular, la Sra. Virtudes Marí, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Amb la seva rèplica crec que han quedat evidenciades dues o tres qüestions que, com no pot ser d'una altra manera, mostren perquè som on som. Acabava el Sr. Alorda dient: si ho volen fer, ho diguin. Clar, és que vostès ho deien i llavors no ho feien; nosaltres ens estimam molt més fer-ho, encara que no sigui damunt el pressupost, perquè l'ingrés no hi és, i els ho he explicat, criteri de prudència en pressupostar els ingressos, és que no ho entenen, i mirin que avui hem estat, almenys jo, molt poc originals, crec que és l'enèsima vegada que els explicam de què va el pressupost i com està confeccionat i quins són els principis generals, els agradarà o no, això els ho respect, els agradaran o no, però són coherents, no em pot dir que no són coherents, responen a un principi: prudència en els ingressos i atendre les despeses en els ingressos, ni més ni manco.

I nosaltres confiam i creim que aquest és el camí, el que ja sabem és que el seu camí ens du a la fallida. I volem fer tot l'esforç, perquè els ciutadans així ens ho encomanaren, per millorar les coses. De vostès no se'n fiaren per a quatre anys més, per alguna cosa devia ser, i això que no sabien la veritat el dia que votaren, si l'arriben a saber, no sé si n'hauria tants a les bancades. Tal vegada sí, tal vegada sí, no ho sé, però bé, fer futuribles no és la meua vocació.

I jo crec que hi ha tres qüestions en el pressupost d'aquesta conselleria que fan que sigui impossible donar suport a la seva esmena a la totalitat. Precisament, perquè la conclusió que feia, amb una frase polida, li he de reconèixer, el Sr. Borràs, a la seva primera intervenció, dient que anam cap a un futur molt negre, que estam expropiant el futur de les generacions futures, no l'he agafada textualment perquè no som tan ràpida com vostè es pensa, però més o menys ens ha vingut a dir això; doncs, mirin, sap quin és el futur molt negre? El futur de 1.000 milions d'euros de dèficit cada any. Sap quin és el futur molt negre? Concedir 8 milions d'euros en ajudes i subvencions a habitatge que no es paguen. Sap quin és el futur molt negre? Comprat 13 trens quan només en poden passar 6 per les vies. Sap quin és el futur molt negre?...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

El futur molt negre és contractar 45 persones que no podem pagar. Aquest és el futur molt negre i nosaltres volem fer el possible, i no és fàcil, i no els volem enganyar, i no tenim una bolla màgica que ens digui que tenim el remei miraculós per a totes les malalties, no, però no volem enganyar el malalt, no el volem enganyar. Volem fer el possible, tot i que sigui dura la medicina, perquè l'any que ve estiguem millor que enguany, i estam convençuts que aquest és el pressupost que farà possible que l'any que ve la situació sigui millor que enguany.

I no estam, Sr. Alorda, desmantellant la política ambiental del Govern, simplement creim que una altra manera de fer la política ambiental és possible, li ho explicava molt bé el Sr. Conseller. És tracta de no haver de pagar per tot, de no haver de contractar gent extra per a tot, es tracta d'implicar el sector primari, per exemple, i ramader, el primer conservador del nostre territori i mai no li reconeixem prou, implicar-lo en la gestió ambiental. No fer, com hem fet fins ara, que l'agricultura és una cosa i el medi ambient és una altra, en mans de gent que té uns estudis, però probablement té una visió distinta, no dic que dolenta, però sí distinta del que com hem de cuidar la nostra terra. I nosaltres creim que així, amb menys recursos, és possible aconseguir els mateixos resultats o fins i tot millorar-los. Ens ho deixin provar.

El seu model només té una conclusió: despesa. Clar, la despesa, quan no hi ha ingressos és un problema; clar, és que vostès la legislatura passada baixàvem els ingressos en un 11% i vostès pujaven les despeses en un 21, clar, així nosaltres creim que l'únic que realment faríem és condemnar els ciutadans de les Illes Balears a un futur realment negre. I com que nosaltres volem un futur d'esperança farem tot el possible per contribuir a aquest futur d'esperança. I si això significa dir als ciutadans que estam malalts, que tenim una malaltia greu i que hem de prendre medicines, que moltes vegades no són agradables, ni dolces, ni bones, sinó molt dures, malauradament la història ens ha posat en aquest moment aquí per fer-ho, estam disposats a fer-ho i sabem fer-ho. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam ara al debat número 12, de globalitat, agrupació de la secció 15, agricultura i transport, a les seccions i entitats afins.

Esmenes parcials, Grup Parlamentari Socialista, secció 15, Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, al programa 513C, ordenació i inspecció del transport terrestre, 9914, 9915, 9916, 9912, 9913, 9878, 9908, 9910, 9911. Al programa 711A, direcció i serveis generals, Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, 9758, 9875, 9762, 9869. Al programa 714B, foment del sector agrari de les Illes Balears, 9757, 9874, 9873. Al programa 718A, recursos marins i ordenació del sector pesquer, 9876.

Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, secció 15, Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, al programa 513C, ordenació i inspecció del transport terrestre, 10101. Al programa 533G, gestió de la sanitat forestal, 10118. Al programa 714B, foment del sector agrari de les Illes Balears, 10071. Serveis Ferroviaris de Mallorca, 10098. Fons de garantia agrària i pesquera de les Illes Balears, 10063, 10064, 10066, 10067 i 10070. Serveis de Millora Agrària, SA, 10068, 10069.

Diputada no adscrita, Sra. Margalida Font i Aguiló, secció 15, Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, al programa 513C, ordenació i inspecció del transport terrestre, 10223. Al programa 711A, direcció i serveis generals, Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, 10220, 10214. Al programa 714B, foment del sector agrari de les Illes Balears, 10219 i 10218. Al programa 718A, recursos marins i ordenació del sector pesquer, 10221.

Defensa conjunta de les esmenes, per començar el Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Cosme Bonet, per un temps de deu minuts.

EL SR. BONET I BONET:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, l'any passat en aquest ple el conseller d'Agricultura, el Sr. Company, va comentar que s'estimava més un debat cordial, i tant de bo poguéssim fer sempre debats cordials, alguns no ho són tant com ens agradaria, sobretot pensam nosaltres perquè el Govern o el Grup Popular entén les esmenes de l'oposició com a una agressió i no com a una aportació, que és el que són.

S'ha escudat el Govern en la presentació d'aquests pressuposts en el fet que són uns comptes marcats per la crisi, per suposat, i com no, per l'herència rebuda, sempre, segons vostès, de l'anterior govern. El debat que ens correspon en aquest moment, sobre les esmenes d'agricultura i transports, ve marcat, també per suposat, per aquest context de crisi en què ens trobam. Per tant, permeti'm fer un esment, una cita, una reflexió que no és pròpia, de fa alguns anys; davant la crisi de la pagesia, s'acusava en aquesta mateixa tribuna que "el Govern no ha estat capaç de reaccionar als problemes del camp, no és capaç de reaccionar, no té cap interès en reaccionar". I perquè es deia això? Es recriminava al Govern que el pressupost baixava d'any en any, es recriminava que les ajudes del Govern al sector

baixaven un 50%. En aquest moment ens demanam si podríem subscriure aquesta reflexió quan programes sencers, línies completes de la gestió d'Agricultura estan o han desaparegut ja.

Recordarem ara que aquesta afirmació que acabam de llegir era d'un diputat del Grup Popular, bon coneixedor del sector, per suposat, com era el Sr. Cardona, i considerava, a més del que hem dit, que la reducció d'ajudes era un mal molt greu per a l'agricultura -i afegia- són cites literals, "el principal problema de la crisi en agricultura no és el mercat, no és la situació internacional, no és la situació nacional, és el Govern". I record que això ho deia el PP perquè el Govern del pacte havia reduït alguns capítols, alguns programes del pressupost de l'any 2010, un any que, com saben, ja estàvem en plena crisi econòmica, 2010.

El PP recriminava la reducció, que no la desaparició, de programes de capítol 4 i de capítol 7, de les famoses subvencions, que el PP en aquell moment insistia a mantenir.

També nosaltres pensam que les rebaixes o les retallades de la Conselleria d'Agricultura aniran en contra del sector, que per res el beneficiaran. De les tres empreses públiques només FOGAIBA manté un pressupost similar, en canvi SEMILLA i IBABSA pateixen significatives rebaixes, això s'ha dit. SEMILLA baixa de 13 milions, aproximadament, a més de 10. IBABSA de 5,5 passa a 3,3. Rere això, què hi ha? Acomiadament de personal o reducció de programes d'aquestes empreses públiques, i al final del camí una progressiva desaparició d'uns serveis, d'unes polítiques pròpies per a l'agricultura.

Gestionen els euros que arriben d'Europa i paguen, sí. Envien informes a la Unió Europea demanant un reconeixement del cost d'insularitat; fan que aprovem propostes en aquest parlament, a les quals nosaltres hem donat suport, però, Sr. Company, vostè dirigeix una conselleria, no una gestoria, no basta amb la tramitació de subvencions europees. Per a nosaltres manquen més línies d'ajut fetes pel Govern, pensades i pressupostades pel Govern de les Illes Balears, pensant en els pagesos de les Illes Balears i des de la modèstia de les esmenes de l'oposició presentam esmenes per dotar de línies d'ajut a cooperatives i a producte local, com fèiem l'any passat, particularment la 9762 i la 9757, entre d'altres, en la línia d'insistir en unes polítiques que ja es varen plantejar en el passat, que recuperen l'esperit de la gestió i que s'havia fet, per part de la Conselleria d'Agricultura, en altres governs, governs de tot color polític, línies de treball que va impulsar la Sra. Moner, per exemple, o la Sra. Amer.

L'any passat, Sr. Conseller, ens va respondre que estava d'acord amb la promoció del producte local, a fer promoció i mirar que aquesta es fes bé, però fer-ne, però fer-ne, facin-la com trobin, però facin-la. Això és el missatge que nosaltres també els volem transmetre amb la presentació d'aquestes esmenes.

També es digué que sí al cooperativisme, però aquí ja hi va posar emperons i al final arribam a uns altres pressuposts, al final d'aquest any, on no hem vist clar aquest suport a les cooperatives agràries.

També aprofit l'avinentsa per esmentar-li, ja que estam en aquesta tribuna, que faci efectiu el compromís de donar suport als escorxadors de la part forana de Mallorca que durant bona part d'aquest any han cobert i han suplert el tancament de l'escorxador de Palma.

Ara farem un canvi de terç, al Sr. Company li ha tocat gestionar una conselleria àmplia, un bon bullit de conselleria, un bullit on hem trobat ingredients ben diversos, i em permetran el comentari: des de les llagostes de Cabrera; les misterioses cartes al Consell de Mallorca demanant modificacions urbanístiques; el becut vermell que continua destruint sense fre; acomiadaments a IBANAT i a Espais de Natura i el tren, el transport públic.

Començaré per l'esmena que es refereix al tren de Llevant, un tema molt polèmic, que ja ha sortit, una esmena que segurament, ja se'ns va dir que no soluciona el greu problema que tenim, és ver; el que s'ha de fer és reclamar a Madrid, reclamar a Madrid, si no, no té solució, i la pròpia memòria de Serveis Ferroviaris de Mallorca ho reconeix, literalment: "Aquestes actuacions van lligades a l'obtenció de la finançació adient", quan parla d'inversió. Però, tot i ser una esmena modesta la que presentam nosaltres avui, d'1,5 milions d'euros, gairebé duplica les previsions d'SFM per a inversió. I ho feim en aquesta esmena reduint pressupost d'estudis i treballs tècnics, de dietes, d'aquest tipus de partides que perfectament es poden reduir, si volen, no representa més deute, no representa més despesa de la que vostès ja tenen prevista. Per tant, és una d'aquestes esmenes perfectament assumibles sense tocar, que és sagrat, dèficit.

El que és inacceptable en aquests moments és l'abandó que tenen les obres del tren de Llevant en aquests moments, la manca d'interès del Govern per aquestes obres pareix una manca d'interès pel que demanen els ciutadans de Llevant; vostè mateix, Sr. Company, ho deia l'any passat: algú no s'en va cuidar o no va poder o no va ser capaç de convèncer qui havia de convèncer perquè firmassin aquests traspassos. Sr. Company, jo crec que no voldrà que el conseller que vengui després de vostè, perquè qualcun en vendrà, digui que Biel Company no se'n va cuidar o no va poder o no va ser capaç de convèncer Madrid que envàs el finançament que amb justícia correspon per acabar aquestes obres. Li deman conseller que sigui el conseller de tots, que agafi vostè la bandera del tren i es planti en el ministeri i exigeixi el que ens pertoca, doni solucions i no ens conti rondalles sobre el que varen fer els altres, no es converteixi en allò que vostè mateix ha criticat, sigui un líder reivindicatiu per al bé de la comarca del Llevant de Mallorca. No ens facin pensar que no els interessa aquesta infraestructura, perquè cap dels batles de Llevant, curiosament, és del Partit Popular. No ens facin pensar que actuen amb aquest sectarisme.

Nosaltres els hem donat suport quan han duit, per exemple, el tema del corredor mediterrani aquí, ho record perquè de vegades es diu: no donen suport; sí que hi hem donat suport cada vegada que ho han duit. Avui esperam suport a les esmenes parcials sobre el tren.

Sabem que les esmenes parcials no poden ser un pressupost alternatiu, bé que ho sabem, bé que ho deuen saber vostès, però de vegades representen un diagnòstic o un toc d'atenció en el sentit correcte. Els faré un petit recordatori a mode d'exemple: ahir es va referir ja a un diputat recordant que havíem argumentat que el pressupost d'IB3 era insuficient per pagar el deute, i no ens varen aprovar cap esmena. Bé, el temps ens ha donat la raó, han hagut de pagar deute a través del Decret de proveïdors de l'Estat i a més han canviat la Llei d'IB3 perquè superarà els 30 milions del pressupost, cosa que la llei no permetia, i això ho va advertir l'oposició des d'aquesta tribuna l'any passat. Jo crec que les convendria escoltar un poc més, fer un poc més de cas, igual també els convé escoltar el darrer bloc d'esmenes de les quals els parlaré ara mateix.

La premsa de Menorca i d'Eivissa se'n feia ressò recentment: "*Las Pitiusas pierden los fondos del Govern para el transporte público*"; "*El Govern dejará de pagar al consell los 450.000 euros para el transporte público de Menorca en 2013*"; "*Peliga el transporte público terrestre*" a Formentera; tot prové d'una llei del 1998, essent conseller de Foment el Sr. Joan Verger, es va fer la transferència de transports als consells i es va reconèixer aquest dèficit o aquesta manca de finançament amb posterioritat, tant el Govern del Sr. Antich, com el Govern d'aquell que no es pot anomenar, no em referesc a Voldemort, doncs aquests dos governs de signe polític ben diferent varen reconèixer aquesta manca de finançament, i s'han anat fent convenis, el darrer amb quatre anualitats que acabava el 2012.

Els presentam esmenes per dotar partides per renovar aquests convenis, per dotar d'aquests 450.000 euros, com a mínim, seria per a nosaltres dotat de més doblers als consells insulars per al transport terrestre, si no aquest serà el resultat, nosaltres també tenim gràfiques. Pacte, PP, això és un zero, pacte, PP, ho veuen?

(Alguns aplaudiments)

Sr. Serra, Sr. Tadeo, si no aproven o transaccionen les esmenes 9914, 9915, 9916, 9912, 9913, 9878, 9908, 9910 i 9911 es quedaran sense ajuts per al transport.

Senyors presidents dels consells insulars, per ventura avui tampoc no aconseguiran que el Govern miri per als interessos dels consells insulars, interès que es demostraria votant les esmenes que els he esmentat. Ja els advertesc que, com que la competència està tan mal dotada, si no les aproven, pel que sabem, tendran problemes per assumir fins i tot la despesa de personal.

Saben, sabem que vivim un temps de poca col·laboració entre consells i Govern, rompent amb convenis de bona entesa entre institucions insulars i autonòmiques, que PP, pacte, consells i Govern, des de distints àmbits fins ara ens havíem aconseguit posar d'acord per mantenir un servei públic de qualitat. Sols en aquesta legislatura crec que s'ha romput aquesta capacitat de donar una mà als consells, sempre pensant amb la ciutadania.

I acab, acab, les nostres són esmenes perfectament assumibles, de recuperar polítiques que creim que injustament han desaparegut dels pressuposts, no les rebutgin dient que si tal quantitat, que si el número tant de la secció o del programa és incorrecte, si hi ha voluntat política transaccionin. I en tot cas, si les rebutgen, donin arguments polítics, no intentin defugir el debat polític, com han fet a la comissió i avui amb arguments banals.

I, Sr. Company, li parl des de l'experiència personal, les crisis econòmiques se'n duen per endavant els petits i els mitjans, els petits i mitjans empresaris, la petita i mitjana explotació agrícola, l'explotació familiar; no deixi que torni passar això que ha passat en el passat, i li dic per experiència, tengui una política pròpia, no es conformi a complir la gestió de les subvencions europees, faci política, faci política pròpia, posi idees noves sobre la taula. Vostè reclamava, des d'un altre àmbit, un pla de xoc a l'any 2009, no seria el moment ara de reclamar unes polítiques diferents?

Amb les esmenes que presentam, modestes, realistes, tenen oportunitat avui de fer alguns canvis que sens dubte, pensam nosaltres, milloraran aquests pressuposts que vostès han presentat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Bonet. Per part del Grup Parlamentari PSM-Iniciativa-Entesa i Més per Menorca, té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Miraré de no repetir arguments que en part s'han donat. També en agricultura duia alguna referència als debats i a les exigències que tenia el Partit Popular respecte del 2010, bàsicament, i podria dur també intervencions de l'any 2011 i totes les proposicions no de llei que es feien en aquell moment, però bé, crec que no tocaran ni un mil·límetre el seu relat perquè han d'explicar perfectament qui feia cada cosa, dins un maniqueisme construït i supòs que tendran èxit, a base de repetir-ho, la falsedat aquesta intentarà colar com a relat del que va succeir. Fals, fals, i tard o d'hora a qualque moment s'obrirà camí una altra fórmula.

De les esmenes en concret, la primera volia fer referència a aquesta sensibilitat per al cost del transport. Tant de bo fos dins la PAC i fos estrictament els mecanismes europeus de solidaritat i en tot cas també els espanyols, que, per qualque cosa hi ha aquesta obligació també dins la Constitució i dins la Llei de règim especial, però mentrestant el que no podem és tenir aquest dèficit de competitivitat, els nostres pinsos i adobs, tant entre illes com entre illes i continent. I per fer aquesta crida, aquesta referència, aquest crit d'alarma, de reflexió, tenim aquestes esmenes.

També una sèrie d'ajudes que també en bona part són recollides de les pròpies que plantejava el Partit Popular quan aquestes partides eren més elevades, algunes són en assegurances, la feina dels consells reguladors, que trobam que és molt positiva i no se li dóna prou suport; el suport al cooperativisme agrari; l'impuls a l'agricultura ecològica i als productes agroramaders locals, faré referència també al tema de les ajudes en ramaderia extensiva.

Les demanam a IBABSA i a SEMILLA, les repartim perquè mentre no s'ajuntin, doncs hem trobat que era la fórmula oportuna.

En aquest sentit també el suport al producte amb valor afegit, ens sembla una línia adequada i l'aposta pel producte local una línia estratègica en molts de sentits. Pensam que hi hauria campanyes de Nadal, com hi ha hagut a un altre moment, i dur poc a poc el nostre consum a prestigiar el producte local.

En matèria de transport, ja ho he apuntat, hem limitat moltíssim les ambicions que tenia el Partit Popular que en aquell moment tenia promeses molt clares i va prometre a la ciutadania, Sra. Marí, les inversions, les va prometre a mítings de l'any 2011, ho conec perfectament, com a mínim el cas d'Inca, i per tant, bé, no ho demanam perquè som a un altre moment.

Ara, hem de resoldre el tema de l'electrificació, s'ha d'acabar l'electrificació, s'ha d'acabar, i amb aquesta despesa tan important ferroviària que existeix a nivell d'Estat hi hem de ser; ara avui mateix s'apunta que el tercer carril València-Tarragona estarà dins el 2013. És que realment el ritme de treball de l'Estat amb inversió ferroviària és molt alt, és alt a nivell europeu. No poder acabar una electrificació que hauríem de poder pagar amb els nostres propis recursos, perquè tenim competències autonòmiques exclusives en la matèria, i estam preparats per fer-ho perquè realment s'havia fet una feina, que jo hi va haver un moment que ja vaig dubtar de si mai s'electrificaria la línia, però està fet i estan fets els projectes fins i tot fins a Sa Pobla i a Manacor, són 20, 30 milions d'euros cada un d'aquests, parlam d'uns 50 milions que s'han de poder aportar dins aquests ja dic els 25.000 milions que representa el PIVI per a l'any 2012-2024.

I s'ha d'arribar a Cala Ratjada.

El Palau de Congressos hi havia d'haver 30 milions públics, 80 milions havien de ser privats. Quan els privats fallen, vostès diuen que s'han de trobar d'on siguin; les autopistes, ja ho saben, les havia de pagar íntegrament l'Estat, íntegrament l'Estat, la desviació va ser realment espectacular. Ara veurem si en recuperam una part, però en tot cas, la desviació no la

recuperarem mai, les va pagar la comunitat autònoma. Ha fet sempre aquest esforç.

No entenc per què justament, com ho ha fet amb el metro, realment l'únic punt, l'únic punt de totes aquestes, bé, en podríem fer de relats i exemples d'aquest tipus una mala fi, però amb l'únic que s'aferra el Partit Popular és en deixar sense acabar les obres del tren d'Artà. Si nosaltres ho haguéssim fet o qualcú ho hagués fet amb el metro, en la mesura com el va trobar, o amb tantes obres que un troba començades i no acabades, realment és molt greu. Poden quedar suspeses per manca de finançament, realment sense els doblers de l'Estat hi hagués hagut d'haver alguna actuació, és inevitable, però després s'han de recuperar. I per descomptat, s'ha de fer entrar Madrid en el seny, no ens poden continuar insultant en inversió cada any, cada any, cada any; no podem continuar justificant a Madrid a l'any 2012, a l'any 2013, a l'any 2014, per no donar-nos doblers. No podem seguir sent els darrers en educació, els darrers en sanitat i dir a Madrid: no passis pena que abaixarem educació, que abaixarem sanitat, que abaixarem transport públic.

Vostès han passejat per la xarxa ferroviària espanyola, quanta gent ha posat metro aquests darrers anys, quanta gent ha posat tramvia aquests anys, però vostès han circulat? I poden mantenir que nosaltres no podem fer res de tot això i que la situació en què ens trobam només és per irresponsabilitat de qualcú que hi va creure? No podem canviar aquest xip, segueixin dient tota la crítica, però no poden intentar resoldre alguna cosa cap a Europa, cap a la modernitat, cap al que el que fa avui en plena crisi l'Estat espanyol? Per l'amor de Déu, canviïn una miqueta el xip, que ja anam cap als pressuposts del 2013.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alorda. També s'hi mantenen esmenes per part de la Sra. Font i Aguiló, per defensar-les té deu minuts.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Tal i com he començat amb les meves intervencions anteriors, primer mostrar el meu desacord, com no pot ser d'una altra manera, per no poder intervenir en el debat anterior, en el debat a la totalitat de la secció 15.

Aquesta és una secció on hem presentat 6 esmenes, dues d'aquestes al programa 711A, de la direcció i serveis generals de la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori; la número 10220, referent a ajuts per a projectes d'investigació en matèria d'agricultura, ramaderia i pesca a l'àmbit de Formentera; l'altra, la número 10214, en el sentit de donar impuls a la construcció de la cooperativa agrícola de Formentera, totes elles enfocades a millorar l'atenció directa als nostres agricultors.

Al programa 714B, de foment del sector agrari de les Illes Balears n'hem presentades dues més: la número 10219, per a ajuts al manteniment de la xarxa a la comunitat de regants a Formentera, i la número 10218, per al foment del sector agrari a l'illa de Formentera.

Al programa 718A, per a cursos de formació nàutica pesquera i de formació professional per a l'ocupació del col·lectiu marítim pesquer, també a l'illa de Formentera.

I per finalitzar, les esmenes d'aquesta secció, la número 10223, per al foment del transport públic.

Algunes d'aquestes són semblants o iguals a les que es varen presentar l'any passat, per tant és una mala notícia, perquè vol dir que no varen ser aprovades, i això ens obliga a presentar-les una altra vegada. Aquestes són unes esmenes que estan presentades amb l'ànim de millorar la qualitat i el foment cap a la promoció del producte local, en definitiva, dels nostres productes.

L'ajut al col·lectiu de ramaders i agricultors és una aposta que, a més de la seva pròpia té o persegueix un altre objectiu, el de mantenir els camps de l'illa treballats i conreats, per tal de col·laborar també a una millor imatge turística de Formentera.

Les ajudes als ramaders, al sector ramader, va en el sentit de donar suport en matèria de sanitat animal i millora dels sistemes productius, amb l'objectiu de dur a terme campanyes de vacunació i tractaments antiparàsits anuals de ramat oví, caprí, així com el bestiar porcí.

L'esmena número 10219, que fa referència als ajuts per al manteniment de la xarxa de la comunitat de regants, ve motivada per la petició dels propis regants que sol·liciten el suport per al manteniment de les instal·lacions, unes instal·lacions que la balsa de reg, que malgrat està acabada ja fa uns anys, com tots sabem, ja fa un parell d'anys continua sense entrar en funcionament. Un projecte que va començar ja fa deu anys; és de titularitat autonòmica i que una aposta clara per part de vostès, per part del Govern en el manteniment del sistema de reg contribuiria a desbloquejar aquesta situació.

L'esmena número 10214, referida a l'impuls de la construcció de la cooperativa agrícola és una aposta també ferma, com a element dinamitzador del sector primari, i així contribuir també a la dinamització agrària.

Les esmenes número 10221, vol posar en valor la implantació de cursos de formació nàutica pesquera que donarien suport formatiu als pescadors, col·lectiu important dins l'illa.

Menció especial per a l'esmena número 10223, referent al foment del transport públic a Formentera. En el pressupost per al 2013 no apareix cap partida en matèria de transport públic a l'illa. Vostès, senyors del Govern, s'excusen que les competències del transport públic varen ser transferides ja als consells, i a la finalització del pla director vostès han anunciat que no signaran cap conveni ni amb Formentera ni, pel que he sentit, amb les altres illes en matèria de transport públic. Si bé és cert que les competències estan transferides, el que també és cert és que estan mal dotades econòmicament, motiu pel qual es

venia signant el conveni en els últims anys. Aquesta manca de finançament, si aquesta esmena no es pren en consideració, suposarà un greu problema per a Formentera, pot significar fins i tot l'eliminació d'una part del servei de transport, enfocat cap a les persones majors que viuen en disseminat. Lamentable, per a nosaltres absolutament lamentable.

He sentit aquí dir, si no ho he sentit malament vostès em rectificaran, que vostès fan el mateix amb menys. No, a Formentera no, perquè a Formentera no fan el mateix, no fan res en matèria de transport públic, no fan res, no, no és el mateix.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

Per tant, no podem dir que fan el mateix. Perquè no és el mateix per a Formentera tenir una partida pressupostària per a transport públic que no tenir-la, no és el mateix. Sap quin és el futur negre? El futur negre per a Formentera són les polítiques que vostès apliquen, aquest és el futur negre a Formentera.

Jo, la veritat, és que he pujat a aquesta tribuna amb l'ànim que aquestes esmenes fossin aprovades, però veig que tampoc se'ns fa molt de cas, veig que moltes vegades el conseller ni està pendent del que parl.

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

Miri, -ja s'ho sap? Perfecte, idò, si s'ho sap hi podria posar remei i tal vegada ja li posaríem sortida.

Miri, si volen acabar amb bon esperit, ja que som pràcticament a Nadal, senyors del Partit Popular, jo els diria una cosa, mirin, acceptin aquesta esmena; jo ahir vaig sentir dir aquí "senyors del Partit Popular, enrotllin-se!"; jo també ho diré: senyors del Partit Popular, enrotllin-se i acceptin aquesta esmena! El transport públic de Formentera, si vostès no s'enrotllen, queda absolutament desmantellat. Gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Torn en contra, el Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Carlos Veramendi, per un temps de deu minuts.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. En este debate de globalidad, de medio rural y marino y transportes, hay un total de 17 enmiendas del Grupo Parlamentario Socialista, 11 del Grupo Parlamentario PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, y 6 de la diputada no adscrita. Como indiqué en comisión, la cantidad no significa nada, no es presentar por presentar enmiendas, es profundizar en lo que presentan. Cierta número de ellas son similares a las presentadas en el presupuesto anterior, con los mismos errores que año tras año ni rectifican, esto sí que es un *Día de la marmota* que estamos sufriendo cada año. Como también dije, algunas ni se vuelven a ajustar al marco competencial de cada

institución, no concen bien las competencias de cada administración o las obvian, eso ya no lo sé, tienen confusiones.

Darle la bienvenida a la crisis, pero en ustedes sólo es de palabra, ya que vuelven a realizar enmiendas obviando la difícil situación económica y la herencia recibida. En ellas no se refleja esta situación, ha de quedarles claro que las dotaciones presupuestarias propuestas son las que mejor se adaptan al contexto actual de crisis económica y a las necesidades reales de nuestra comunidad. Además, vuelven a realizar peticiones que ni siquiera están permitidas, hubiese sido positivo para este debate que de un año a otro o desde la comisión, a pesar de que se lo dije, hubiesen profundizado en sus planteamientos irregulares, pero nada, siguen con lo mismo.

También vuelven a pedir incrementos sin justificación ni motivación, es pedir por pedir estando ya suficientemente dotadas. Concretamente, en transportes destacar el esfuerzo del Govern en mantener y mejorar el transporte público. Así, en relación a las enmiendas del Grupo Parlamentario Socialista 9878, 9908, 9910, 9911, 9914, 9915 y 9916, parecen muchas pero no lo son, son más de lo mismo, es cortar y pegar del año pasado, igual, pretenden usar partidas de SFM, Serveis Ferroviaris de Mallorca, para transporte por carretera en Menorca, Eivissa y Formentera. Yo creo que el objeto de SFM es transporte ferroviario en Mallorca, o no lo entienden o creen que presentando quedan bien.

(Remor de veus)

SFM no tiene competencias en las otras islas, no las tiene, la palabra lo dice, vamos, yo, creo que es cuestión de leer, ni en transporte por carretera, mezclan un transporte con otro; sólo en transporte ferroviario en Mallorca, Además, tal competencia, el Sr. Borràs lo sabrá, porque ahí estuvo -no digo gestionó-, estuvo ahí, es de sus consells insulares. Persisten en el mismo error que el año pasado, así justifican: he presentado enmiendas de transporte, bueno, está bien. Incluso, el subconcepto 74104 que pretenden usar, señores de la oposición, corresponde a un gasto de carácter plurianual, que no se puede rebajar de ninguna manera, ni eso, ya ni eso enemendando, es sorprendente.

El presupuesto de SFM, y el Sr. Conseller lo sabe más que nadie, está ajustadísimo a las necesidades reales y se requiere todo el presupuesto presentado para garantizar este servicio público. Mucho más, como ustedes dejaron SFM es de todos conocido; por cierto, como indiqué en comisión, lo que ahora intentan, destinar parte del presupuesto de SFM a transporte por carretera en las otras islas, ustedes no lo hicieron, ¿a qué no lo hizo el Sr. Borràs? No, no lo hizo, no, no lo hizo.

(Remor de veus)

Sr. Bonet, menos gráficos y más verdades, no recibieron ni un duro de SFM en ninguna de las islas, eh.

(Alguns aplaudiments)

En cambio, ahora, a pesar de esto, lo piden, lo piden porque queda bien, lo piden porque queda bien. Eso ¿sabe cómo se llama? Se llama incongruencia, pero ya nos tienen acostumbrados.

Por cierto, la Ley de transferencias del 98 habla de convenios con los consells insulares, pero Sr. Bonet, no de partidas de SFM, no de partidas de SFM -veo que ahora se lo debe estar explicando el Sr. Borràs, como afirman. Menos mal que en comisión es literal, reconocieron que en su etapa las islas tenían un mal servicio de transporte público, la única verdad que han dicho aquí y en la comisión.

Igual pasa con las enmiendas 9912 y 9913, vuelven a liarse las competencias, el Consorcio del Transporte de Mallorca, legalmente, citaré la ley, Ley 8/06, de 14 de junio, sólo tiene competencia sobre el transporte por carretera en Mallorca, no en las otras islas, como vuelven a pretender, no quiera mandar dinero del Consorcio de Transporte de Mallorca a otras islas, igual que las enmiendas anteriores. Además, también tienen, como sabe el Sr. Conseller, un presupuesto muy ajustado a sus necesidades.

Mención aparte requiere la enmienda 9758, es una auténtica broma de mal gusto socialista. Nuevamente en presupuestos, sólo una vez al año, es como la Navidad, ustedes vienen sólo en ese momento, al Grupo Parlamentario Socialista le parece preocupar el transporte ferroviario, no les ha preocupado nunca, ni aquí ni a los suyos de Madrid. Las obras que ahora dicen o piden son las que ustedes no hicieron, además con el terrible agujero, digo agujero en todos los sentidos, físico y económico, que dejaron en su intento de tren de Llevant, ahora pretenden, con una simple enmienda de 1,5 millones de euros, la modestia del Sr. Bonet, solucionar el problema que dejaron. Miren, la cifra calculada por el Govern para finalizar su intento de tren de Llevant es de nada menos que de 151,96 millones de euros, ¿qué aportación ha hecho usted, Sr. Bonet? ¿(...) presentado algo para el tren, para fotografiarse con el Sr. Barrientos? Es surrealista lo que hacen. Encima, aparte de esa excursión que hicieron a Son Servera, con rueda de prensa y posado incluido, para anunciarlo, sí, mírenlo, mírenlo, aquí está el Sr. Bonet, abrigado, con la Sra. Armengol posando que, por cierto, veo que el debate de presupuestos, el tema de transportes y demás no le interesa mucho, afirma que su enmienda, ha afirmado públicamente ...

(Remor de veus i petita cridòria)

¿Sra. Presidenta, pone orden?

LA SRA. PRESIDENTA:

Per favor, senyors diputats, per favor. Per favor.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Afirma que su enmienda soluciona los problemas que ustedes mismos dejaron. ¿Qué se cree que solucionan, qué se cree que solucionan? Nada. ¿A quien quieren engañar?

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, per favor, per favor.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias. No han engañado ni a los vecinos de Son Servera, van una vez ahí, se hacen la foto y actúan para la galería, presentan enmiendas y se acabó, incluso hablan de que no se exige el convenio ferroviario. Pero si a ustedes ni les interesó, ni lo reclamaron, el Sr. Manera se desentendió, lo abandonaron, incluso el secretario de Estado de Infraestructura de Madrid lo vio, y ahora pretenden ser los paladines del tren. Encima hablan de hacer ciertas reducciones, pero si ustedes son y han sido los reyes de los estudios, asesorías y asistencias técnicas, es un auténtico esperpento hablar de eso. Y más usted, Sr. Bonet, ya se lo dije en comisión, esconseller de Presidencia del Consell de Mallorca, y lo sabe, miren los decretos y solucionen: flores y fiestas era su área, flores y fiestas, mírelo.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

En relación a medio rural, este presupuesto cubre las necesidades de los sectores implicados. Respecto a las enmiendas, la 9757 es lamentable que no sepan que tal partida ya está comprometida mediante concurso público, otro error.

La 9762, sobre cooperativas agrarias, el FOGAIBA tiene varias líneas al respecto; su presupuesto asegura la llegada de suficientes fondos al sector agrario para mantener su situación y mejorar su competitividad. Al igual que la 9869, en que también FOGAIBA se encarga de dar soporte a las cooperativas. Similar es la 9875, sobre proyectos de investigación, tales ayudas se dan también a través del mismo FOGAIBA.

En relación a 9873, sobre fomento del sector agrario en Formentera, deben profundizar más en el tema, el propio programa presupuestario, que veo que no lo han leído, el 714B, contempla ya diversas actuaciones al respecto en esta isla, como la lucha contra plagas, gestión telemática ganadera, cursos de formación, registro vitícola, etc., me gustaría que se enteraran mejor antes de intentar hacer enmiendas.

También quisiera destacar, aparte, la enmienda 9874, relativa a la comunidad de regantes de Formentera, es de nota ésta, ésta es la de nota, nada más y nada menos que pretenden utilizar para ello una partida específica destinada al Ayuntamiento de Palma. ¿Ven que presentan por presentar, Sr. Bonet? Es presentar por presentar, no saben de dónde sale la partida, esta de baja, esta arriba, esta subo, esta cae. Contentos, ya le dije, que tendrá a los regidores socialistas y no socialistas de Palma intentando quitarles fondos tan necesarios. Dan altas

y bajas sin justificación, no comprenden los conceptos, visten y desvisten presupuesto a lo loco.

Respecto a la única enmienda de medio marino, la 9876, sobre formación náutica pesquera en Formentera, los 100.000 euros destinados a esta partida se repartirán en función de las necesidades formativas de cada isla. Hay que ser solidarios, enténdanlo, no puede ir sólo para una isla, si hay un presupuesto restringido, pues va para todas.

En relación a las enmiendas del Grupo Parlamentario PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, han presentado dos sobre transporte. Veo que de su anterior área de gestión prefieren ya no hablar mucho, tras su nefasta gestión entienden que no deben dar muchas lecciones, veo que van avanzando.

Respecto a la gestión de su convenio ferroviario que, como se aprobó en este Parlamento, está sometido o se someterá a auditoría, presentan la enmienda 10098, dónde pretenden hacer lo que no hicieron ni pidieron, aunque lo hemos debatido varias veces. Veo que siguen sin tenerlo claro: no es posible atender ningún gasto sin estar garantizado el ingreso, elemental criterio de prudencia que ignoran.

Sobre la electrificación de líneas, la propia memoria de SFM manifiesta la necesidad de seguir con ella en los tramos Enllaç-Sa Pobla y Enllaç-Manacor, al igual que se puso en marcha, tras desbloques y pagar sus deudas, le recuerdo que dejaron 2,6 millones de euros pendientes a GESA en electrificación, el 16 de febrero, el servicio eléctrico Palma-Enllaç. Pero respecto a su línea Palma-Cala Ratjada, como manifiesta el Govern, actualmente poco futuro tiene.

También dejar claro, respecto a su afirmación sobre inversiones estatutarias, que éstas se irán incorporando a presupuestos en la medida que sean ingresos firmes para la comunidad, no antes. Por cierto, ya no hablan de nuevo convenio ferroviario este año, como el año pasado, pero entretanto siguen llegando sus innecesarios vagones que, por cierto, el lunes pasado nos llegó otro.

Además, recordar que el Grupo Parlamentario Popular en la oposición presentó enmiendas que ustedes no aceptaban, por cierto, en la misma línea que este govern, electrificación y supresión de pasos a nivel. Por cierto, deberían ya aclararse en sus continuas contradicciones con la inversión estatal en alta velocidad y el corredor mediterráneo. El AVE, Sr. Alorda, no es el yu-yu, veo que tiene unos problemas graves, algo le habrá pasado en la península con los trenes que a usted le preocupa mucho.

(Algunes rialles i remor de veus)

Además, está siempre que hacen trenes; además, el metro, usted no hable de metro, su programa electoral municipal llevaba el metro como una prioridad, ¿se acuerda, se acuerda?, Sr. Barceló, ¿se acuerda?

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

En su otra enmienda sobre transporte, la 10101, relativa a convenios con los consells insulares, parece increíble que no sepan que la sustitución que proponen no es posible, otro error suyo; no es de la amortización y de los gastos financieros de la deuda pública de donde han de obtenerse los recursos para los convenios, otro ejemplo que les preparan bien.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat, ha d'anar acabant.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Un minutito, por favor. En relación a sus enmiendas de medio rural ...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Un minutito no.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

... ya que en el medio marino no han presentado ninguna, al igual que el año pasado, la 10063 y la 10064 sobre transporte de productos para la agricultura y la ganadería, mismo error de ustedes que el año pasado, ni lo han rectificado, entérense, las ayudas al transporte entre islas y el continente están vetadas por normativa europea. Pretenden algo no permitido, mientras no haya un reglamento específico que lo permita no se pueden ni siquiera convocar. Sorprende que no lo sepan.

Igual que el año pasado, piden incrementar por incrementar.

La 10066 sobre seguro agrario, igual presupuesto, que atiende la petición histórico del sector.

Respecto a la 10067, sobre cooperativas agrarias, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat, ha d'acabar.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Ya está, pues voy acabando, voy acabando.

(Algunes rialles)

En relación, pasaré a las 6 enmiendas de la diputada no adscrita, son idénticas, calcadas, por consiguiente nos remitimos a su debate.

Por lo tanto, tras repasar todas las enmiendas es muy difícil asumirlas. Como veo que no las han retirado, les vuelvo a pedir que las repasen, verán lo que les he manifestado, no sea que el próximo año vuelvan a presentarlo y nuestro voto será en contra. Gracias.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam al següent debat, número 13, de globalitat, agrupació de la secció 15, no, 13, agrupació de la secció 15, sí, medi ambient, recursos hídrics, territori i habitatge, a les seccions i entitats afins.

Esmenes parcials, Grup Parlamentari Socialista, secció 15, Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, al programa 431B, arquitectura, habitatge i protecció de patrimoni, 9769, 9899. Al programa 441A, proveïment d'aigües, 9892, 9893, 9896, 9897, 9898, 9900, 9901. Al programa 443C, gestió de residus, 9761, 9877. Al programa 443M, educació ambiental i societat, 9879. Al programa 533A, conservació i millora del medi natural, 9894, 9906. Al programa 533B, planificació forestal, 9756, 9753. Al programa 533D, gestió d'espais naturals protegits, parcs naturals, àrees recreatives i finques públiques, 9777, 9907, 9903. Al programa 533F, espècies silvestres, conservació i sensibilització, 9895. Agència Balear de l'Aigua i la Qualitat Ambiental, 9863. A l'Institut Balear de l'Habitatge, 9766, 9862.

Esmenes del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, secció 15, Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, al programa 431B, arquitectura, habitatge i protecció de patrimoni, 10127. Al programa 443B, qualitat ambiental, control de la contaminació i assessoria mediambiental, 10109. Al programa 443K, seguiment i vigilància del canvi climàtic, la 10111. Al programa 443L, espais de rellevància ambiental, Xarxa de Natura 2000, 10113. Al programa 443M, educació ambiental i societat, 10115. Al programa 514A, ordenació del litoral, 10105. Al programa 533A, conservació i millora del medi natural, 10102. Al programa 533F, espècies silvestres, conservació i sensibilització, 10117. Agència Balear de l'Aigua i la Qualitat Ambiental, 10119, 10120, 10122 i 10124.

La diputada no adscrita, Margalida Font i Aguiló, secció 15, Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, al programa 443C, gestió de residus, 10222. Al programa 443M, educació ambiental i societat, 10224. A l'Agència Balear de l'Aigua i la Qualitat Ambiental, la 10208. A l'Institut Balear de l'Habitatge, 10206.

Defensa conjunta de les esmenes, per al Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Carbonero, per un temps de deu minuts.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Gràcies, Sra. Presidenta, enhorabona pel seu nomenament. I d'entrada volia dir que constà en acta que la Sra. Armengol, la nostra portaveu, està malalta i no ha pogut acudir per aquesta raó. Hi ha alguns que la passió per difamar els fa oblidar les més mínimes regles de cortesia parlamentària.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Territori, territori i llei del sòl, i també revisió de les determinacions de les Directrius d'Ordenació Territorial. Doncs bé, aquest és un debat repetit i efectivament el conseller diu que hi ha hagut converses, ens hem segut, ha dit, em pareix, ens hem segut; no és ver, no ens hem segut, ell ens va donar una fotocòpia, un paper on figuraven una sèrie de preguntes, però res més, no hi ha hagut cap tipus de reunió seriosa sobre un contingut ferm.

En qualsevol cas, aquest és un tema cabdal per a la nostra comunitat i és cabdal no tant per la raó, que es repeteix, que la nostra comunitat és l'única de tot l'Estat espanyol que no té una llei del sòl pròpia, doncs jo n'he vistes de lleis del sòl que val més no tenir-ne i per tant aquesta no és una raó definitiva; no és una finalitat en si mateixa tenir una llei del sòl de la comunitat autònoma, és una finalitat tenir una llei del sòl bona, completa i jo diria que consensuada, perquè sigui estable i perquè no sigui sotmesa a les alternances de la política.

Diu el conseller que en una setmaneta, deu dies, tendrem un esborrany, jo crec que és una qüestió repetida, que ja fa mesos que va dient una cançó similar, però, en qualsevol cas, benvinguda. És a dir, el conseller sap, i vull que ho sàpiga també el Parlament que, per part nostra, per part del Grup Socialista, cap dificultat per intentar arribar a acords no només en aquest tema, com ell sap també en altres temes, cap dificultat, a l'inrevés, creim en el consens i creim que, a més, si hi ha una llei que ha de ser consensuada és precisament aquesta.

En tema de medi ambient, doncs crec que tot el que s'ha dit, s'ha explicat, doncs depèn bastant també de la llei del sòl, perquè en aquests moments el major perill per a l'ecosistema de les nostres illes és l'extensió del creixement urbanístic, aquest és el major perill per al medi ambient; hi ha contaminacions, hi ha explotacions, sobreexplotacions, etc., però el major perill és continuar el model de creixement que es va implantar i que de qualque manera s'ha de regular.

També s'ha parlat aquí de la Llei de barris, efectivament és una llei benvolguda per al nostre grup, estableix la creació d'un fons econòmic anual com a instrument per a la col·laboració institucional per rehabilitar íntegralment barris amb l'objectiu d'evitar la segregació i la degradació d'aquests barris, i d'aquesta manera millorar les condicions dels ciutadans residents en aquestes àrees per tal d'afavorir la seva cohesió social i el desenvolupament econòmic. Descansi en pau la llei de barris? La donam per morta? Perquè realment ni s'aplica ni es deroga, aquí tenim la llei de barris que estableix unes obligacions; és ver que ens deien que les obligacions eren curtes, que havien d'anar més enllà, etc., però no s'aplica. Jo li diria que descansi en pau, per ara. I els faig una profecia, revifarà, la Llei de barris tornarà a estar en vigor i es tornarà aplicar en aquesta comunitat autònoma.

En matèria d'habitatge, doncs una sèrie de qüestions, un marc general, el Reial Decret Llei 20/2012, de l'Estat, que elimina les ajudes a l'accés a l'habitatge, i crea una política d'habitatge que és molt diferent de la que hi havia hagut fins ara. Bé, això és el marc estatal, però bé, ara veurem, ara veurem perquè el Govern té damunt la taula, segurament que el té, ja un esborrany definitiu del Conveni del Pla estatal d'habitatge que s'haurà de signar a principis d'any; en aquest esborrany s'hi estableixen les condicions de l'aplicació del Pla estatal d'habitatge a la nostra comunitat els propers quatre anys. A la negociació amb el ministeri per a la signatura d'aquest conveni, doncs m'agradaria que es tenguessin en compte dues coses: primer, que les competències en matèria d'habitatge són autonòmiques, no és l'Estat que ens ajuda en una sèrie de coses, les competències són autonòmiques; i segona, que es tenguí en compte que per a les ajudes a la rehabilitació, el Pla Renove, les tipologies característiques dels teixits urbans de les nostres illes, dels pobles i de les ciutats de les nostres illes, no són les mateixes que les de Madrid i per tant convé que això es tenguí en compte.

Acords històrics amb Madrid, doncs bé, desig bon conveni, bon conveni i després bon nivell d'acompliment, perquè d'això en parlarem en una altra ocasió, de com s'ha anat complint aquest darrer any el conveni que teníem i que era d'obligat compliment.

Pregunta: a aquestes alçades, cal una política d'habitatge pública, és necessari que els governs, els poders públics s'involucrin, s'impliquin en una política d'habitatge? Doncs jo crec que sí: primer, 5.500 famílies inscrites en el Registre públic de demandants, 5.500 famílies que no tenen casa i que n'estan cercant i que s'inscriuen en el Registre públic de demandants per poder gaudir dels avantatges del Pla estatal d'habitatge. Segona qüestió, molt actual, desnonaments, aquest és un autèntic drama, és un autèntic drama i qualsevol tipus de política d'habitatge ha de ser sensible a aquesta situació. Tercera qüestió, que fa afirmar que és imprescindible una política d'habitatge pública, l'article 47 de la Constitució, -diran, jo, i aquest sempre treu el mateix i tal, i és ver-, però ho tornaré repetir, la Constitució, que vostès diuen que la defensen i que van als pobles a defensar la Constitució, etc., la Constitució, article 47: "Tots els espanyols tenen dret a gaudir d'un habitatge digne i adequat. Els poders públics promouran les condicions necessàries i establiran les normes pertinents per fer efectiu aquest dret". Per això, per fer una política en matèria d'habitatge lligada amb els problemes més urgents, amb els drames que vivim cada dia, l'any passat 3.000 desnonaments, per impagament d'hipoteques.

Aquesta política ha d'anar lligada a estendre's, que es tenguí la política de lloguer social com a prioritat respecte d'altres temes. Per tant, proposam destinar 2 milions d'euros per ajudar a pagar el lloguer de famílies vulnerables, amb un percentatge del 40 al 50% de lloguer, és a dir, aquelles famílies que tenen ingressos inferiors a dues vegades l'IPREM, monoparentals, nombroses, amb discapacitats, aturats, víctimes de violència de gènere. Això donaria peu a ajudar amb un lloguer social entre 850 i 1.000 famílies. I en segon lloc, destinar 1.576.620 euros de la partida repetida de l'any passat, per urbanitzar un sector a Campos, per ajudar, també entre el 40 i el 50% de la renda, per pagar el lloguer dels desnonats per hipoteques. Aquesta és, des del meu punt de vista, la gran prioritat en matèria d'habitatge de

la comunitat autònoma. 650 a 750 famílies podrien gaudir d'aquestes ajudes i ja, després de la desgràcia d'haver estat desnonats, podrien tenir la possibilitat que es reclama per tots els col·lectius d'un lloguer social.

I ja per acabar, una reflexió, en aquest tema dels desnonaments no tan sols es poden fer coses canviant els pressuposts o presentant esmenes o qüestions que tinguin projecció pressupostària, aquestes són fonamentals i s'han de fer i per això hem presentat les esmenes, però vostès saben que hi ha hagut un Decret Llei per part del Govern central que es va iniciar, dos, es va iniciar amb una negociació amb el Partit Socialista, la negociació no va anar bé i el Govern va decretar una sèrie de mesures. És totalment, un o dos, és totalment insuficient, totalment insuficient.

Jo els convidaria que negociassin amb les entitats financeres perquè, d'entrada, aquí, no a Madrid, aquí, negociassin amb les entitats financeres un conveni perquè, d'entrada, aquelles famílies amb greus problemes econòmics sobrevinguts i que hagi estat de bona fe, s'implantin dues mesures: primera, aturar els desnonaments, i segona, una moratòria per al pagament de les hipoteques de tres anys. No em diguin que això és difícil, perquè el Govern anterior al qual vostès fan sempre repetida referència, ho va intentar i ho va aconseguir.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Per al Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, té la paraula el Sr. Antoni Alorda, per un temps de deu minuts.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, crec que serà difícil també convèncer-los d'un canvi de xip, d'actitud, la veritat és que a l'anterior debat, amb tota la munió de projectes que es fan en tren i amb els mils de milions que hi ha damunt la taula, que se sorprenguin que voldríem un conveni ferroviari amb l'Estat, és que realment parlem a dos nivells diferents amb el Partit Popular, però crec que també, en matèria mediambiental, valdria la pena que hi fos. Som una potència turística mundial, és que jo crec que no són conscients de la magnitud i potència; per què tenim un PIB, per què tenim aquest PIB i totes les ràtios de despesa pública són baixes respecte del nostre PIB? És perquè hi ha un món turístic molt poderós que està realment vestint unes possibilitats econòmiques a les Illes Balears. Això s'ha d'acompanyar també amb despesa pública, una de les quals és la mediambiental, la mediambiental també ha d'acompanyar aquest tipus d'oferta, d'atractiu, de nom i que no siguem coneguts arreu del món només per afers de corrupció o per problemes d'urbanitzacions a indrets inadequats; anem a cercar fórmules de donar prestigi a la nostra destinació, més enllà de l'autoestima, la dignitat que representa gastar en medi ambient.

Ja els he dit que en aquest bloc volíem fer un especial èmfasi amb les aportacions a l'IBANAT i a Espais de Natura, que insistesc, no són places administratives, són acomiadaments en marxa molt importants que nosaltres pensam que ho valorin. No ho sé, ens diuen que ho faran pagesos; miri, a Cabrera no n'hi ha de pagesos, és a dir, el que hem de cercar també és la fórmula de combinar la manera d'aclarir les feines dels espais naturals que fan tècnics especialistes i que fa també, acompanya el treball públic amb el treball privat, que hi ha de ser, que es podria augmentar, no hi ha cap problema, l'augmentin, no ho hem vist això tampoc, però ho facin. Crec que el que s'ha fet és tornar enrera en els dos camps.

Diu que el nostre model, deia la Sra. Marí o s'ha dit per part del Partit Popular, és gastar més en els espais i que aquest és un model caducat; és el que fa tothom, nosaltres gastam molt poc per parc natural, comparat amb el que gasta tota Europa. Però és que els americans gasten molt més a Wellington o a qualsevol parc natural per extensió, comparin les ràtios de treballadors per parc natural a nivell internacional amb el que gastam nosaltres, i ens diu que és el nostre model, que això és el model com a d'un grup que ha tengut una ocurrència. No, no, i són coses que funcionen; ara vostè em diu: no, es que funcionarà depauperant, i al mateix temps ens diu que ho fan malapler, home, en tot cas són dos discursos diferents, un és fer-ne virtut i l'altre és de la necessitat, ajuntar-los està bé, però en tot cas hem de saber per a quin missatge se'ns donen, que consideren que això és el que s'ha de fer o que no tenen més remei que fer-ho.

Jo crec que és més el no tenir més remei, com han apuntat, i si no tenen més remei cerquem elements, crec que hem de trobar a qualque indret i a qualque espai, fins i tot decisions difícils, amb els quals estam i ens oferim per acompanyar-los en el cost polític que tinguin, si reconsideren aquesta situació. Parlem-ne. Nosaltres creim que sí això és necessari i com és necessari, doncs continuar apostant per la Xarxa Natura 2000, que ha fet una davallada espectacular.

Se'ns deia que sí, que estaven compromesos, per exemple, amb el canvi climàtic, una altra de les esmenes que també tenim dins aquest bloc, però si gastam 600.000 euros en projectes i programes i actuacions per actuar sobre el canvi climàtic a l'any 2010, i en posen 60.000 enguany, hauran de convenir amb nosaltres que el compromís amb les actuacions està minvant, tot i que hi pot haver gestos a altres camps, en això també hi estic d'acord, com pot ser en donar suport a la biomassa, que, com vostès saben, també hi hem estat i hi serem amb les mesures que puguem fer en aquest aspecte.

Com voldríem també actuacions en positiu a les zones humides. No pot ser que les zones més riques en biodiversitat que té el país siguin només presents en els mitjans de comunicació perquè vostès els amenacen seguit seguit amb urbanitzacions: el tema de Ses Fontanelles, però hi ha el tema de l'Ullal, hi ha el tema de Ses Feixes, hi ha temes seguit seguit damunt espais naturals de primer ordre, on RAMSAR ens ha hagut de dir que no podem tenir una llei que diu que urbanitzarem sobre una zona humida a Son Bosc, i la llei continua vigent i la llei continua vigent.

Volem actuacions per posar en valor aquestes zones humides, com també n'hem copiat del Partit Popular, és cert, són copiades de la Sra. Soler, més rebaixades; ara ens critiquen que en presentem poques, bé, hi ha un moment que és difícil saber en quina situació et trobes, és a dir, quan agafes les del Partit Popular i en fas menys, més adaptades al moment, ets criticat per fer-ho, bé, això seu ja és disparar a qualsevol cosa que es mogui. Bé, la qüestió és que nosaltres demanem actuacions també sobre els sòls contaminats, com vostès deien, ja dic, amb més modèstia, però crec que també és una actuació. Com s'ha dit, hi ha distintes maneres d'actuar, una d'elles és actuar també sobre els propietaris; és aplicar la legislació, però jo crec que determinades decisions o les acompanyam amb recursos públics o està de vegades damunt el paper que les hagi de fer un altre, però si no les acompanyes no s'arriben a produir. No són fàcils, però crec que també hi hem de ser.

Els programes de qualitat ambiental i els d'educació ambiental han quedat desmantellats, però desmantellats, i creim que han estat positius; creim que l'educació ambiental ha de continuar essent un eix que occident ha de treballar per anar a canvis de mentalitat i de consciència i que no poden quedar en no res, com queden en aquest projecte.

També volem millora en la qualitat de les aigües, un dels objectius que es plantejava és avortar el Pla hidrològic, parlàvem d'una reunió de fa dos anys, però el que és cert és que estam sense pla hidrològic, el cert és que incomplim la Directiva de l'aigua d'una manera flagrant. I amb pla o sense pla s'han de continuar fent actuacions, amb pla o sense pla s'han de continuar fent actuacions.

També n'hi ha una sobre neteja de torrents, que continuam pensant que és important.

Finalment, en habitatge hem demanat un augment de les consideracions que hi tenen, jo hi vull apuntar, seguint la intervenció del Sr. Carbonero, que el moment que vivim realment exigeix que les polítiques públiques s'impliquin molt més. I a més estan a tir, les constructores estan a tir i necessiten fer rehabilitació; els bancs estan a tir perquè tanmateix se n'han d'anar al banc dolent i tenen un estoc que necessiten llevar dels seus estats de comptes; cal aquí el catalitzador, cal que no miri a una altra banda, cal que no digui jo amb la crisi m'amag, perquè ara hi ha una oportunitat d'un parc immobiliari de primer ordre i hi ha una gentada que està tocant a la porta, hi ha milers de persones sense cases, tots ho diem. I sé cert que de tant en tant fins i tot tenim un puntet, un moment d'empatia, però val la pena que qualcú hi dediqui una horeta a pensar què li passaria a ell i com ho viuria ell, personalment, si el treuen de ca seva i queda sense sostre, perquè passa a les famílies més normals del món, com ho han estat sempre, però ara és que és molt general. Parlam de milers de famílies de les Illes Balears, no pot ser que en aquests moments i en aquesta circumstància baixin de manera estrepitosa les polítiques d'habitatge públic a les Illes Balears. S'ha de fer un esforç, si hem de tocar a una altra banda, doncs haurem de tocar a una altra banda, i si hem de fer una decisió impopular doncs l'haurem de fer, però no podem abandonar les polítiques d'habitatge.

En ordenació del territori, parlaré de la llei del sòl quan comparegui i, en tot cas, ja hi donarem parer. Nosaltres sí que voldríem que els distints plans, on hi havia un acord que s'havien de fer, i ara veig que tornam enrera, per exemple tots els PORN que falten, que s'han avortat també quan ja estaven avançats i ara es retraurà fins i tot que hi havia despesa feta, despesa pública feta darrera el PORN d'Es Trenc, per exemple, o d'altres espais que nosaltres pensam que era necessari. Aquí en feim sobre els plans d'ordenació del litoral, que ens pareixeria molt positiu que existissin i que exercissin la nostra competència; un dels valors afegits de l'any 83 va ser afegir "i litoral" a la competència autonòmica en els pressuposts; de llavors ençà l'anam arrossegant però l'exercim, al nostre parer, insuficientment. L'hem exercida insuficientment des del 83? A nosaltres no ens cau cap problema de dir que hi ha coses que encara no estan fetes, hi ha coses que encara no estan fetes, que no es varen fer els darrers quatre anys, això és així.

El món continua, els reptes continuen, ara ens ve una nova Llei de costes que per a nosaltres és una amenaça; saben que a les Illes Balears tornen ser popular ara a la pàgina de Greenpeace, dels interessos ocults darrera la Llei de costes, tornen sortir els noms d'illencs, que estan sortint a nivell mundial, respecte de la campanya que fa Greenpeace amb la Llei de costes, hi reparin, perquè això circula absolutament per tot, i nosaltres crec que podríem apuntar que actuam amb plans d'ordenació del litoral, protegint el nostre territori.

Tant de bo aquesta sensibilitat es vagi introduint, el missatge mediambientalista és fonamental per al prestigi de la nostra destinació turística Illes Balears, Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, i vostès l'estan malmetent, l'estan malmetent amb missatges de corrupció, de gent condemnada i amb missatges d'urbanitzacions malvades. Crec que en aquest sentit ho han de reconsiderar i convé que ho corregeixin i molt.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Alorda. Ara té el temps d'intervenció la diputada no adscrita, la Sra. Font i Aguiló, per un temps de deu minuts.

LA SRA. FONT I AGUILÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Les esmenes d'aquesta secció s'han presentat com ho hem fet pràcticament amb totes les que hem presentat per millorar uns aspectes fonamentals a Formentera. En primer lloc, Sr. Conseller, celebr, celebrem l'anunci que ha fet avui aquí referent a l'emissari submarí de l'estació depuradora d'aigües residuals, ho celebrem. Era una esmena que, com vostè haurà pogut veure, ja tenia preparada, una esmena que també s'havia repetit, i que, si així es fa, com vostè aquí s'hi ha compromès, solucionarà un vertader problema que teníem a Formentera, que era el vessament d'aigües fecals i sense depurar, que ja no era un fet puntual sinó que es produïa ja de manera bastant habitual.

L'altra esmena, per tant, aquesta ja està comentada, l'altra esmena, la número 10224, fa referència a la rehabilitació d'elements etnològics a la finca pública de Can Marroig. És una altra esmena que també es repeteix cada any, aquesta zona és una zona bastant degradada últimament i la nostra esmena va en la direcció que es mantinguin i es conservin aquests elements etnològics, perquè siguin, a més del seu valor patrimonial, un factor afegit a la nostra oferta turística. La seva conservació és fonamental a una illa que, molt al nostre sentir, no compta amb el Museu de Formentera, que ja vaig esmentar a una secció anterior, i per la seva resposta, per la resposta que em varen donar, de nou aquest museu queda a la llista d'espera. Llavors, amb més motiu, els demanem que tinguin en consideració aquesta esmena.

L'esmena 10222 va en la direcció de cobrir els costos de transport de residus urbans entre Formentera i Eivissa, també és una altra reclamació que des de Formentera fa estona venim reclamant. Els formenterers i les formentereres no tenen perquè assumir un sobrecost per aquest concepte, que no han de pagar la resta de ciutadans de les altres illes. Per tant, abans feia un moment aquí es parlava de solidaritat, miri, jo no vull parlar de solidaritat, jo vull parlar d'una cosa justa, jo crec que és just que els ciutadans i les ciutadanes de Formentera no paguin aquest sobrecost, aquest sobrecost que ja, com havia dit, no tenen els altres illencs.

La darrera esmena que hi ha presentada a aquesta secció és la número 10206 i és per a l'inici de construcció de 14 habitatges de protecció oficial a Sant Ferran. He sentit, si ho he entès malament vostès em corregiran, però he sentit que no hi havia partida per a aquest projecte. Nosaltres estam, de veritat, molt preocupats, molt preocupats perquè aquest projecte no vagi endavant almanco amb els pressuposts del 2013 no hi van, per tant, vostè em diu que sí, jo no he sabut veure on. Però aposta hi ha l'esmena posada, perquè si ho hagués vist no ho hagués esmenat.

Miri, el 2011 ja es va cedir pel Consell Insular de Formentera un terreny a l'IBAVI i està feta tota la tramitació administrativa, està tot crec, el Consell Insular de Formentera ha complert amb aquest espai, ara esperem la resposta de vostès, esperem la resposta del Govern en aquesta matèria; tenen ja llicència, ho tenen tot, tot preparat, però veim que no serà una realitat.

Crec que, i ho vull dir aquí, és un compromís electoral que varem tenir tots els partits a Formentera, tots, el Partit Popular també, també el va tenir. I sí que vull deixar aquí constància i ho vull dir, que a nosaltres el compromís que ens hagués agradat que s'hagués complert hagués estat aquest, el d'acomplir, el de fer el projecte dels habitatges a Sant Ferran, i no el del comissari polític, virrei de Formentera, aquest no, que no el volem. Volem els habitatges de protecció oficial, l'altre compliment aquest no el volem i, a més, a Formentera així va quedar reflectit amb les eleccions.

L'únic que vull dir aquí, aquí es parla moltes vegades d'herències, jo he sentit, asseguda a l'escó he escoltat totes les intervencions i moltes d'herències, miri, l'herència en matèria d'habitatges de protecció oficial, els únics habitatges de protecció oficial que hi ha a Formentera estan fets pel Govern socialista, pel pacte de govern, aquesta és l'herència que a Formentera han deixat en matèria d'habitatges de protecció oficial, aquesta és l'herència.

(Alguns aplaudiments)

Per tant, crec que haurien de pensar tots que és necessari tenir tots memòria i a Formentera també en tenim i ho recordarem. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Torn en contra, té la paraula el Grup Parlamentari Popular, la Sra. Assumpció Pons, per un temps de deu minuts.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Valoram quines són les actuacions del Govern en matèria de medi ambient, recursos hídrics, territori i habitatge i quines són les esmenes que ha presentat l'oposició a aquesta secció pressupostària. Considerem que aquestes esmenes no milloren res, perquè incorren en els mateixos errors dels governs del pacte, que van provocar l'endeutament milionari de la comunitat i van enfonsar l'economia productiva. Sorpren la reiteració de les mateixes esmenes ja presentades l'any passat, calcades i sense cap nova argumentació en els pressuposts d'enguany. Poca feina hem fet, senyors diputats.

Per exemple, les relatives a la transferència de residus entre la planta de Formentera i l'abocador de Ca Na Putxa d'Eivissa; Serra de Tramuntana de Mallorca; rehabilitació de la finca de Can Marroig; i les que pretenen desviar altres partides, les quantitats destinades a pagar compromisos adquirits per anteriors governs, com és el cas de l'Agència Balear de l'Aigua i Qualitat Ambiental, o no s'han de pagar aquests deutes?

Crec que podem demanar-los més imaginació, en definitiva, a veure si per a l'any que ve s'hi miren un poc més. Però enguany, a més de repetir les mateixes propostes, n'han registrat fins i tot algunes amb inversions ja previstes i unes altres amb dotació pressupostària, però una ja l'he citada. Una vegada més arriben tard, senyors diputats de l'oposició, em referesc a les esmenes del Grup Socialista i de la Sra. Font per construir 14 habitatges de protecció oficial a Sant Ferran i la millora de l'emissari submarí de Formentera. La primera ja compta amb una partida d'1.123.000 euros en els pressuposts de l'IBAVI i la segona ja està licitada per 60.000 euros. Van tenir quatre anys per resoldre aquests problemes, però ha hagut de venir un govern del Partit Popular per solucionar-ho, aquesta és la gran diferència entre el Partit Popular i el govern del pacte.

De la mateixa manera que és aquest govern qui fixa el calendari d'actuacions i d'execucions pressupostàries per dur a terme l'estació depuradora de Ferreries i els pluvials d'Alaior. O són vostès que ens han de venir a dir quan hem de començar aquestes obres?

I evidentment, els diputats i alcaldes, Sr. Monerris i Sra. Sugrañes, votaran a favor d'aquests pressuposts, i tant com sí. Els diputats del PSOE votaven en contra dels pressuposts del seu govern, perquè no hi havia la depuradora de Ferreries?

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Però no es preocupin, nosaltres ho pressupostarem i ho executarem. S'equivoquen quan pretenen governar des de l'oposició i quan van tenir l'oportunitat de construir aquestes infraestructures, a més de no fer res, van endeutar la comunitat, incrementar l'atur i van deixar de pagar els proveïdors, i així ens ha anat.

Demana el PSOE una afectació d'1 milió d'euros per potenciar la Serra de Tramuntana de Mallorca, com a patrimoni de la humanitat, quan aquesta actuació ja disposa d'una dotació inicial de 125.000 euros. Saben què hi va dedicar l'anterior Govern del pacte? Zero euros. I saben què va dedicar l'anterior Govern del pacte al Camí de Cavalls de Menorca? També zero euros. Idè avui el PSOE defensa una esmena per gastar 300.000 euros quan no és competència de la nostra comunitat, demagògia, senyors del PSOE, demagògia una vegada més.

Amb quina autoritat venen aquí a reclamar tot allò que vostès no feien? No tenen cap credibilitat. I com hem d'arribar a acords amb vostès i dialogar si en lloc de fer aportacions positives i constructives es dediquen a crear conflictes, incompleixen les seves responsabilitats institucionals i no van a la Mesa del Parlament? Pur infantilisme i manca de respecte.

Durant tot aquest debat hem escoltat sempre les mateixes paraules en boca de l'oposició, necessitam, reclamam, molt bé, i tot el que exigeixen i reclamen qui ho paga? Què pretenen que tornem actuar com feien vostès que no pagaven? O encara no han après que s'ha de gastar en funció dels ingressos i no en funció dels desitjos i els capritjos? Perquè vostès eren experts a firmar pòlisses i demanar crèdits, però són uns mestres en no pagar.

No aprovarem aquestes esmenes perquè són un brindis al sol, sembla mentida que procedeixin de diputats que han tingut responsabilitats de govern.

No acceptam l'esmena 9769, perquè els 2 milions d'euros es dediquen a sanejament d'aigües.

No pot ser incorporada la 9766 en què es pretén desviar ajudes de lloguer per desnonaments hipotecaris, la partida d'1,5 milions d'euros destinada a urbanització i dotació de serveis de la unitat d'actuació de Campos, perquè és necessària per a la construcció de la nova escola en aquest municipi.

Les esmenes 9892, 93, 96, 97, 98, 900 i 901 també són rebutjades perquè afectarien la transferència de capital a l'empresa pública ABAQUA, es destina a pagar amortitzacions de préstecs subscrits en anteriors legislatures per inversions en obres hidràuliques. A vostès els han de demanar explicacions de per què no van fer totes aquestes obres, que ara pretenen finançar amb partides de pagaments plurianuals, conducció d'aigua a Llucmaçanes, estació de bombeig d'Es Migjorn, filtracions d'aigua a la Platja de Canutells, pluvials d'Alaior, depuradora de Ferreries i els plans insulars d'obres hidràuliques de Menorca, Eivissa i Formentera.

Rebutjam les esmenes 9906, 907 753, perquè la partida que volen modificar ja està compromesa en el contracte en vigor dels mitjans aeris per a l'extinció d'incendis, i no entenem com volen reduir un programa tan necessari.

Tampoc no s'accepta la 10113 i 10102, per injectar recursos públics en el manteniment d'espais naturals. Vostès no tenen altra (...) que les ajudes públiques i la política de la subvenció i s'equivoquen, no són precisament vostès un bon exemple a seguir. El Govern del Partit Popular aplica un altre model, promou l'obtenció de recursos de les masses forestals, l'extracció de la biomassa, amb projectes empresarials que ja es duen a terme a Mallorca i a Menorca. Totes aquestes inversions que, a més, afavoreixen la prevenció d'incendis, són possibles gràcies a la Llei de reactivació en indústria i energia, aprovada també per aquest govern. Per tant, manco subvenció i més suport a la iniciativa empresarial, perquè pretendre fer recaure tot el pes sobre el sector públic significa més despesa i més endeutament, i per aquí no ens hi trobaran. I, com diu el Sr. Alorda, ja és hora que baratin aquest xip.

No incorporarem l'esmena 9899 per construir habitatges de protecció oficial a Es Migjorn Gran, senzillament perquè avui no hi ha demanda, ni de propietat ni de lloguer. Sap quants habitatges del Pla lloguer ha aconseguit llogar l'IBAVI a Menorca? De 52 pisos, només 2 en tot l'any. Per cert, dir-los que l'IBAVI, des del mes d'abril, ja no fa desnonaments.

No aprovam l'esmena 10105, que reclama la redacció de plans d'ordenació del litoral. La costa de Balears ja es troba ordenada avui mitjançant els plans territorials insulars i els plantejaments urbanístics municipals. Acceptar aquesta proposta significaria afegir nous instruments de planificació en la línia que tant agrada a l'esquerra, de voler controlar-ho tot, plans generals, normes subsidiàries, plans territorials.

Tampoc no incorporarem la 10124, per a neteja de torrents, tota vegada que l'Agència Balear de l'Aigua disposa ja d'una partida pressupostària superior a 2 milions d'euros, destinada a aquesta actuació, que inclou també neteja i rehabilitació.

L'esmena 10119 no pot ser acceptada per intervenir en zones humides, en lloc de comprar aigua dessalada, perquè aquesta matèria no és competència de l'ABAQUA.

Tampoc no són admeses la 10120 i 122, perquè l'Agència Balear de l'Aigua hi destina l'import de les anualitats que va aprovar i acceptar el Govern l'any 2010 a Mallorca. A Eivissa i a Formentera no existeix cap altra font de subministrament.

Senyores i senyors diputats, crec que queden clars els motius que impedeixen al nostre grup acceptar aquestes esmenes. Les rebutjam totes perquè acceptar-les suposaria caure en la irresponsabilitat de l'anterior Govern. I ja per acabar, recordar-los que l'any passat els vaig demanar que, per responsabilitat, aprofitessin els pressuposts del 2012; evidentment vostès no ho van fer, vostès van a la seva, equany els vull convidar...

(Algunes rialles)

... que per una vegada deixin els seus radicalismes i la demagògia que practiquen cada setmana en aquest parlament. Reflexionin i tinguin almanco per un dia un acte de responsabilitat a favor d'aquesta comunitat, retirin totes aquestes esmenes que res de bo aporten a favor del progrés, el benestar i la modernització de Balears.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam ara al torn de votacions. Començam pel debat número 9, de totalitat. Començam.

Agrupació de la secció 14, Vicepresidència Econòmica, de Promoció Empresarial i d'Ocupació, amb les seccions d'entitats afins. Començam la votació. Votam.

Queden rebutjades per 34 vots en contra; 23 a favor; cap abstenció.

En el debat número 10, de globalitat, s'ha demanat votació separada. El debat número 10 és l'agrupació de la secció 14, Vicepresidència Econòmica, de Promoció Empresarial i d'Ocupació, amb les seccions i entitats afins. La votació separada de les esmenes del Grup Parlamentari Socialista RGE núm. 9727, 9728, 9732, 9731, 9729, 9750, 9752, 9751, 9744, 9747 i 9745. Començam la votació. Votam.

Queden rebutjades per 34 vots en contra, 23 a favor, cap abstenció.

Ara procedim a la votació de la resta d'esmenes del Grup Parlamentari Socialista. Començam la votació. Votam.

Queden rebutjades per 33 vots en contra, 24 a favor, cap abstenció.

Votació separada de les esmenes del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, RGE núm. 10078 i 10079. Començam. Votam.

Queden rebutjades per 34 vots en contra, 23 a favor, cap abstenció.

Ara procedim a la votació de la resta d'esmenes del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Començam la votació. Votam.

Queden rebutjades per 33 vots en contra, 24 a favor, cap abstenció.

Ara la votació de l'esmena de la diputada no adscrita, la Sra. Font i Aguiló. Començam la votació. Votam.

Queda rebutjada per 33 vots en contra, 24 a favor, cap abstenció.

Votació de l'esmena del diputat no adscrit, el Sr. Antoni Pastor i Cabrer. Començam la votació. Votam.

Queda rebutjada per 33 vots en contra, 24 a favor, cap abstenció.

Ara passam al debat número 11, el debat de totalitat, agrupació de la secció 15, Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, amb les seccions i entitats afins. Començam. Votam.

Queden rebutjades per 34 vots en contra, 23 a favor, cap abstenció.

S'ha demanat votació separada del debat número 12, votació separada de globalitat, agrupació de la secció 15, agricultura i transport, amb les seccions i entitats afins. Votació separada de les esmenes del Grup Parlamentari Socialista, RGE núm. 9758, 9875 i 9874. Començam la votació. Votam.

Queden rebutjades per 33 vots en contra, 24 a favor, cap abstenció.

Continuam amb la votació de la resta d'esmenes del Grup Parlamentari Socialista. Votam.

Queden rebutjades per 34 vots en contra, 23 a favor, cap abstenció.

Votació separada de les esmenes del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, RGE núm. 10118, 10071 i 10098. Començam la votació. Votam.

Queden rebutjades per 34 vots en contra, 23 a favor, cap abstenció.

Votació de la resta d'esmenes del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Començam la votació. Votam.

Queden rebutjades per 34 vots en contra, 23 a favor, cap abstenció.

Votació separada de les esmenes de la diputada no adscrita, la Sra. Font i Aguiló, RGE núm. 10223, 10220 i 10214.

Sí, Sr. Pastor?

EL SR. PASTOR I CABRER:

Perdoni, Sra. Presidenta, simplement és perquè constàs en acta que m'he equivocat a les esmenes 10118, 10171 i 10098, que havia de votar afirmativament.

LA SRA. PRESIDENTA:

A la votació anterior es refereix vostè? Bé.

Continuam ara la votació separada de les esmenes de la diputada no adscrita, la Sra. Font i Aguiló, RGE núm. 10223, 10220 i 10214. Començam la votació. Votam.

Queden rebutjades per 33 vots en contra, 24 a favor, cap abstenció.

Votació de la resta de les esmenes de la diputada no adscrita, la Sra. Font i Aguiló. Començam la votació. Votam.

Queden rebutjades per 34 vots en contra, 23 a favor, cap abstenció.

Continuam amb el debat número 13, s'ha demanat també votació separada, per la qual cosa començam amb el número 13, de globalitat, agrupació de la secció 15, medi ambient, recursos hídrics, territori i habitatge, amb les seccions i entitats afins. Votació separada de les esmenes del Grup Parlamentari Socialista RGE núm. 9899, 9896, 9897, 9903 i 9863. Començam la votació. Votam.

Queden rebutjades per 33 vots en contra, 23 a favor i 1 abstenció.

Continuam amb la votació separada de les esmenes del Grup Parlamentari Socialista RGE núm. 9901, 9894, 9756, 9777 i 9766. Començam la votació. Votam.

Queden rebutjades per 33 vots en contra, 24 a favor, cap abstenció.

Votació de la resta d'esmenes del Grup Parlamentari Socialista. Començam la votació. Votam.

Queden rebutjades per 34 vots en contra, 23 a favor, cap abstenció.

Votació separada de les esmenes del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, RGE núm. 10127 i 10102. Començam la votació. Votam.

Queden rebutjades per 33 vots en contra, 24 a favor, cap abstenció.

Votació de la resta d'esmenes del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Començam la votació. Votam.

Queden rebutjades per 34 vots en contra, 23 a favor, cap abstenció.

Començam la votació separada de les esmenes de la diputada no adscrita, la Sra. Font i Aguiló, RGE núm. 10224 i 10208. Començam la votació. Votam.

Queden rebutjades per 33 vots en contra, 24 a favor, cap abstenció.

Votació de la resta d'esmenes de la diputada no adscrita, la Sra. Font i Aguiló. Començam la votació. Votam.

Queden rebutjades per 34 vots en contra, 23 a favor, cap abstenció.

Ara suspendríem la sessió, hem acabat les votacions, i suspenem la sessió.

Si els pareix, podríem posar una hora, per exemple, les 15,45, per exemple; 16,45, a les cinc menys quart, ja són les quatre menys quart. A les 16,45, els pareix be?

Fins a les 16,45 idò.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
